

Fordringstypebilag

Forsyningselskaber

Vand, spildevand og statsafgifter

Opdateret: 12. november 2021

1. Ændringslog

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

1.1 Gennemførte ændringer

Ændring	Fordringstyper	Dato
[Beskrivelse af ændring]	[Berørte fordringstyper]	[Dato for ændring]
<p>Præcisering af indholdsbeskrivelsen for stamdatafeltet "Beskrivelse":</p> <p><i>Stamdatafeltet "Beskrivelse" er præciseret for at understøtte gældende GDPR-krav.</i></p>	FOSPACS FOSPEFT FOSPBUA FOSPBAG FOVADAC FOVADBU FOVADEF FOSPBUE FOSPFTI FOSTAEF FOSTAAC	12.11.2021

INDHOLD

BILAG 1.1 – SPILDEVAND, VANDAFLEDNINGSBIDRAG M.V., SKØNNET (FOSPACS)	4
BILAG 1.2 – SPILDEVAND, VANDAFLEDNINGSBIDRAG M.V., EFTERREGULERING (FOSPEFT)	24
BILAG 1.3 – SPILDEVAND, VANDAFLEDNINGSBIDRAG M.V., BAGUDRETTET (FOSPBAG)	41
BILAG 1.4 – SPILDEVAND, TILSLUTNINGSBIDRAG (FOSPFTI)	61
BILAG 1.5 – RENTER, AFDRAGSORDNING, TILSLUTNING TIL SPILDEVAND (FORESPI)	81
BILAG 1.6 – TØMNINGSORDNING VEDR. BUNDFÆLDNINGSTANKE (FOSPBUA)	96
BILAG 1.7 – SPILDEVAND, BUNDFÆLDNINGSTANKE, EKSTRA OMKOSTNINGER (FOSPBUE) ...	112
BILAG 1.8 – VAND, ANLÆGSBIDRAG (FOVAANL)	128
BILAG 1.9 – VAND, DRIFTSBIDRAG, ACONTO (FOVADAC)	144
BILAG 1.10 – VAND, DRIFTSBIDRAG, EFTERREGULERING (FOVADEF)	160
BILAG 1.11 – VAND, DRIFTSBIDRAG, BAGUDRETTET (FOVADBU)	175
BILAG 1.12 – VAND, PASSAGEBIDRAG (FOVAPAS)	191
BILAG 1.13 – STATSAFGIFT PÅ VAND OG SPILDEVAND, ACONTO (FOSTAAC)	204
BILAG 1.14 – STATSAFGIFT PÅ VAND OG SPILDEVAND, EFTERREGULERING (FOSTAEF)	218
BILAG 1.15 – STATSAFGIFT PÅ VAND, BAGUDRETTET VHA. MÅLER (FOSTABU)	231

Bilag 1.1 – Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet (FOSPACS)

2. FORDRINGSTYPEN

2.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på vandafledningsbidrag for boligenheder, hvor der ikke kan afregnes efter vandmåler eller, hvor en tilsluttet eller tilknyttet bruger ikke ønsker at medvirke ved at aflæse sin vandmåler. I sådanne situationer kan spildevandsforsynings-selskabet opkræve et vandafledningsbidrag på baggrund af skønnet forbrug. Se hertil § 2 a, stk. 1 og 4 og § 7 b i bekendtgørelse af lov nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsynings-selskaber m.v. med senere ændringer (herefter "betalingsloven").

Fordringstypen FOSPACS omfatter som følge heraf fordringer på skønnet forbrug på spildevandsafledning, hvor der både er og ikke er opsat vandafmålere. Herudover omfatter fordringstypen særbidrag for skønnet udgifter ved forurenede spildevand. Se hertil § 2 a, stk. 9 og 13 i betalingslovens og § 4, stk. 1, nr. 4 i bekendtgørelse nr. 1375 af 30. november 2015 om særbidrag for særligt forurenede spildevand med senere ændringer (herefter "særbidragsbekendtgørelsen").

Der sondres således mellem 1) skønnet forbrug, hvor der er opsat vandafleser, 2) skønnet forbrug, hvor der ikke er opsat vandafleser og 3) særbidrag for skønnet udgifter ved forurenede spildevand.

Fordringer på skønnet forbrug på spildevandsafledning kan vedrøre situationer, hvor der er indgået et kontraktligt medlemskab mellem ejer og spildevandsforsynings-selskabet, men dette er ikke en forudsætning for, at fordringen omfattes af fordringstypen.

Opkrævning af skønnet forbrug betragtes som acotobetaling. Ved acotobetaling forstås en løbende, skønsmæssigt fastsat, delvis betaling for en given periode, der senere følges op af et eventuelt efterreguleringskrav. Det bemærkes, at nærværende fordringstype ikke indeholder fordringer på efterregulering. Der henvises i den forbindelse til fordringstypen FOSPEFT.

Af miljøstyrelsens vejledning nr. 3 fra 2001 vedr. betalingsregler for spildevandsanlæg, pkt. 4.6.1, fremgår, at der ikke i loven er fastsat nærmere regler om den praktiske opkrævning af bidrag, herunder hvordan bidragene skal opkræves, og hvem der forestår opkrævningen. Disse regler er nærmere fastsat i betalingsvedtægterne. På baggrund heraf er det lagt til grund, at der er hjemmel til at opkræve acotobetaling for fordringer omfattet af denne fordringstype, såfremt det er fastsat i betalingsvedtægten. Det er forudsat, at Fordringshaver gennemfører opkrævningen i overensstemmelse med den af kommunalbestyrelsen vedtagne betalingsvedtægt.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 3.

2.1.1 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering, jf. FOSPEFT.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet, jf. FOSP BAG.
- Spildevand, tilslutningsbidrag, jf. FOSPFTI.
- Renter afdragsordning, tilslutning til spildevand, jf. FORESPI.
- Tømningsordning vedr. bundfældningstanke, jf. FOSPBUA.
- Spildevand, bundfældningstank, ekstra omkostninger, jf. FOSP BUE.

3. DET RETLIGE GRUNDLAG

3.1 Miljøbeskyttelseslovens anvendelsesområde

Formålet med lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter "miljøbeskyttelsesloven") er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven medvirker til at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker. Loven omfatter alt virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund, og begrænsningen af problemer i forbindelse med affaldshåndtering er ifølge lovteksten et hovedformål med loven.

Kommunalbestyrelsen er efter lovens kapitel 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, herunder kloakker. I tilfælde af at spildevandsanlægget ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget, jf. miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december 2019 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

3.2 Spildevandsbekendtgørelsen anvendelsesområde

Af spildevandsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

"Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle spildevandsanlæg, herunder spildevandsanlæg der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse ved tilførsel af stoffer direkte til grundvandet.

Af spildevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det:

”Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Stk. 2. Ved husspildevand forstås spildevand fra husholdninger, herunder afløb fra vandklosetter.

Stk. 3. Ved tag- og overfladevand forstås regnvand fra tagarealer og andre helt eller delvist befæstede arealer, herunder jernbaner, såfremt det ikke indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt tilføres regnvand i forbindelse med afstrømning fra sådanne arealer eller har en væsentlig anden sammensætning.

Stk. 4 - 8 (...).

Stk. 9. Ved et spildevandsforsyningssselskab forstås et selskab, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og som udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

Stk. 10. (...).”

Miljøstyrelsen har udstedt vejledning nr. 28 af 1. juni 2018 til spildevandsbekendtgørelsen. Vejledningen beskriver med udgangspunkt i spildevandsbekendtgørelsen samt kapitel 3 og 4 i miljøbeskyttelsesloven den samlede regulering og gældende praksis på spildevandsområdet.

De nærmere regler vedr. betaling er fastsat i betalingsloven, jf. nærmere under afsnit 3.3.

3.3 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningssselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningssselskabet modtager spildevand. Betalingsvedtægten skal bl.a. tage stilling til, på hvilket tidspunkt tilslutningsbidraget skal opkræves, om vandafledningsbidraget skal opdeles i en fast og en variabel del, hvordan særbidrag for særligt forurenede spildevand skal opkræves, og om der skal ske tilbagebetaling ved udtræden af kloakforsyningen.

3.3.1 Betalingslovens anvendelsesområde

Af betalingslovens § 1 fremgår det:

”Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurener betaler.

Stk. 2. I denne lov forstås ved spildevandsforsyningsselskaber, medmindre andet er angivet, sådanne spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4 – 5 (...).

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indregning efter stk. 5, herunder om, hvilke udgifter der kan betales af spildevandsforsyningsselskabet, om betingelser for indregning, om dokumentation for fastsatte krav vedrørende spildevandsforsyningsselskabets udgifter, om afgrænsning af projekter, om, hvordan betalingen til projektejer skal foregå, og om spildevandsforsyningsselskabets samarbejde med projektejer i forbindelse med gennemførelse af kommunale eller private projekter.

Stk. 7- 9 (...).”

Af betalingslovens § 2 a fremgår det:

”For afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, betales et årligt vandafledningsbidrag, jf. dog stk. 2 og § 2 b. Der betales endvidere vandafledningsbidrag for afledning af vand, der kan sidestilles med spildevand, herunder afværgevand, jf. dog § 2 b.

Stk. 2. For afledning af tag- og overfladevand, der ikke genanvendes, og vand fra omfangsdræn betales ikke vandafledningsbidrag.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til, at en ejendom alene betaler for brugen af et spildevandsrensningsselskabets spildevandsrensningsskabel. Tilladelsen kan alene gives under forudsætning af, at ejendommen for egen regning finansierer og vedligeholder en transportledning til spildevandsrensningsskabel.

Stk. 4. Vandafledningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med § 3, stk. 1. Hvor vandmåler kræves, beregnes bidraget ud fra det målte vandforbrug. Spildevandsforsyningsselskabet kan give adgang til, at bidrag fastsættes ud fra det målte forbrug, selv om vandmåleren er opsat uden krav herom. I andre tilfælde fastsættes bidraget efter et skønnet vandforbrug. Det skønnede forbrug kan for boligenheder ikke overstige 170 m³ pr. år, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 5. For erhvervsejendomme fastsættes vandafledningsbidraget efter vandforbruget fratrukket den vandmængde, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes et spildevandsforsyningsselskab, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der afledes vand, uden at der har været et vandforbrug, beregnes vandafledningsbidraget ud fra den afledte vandmængde.

Stk. 7. Spildevandsforsyningsselskabet kan vælge at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del. Den faste del af vandafledningsbidraget må ikke overstige 500 kr. inklusive moms pr. år. Den faste del af bidraget opkræves pr. stikledning frem til en ejendoms grundgrænse. Den faste del af bidraget skal dog ikke opkræves for stikledninger, hvortil der alene er tilsluttet tag- og overfladevand. Det variable vandafledningsbidrag beregnes som vandforbruget multipliceret med de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte og af kommunalbestyrelsen godkendte kubikmetertakster, jf. § 3, stk. 1. Vandforbruget, der anvendes ved beregningen, fastsættes som beskrevet i stk. 4. I tilfælde, hvor der afledes vand uden et vandforbrug, beregnes den variable del af bidraget på baggrund af den afledte vandmængde, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den maksimale grænse på 500 kr. inklusive moms pr. år for den faste del af vandafledningsbidraget, jf. stk. 7, reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringsstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Stk. 9. Ejendomme, der afleder særlig forurenede spildevand, pålignes særbidrag, såfremt tilladningen giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg.

Stk. 10 – 11. (...).

Stk. 12. Vandafledningsbidrag og vejbidrag betales fra det tidspunkt, hvor en ejendom tilsluttes spildevandsforsyningsselskabets anlæg. Hvis der ikke er tale om en permanent fysisk tilslutning til et spildevandsforsyningsselskabets anlæg, betales vandafledningsbidraget fra det tidspunkt, hvor afledningen til spildevandsforsyningsselskabets anlæg begyndes.

Stk. 13. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om opgørelse af særbidrag, jf. stk. 9, om krav til dokumentation for beregning af særbidragets størrelse

og om udlevering af denne dokumentation. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om en bagatelgrænse for opkrævning af særbidrag.”

Af betalingslovens § 3 fremgår det:

”Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt størrelsen af den variable kubikmetertakst. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af det faste bidrag og den variable kubikmetertakst. De fastsatte takster og bidrag skal overholde det prisloft, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Den af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakst og eventuelle faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende.

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen. Den godkendte vedtægt offentliggøres i lokale medier.

Stk. 3. (...).

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbrugets størrelse, jf. stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere, hvilken takst der skal anvendes i medfør af § 2 a, stk. 10. Ministeren fastsætter desuden øvrige regler, der er nødvendige, for at spildevandsforsyningsselskaberne kan beregne vandafledningsbidrag på baggrund af de fastsatte differentierede degressive kubikmetertakster.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets beregning af vandafledningsbidrag på baggrund af en kubikmetertakst, der anvendes uanset vandforbrugets størrelse, for ejendomme, der har en tilladelse i medfør af § 2 a, stk. 3, for ejendomme, der har fået nedsat eller er fritaget for betaling i medfør af § 2 b, for ejendomme, hvorfra der ikke drives erhverv på markedsæssige vilkår, herunder ejendomme med både bolig og erhverv, og for ejendomme, hvor ejeren ikke rettidigt har afgivet oplysninger, der er påkrævet i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 4 og 6. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at de differentierede kubikmetertakster, jf. stk. 1 og 4, ikke skal gælde for de i 1. pkt. nævnte ejendomme, eller at vandafledningsbidrag for en eller flere af de nævnte typer af ejendomme skal beregnes efter de differentierede kubikmetertakster, jf. stk. 1 og 4, for en del af ejendommens vandforbrug, mens der for resten af ejendommens vandforbrug beregnes vandafledningsbidrag efter den i 1. pkt. nævnte kubikmetertakst.

Stk. 6 - 8 (...).”

Af betalingslovens § 7 a fremgår det:

"I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen giver ejere af helårsboliger påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, om forbedret spildevandsrensning for en eksisterende udledning, skal påbudet følges af et tilbud om et kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningssselskabet.

Stk. 2. Medlemskab af spildevandsforsyningssselskabet efter stk. 1 indebærer, at spildevandsforsyningssselskabet skal forestå udførelse, drift og vedligeholdelse på ejerens vegne af en spildevandsløsning, der rensemæssigt opfylder påbudet, mod at ejeren af ejendommen betaler standardtilslutningsbidrag og vandafledningsbidrag svarende til en ejendom, der er tilsluttet et spildevandsforsyningssselskab, jf. §§ 2-4.

Stk. 3. Spildevandsforsyningssselskabets tilbud omfatter alene udførelse, drift og vedligeholdelse af et anlæg, der økonomisk svarer til det af kommunalbestyrelsen påbudte. Ønsker ejeren et mere omkostningskrævende anlæg, må ejeren selv bekoste differencen, hvilken ikke kan inddrages i afdragsordning efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Ejeren af ejendommen afholder udgifter til ledninger på egen grund frem til den valgte spildevandsløsning. Ejeren af ejendommen afholder endvidere udgifter til elektricitet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning samt udgifter til etablering og drift af bundfældningstank, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. (...).

Stk. 6. Tilslutningsbidrag efter stk. 2 forfalder ved kontraktens indgåelse, og vandafledningsbidrag kan opkræves fra spildevandsløsningens ibrugtagning."

Af betalingslovens § 7 b fremgår det:

"Ejere af ejendomme, der er tilsluttet eller kontraktligt tilknyttet et spildevandsforsyningssselskabs spildevandsanlæg, og som betaler vandafledningsbidrag efter målt forbrug, jf. § 2 a, stk. 4, skal medvirke til aflæsning af vandmålere ved afgivelse af oplysninger til spildevandsforsyningssselskabet. Hvis ikke ejeren ønsker at medvirke, kan spildevandsforsyningssselskabet fastsætte et skønnet forbrug. Det skønnede forbrug må dog ikke for en boligenhed overstige 600 m³ pr. år.

Stk. 2 - 3 (...)."

3.3.2 Særbidragsbekendtgørelsen

Miljøministeren har i medfør af betalingslovens § 2 a, stk. 13, bemyndigelse til at fastsætte regler om opgørelse af særbidragets størrelse og om dokumentation for beregningen. Bemyndigelsen

er udmøntet ved særbidragsbekendtgørelsen, der fastsætter regler for opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand, for udgifter til særligt forurenede spildevand og for opgørelse, opkrævning og dokumentation af særbidrag samt for spildevandsselskabers administration heraf.

Af særbidragsbekendtgørelsens § 2 fremgår det:

"Ved særbidrag forstås i denne bekendtgørelse bidrag, der er en ejendomssejers betaling for afledning af særligt forurenede spildevand, som giver anledning til særlige foranstaltninger på et spildevandsanlæg.

Stk. 2. Ved særlige foranstaltninger forstås i denne bekendtgørelse foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg med henblik på håndtering af særligt forurenede spildevand."

Af særbidragsbekendtgørelsens § 3 fremgår det:

"Et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte grænseværdier eller tilsvarende for særligt forurenede spildevand for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger, dog ikke for organisk stof, der er opgjort som COD, total-kvælstof og totalfosfor."

Af særbidragsbekendtgørelsens § 4, stk. 1 fremgår det:

"Et spildevandsforsyningsselskab skal, jf. dog § 5, stk. 2, udarbejde en opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand for hver enkelt af de ejendomme, der afleder til spildevandsforsyningsselskabets anlæg, for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger. Opgørelsen skal udarbejdes ud fra følgende i den nævnte rækkefølge:

1) (...)

2)(...)

3) (...)

4) *Spildevandsforsyningsselskabets tekniske skøn over arten og mængden af afledt særligt forurenede spildevand, herunder på grundlag af en tilladelse meddelt ejendomssejer i henhold til lov om miljøbeskyttelse § 28, stk. 3, eller andre relevante oplysninger, forudsat at der ikke er tilstrækkelige resultater i medfør af nr. 1 – 3 til rådighed for spildevandsforsyningsselskabet."*

Af særbidragsbekendtgørelsens § 5, stk. 1 fremgår det:

"Stk. 1. Hvis en ejendom afleder særligt forurenede spildevand, som opgjort i henhold til § 4, og dette giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift

af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg, skal spildevandsforsyningsselskabet opføre og opkræve særbidrag, jf. lovens § 2 a, stk. 9, jf. dog stk. 2."

3.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 1332 af 16. juni 2021 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. foretås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

4. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

4.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Tidspunktet for, hvornår Fordringshaver kan kræve fordringen betalt, fremgår af de vedtagne betalingsvedtægter.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

4.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrev for fordringen,*
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*

3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

4.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

5. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

5.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 25.000 kr.

5.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter fordringer på skønnet forbrug for vandafledningsbidrag, hvor der er opsat vandmåler, og hvor der ikke er opsat vandmåler samt særbidrag for skønnet forurening af spildevand. Der henvises til de uddybende beskrivelser nedenfor, som vedrører beregningsgrundlaget for hovedstolen.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

5.2.1 Situationer, hvor der er opsat vandmåler

Hvor ejeren ikke ønsker at medvirke ved aflæsning af vandmåleren til brug for beregning af vandafledningsbidraget, kan spildevandsforsyningsselskabet fastsætte et skønnet forbrug. Det skønnede forbrug må dog ikke overstige 600 m³ pr. år, jf. betalingslovens § 7 b. Hertil følger, at spildevandsforsyningsselskabet for boligenheder ved dette skøn ikke begrænset af den maksimale ramme for et skønnet forbrug på 170 m³ efter § 2, stk. 3, men kan skønne et realistisk vandforbrug for ejendommen, jf. tillægsbetænkning (1999/1 TBL 182) over Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., bemærkninger til nr. 3, som vedrører § 7 b.

For erhvervsejendomme er der ikke fastsat grænser for spildevandsforsyningsselskabets skøn i denne situation.

5.2.2 Situationer, hvor der ikke er opsat vandmåler

Det følger modsætningsvist af betalingslovens § 2 a, stk. 4, at i de tilfælde, hvor vandafledningsbidraget ikke fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget (dvs. det målte vandforbrug), fastsættes bidraget efter et skønnet forbrug, jf. også vejledning nr. 3 af 2001 vedr. betalingsregler

for spildevandsanlæg. Dette indebærer, at i de tilfælde, hvor vandmåler ikke er krævet, skal vandafledningsbidraget opkræves på baggrund af et skønnet forbrug, der dog for boligenheder ikke må overstige 170 m³ pr. år. Hertil følger det af vejledningen, at der ikke skal foretages et individuelt skøn over de enkelte boligigers vandforbrug. Det skønnede bidrag skal som udgangspunkt være ens for alle boligenheder. Der kan således anvendes et fælles beregningsgrundlag for helårsboliger og sommerhuse. For visse boligtyper vil vandforbruget dog kunne fastsættes til en brøkdel af en boligenhed, når boligtypens størrelse eller anvendelse i øvrigt giver grundlag herfor. Det vil f.eks. kunne være aktuelt for lejligheder med et lille etageareal eller sommerhuse, kolonihavehuse eller lignende, der kun benyttes i mindre omfang end almindelige boligenheder. Der er i denne situation ikke tale om en adgang for kommunen til at foretage et individuelt skøn i konkrete tilfælde, men alene tale om en adgang til at fastsætte, at eksempelvis alle kolonihavehuse i kommunen skal betale vandafledningsbidrag ud fra et mindre vandforbrug end øvrige boligenhedstyper.

Hvis der fra en ejendom sker afledning af eksempelvis vand fra en afværgepumpning, indgår denne vandmængde ikke i det skønnede forbrug for boligenheden, men skal beregnes selvstændigt og lægges til ved opkrævningen af vandafledningsbidraget. For sådanne andre tilledninger af eksempelvis vand fra afværgepumpninger er der ikke fastsat et loft for et skøn, hvis vandet, der tilledes via disse aktiviteter, ikke måles, men skønnes.

Spildevandsforsyningsselskabet kan således i henhold til ovenstående opkræve vandafledningsbidrag, hvor der ikke er opsat vandmåler ud fra skønnet forbrug.

Det bemærkes, at vandafledningsbidraget for erhvervsejendomme i praksis kun opkræves efter målt vandforbrug.

5.2.3 Særbidrag for særligt forurenede spildevand

Af vejledning nr. 3 af 2001 vedr. betalingsregler for spildevandsanlæg følger det, at i visse situationer vil det være nødvendigt at basere særbidraget på et vist skøn over meromkostningerne ved behandling af det særligt forurenede spildevand. I forbindelse hermed følger det af særbidragsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, at hvis en ejendom afleder særligt forurenede spildevand efter bekendtgørelsens § 4, og dette giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg, skal spildevandsforsyningsselskabet som hovedregel opføre og opkræve særbidrag, jf. betalingslovens § 2 a, stk. 9. Dette medfører, at spildevandsforsyningsselskabet skal udarbejde en opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand for hver enkelt af de ejendomme, der afleder til spildevandsforsyningsselskabets anlæg, for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger, jf. særbidragsbekendtgørelsens § 4, stk. 1. Nærværende fordringsstype vedrører kun særbidrag, som er opgjort ud fra et teknisk skøn over arten og mængden af afledt særligt forurenede spildevand, jf. særbidragsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 4.

5.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

5.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSPACS.

5.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Eksempelvis:

Krav vedrørende 'Betaling af [Spildevand (...)]', Fakturanummer [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato].

5.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for skønnet afledning af spildevand, herunder betaling for vandafledning i forbindelse med indgåede kontraktretlige medlemskaber. Yderligere omfatter fordringstypen opgørelse og betaling af særlige bidrag i forbindelse med udledning af særlig forurenede spildevand.

Det følger af betalingslovens § 2 a, stk. 1, at der for afledning til et spildevandsforsyningselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, betales et årligt vandafledningsbidrag. Se hertil afsnit 3.3. Vandafledningsbidraget er således et årligt bidrag, der dog, jf. vejledning nr. 3 af 2001 vedr. betalingsregler for spildevandsanlæg, opkræves løbende.

Særbidragets fordringsperiode ses ikke at fremgå af betalingsloven eller af særbidragsbekendtgørelsen. Det synes dog forudsat i Energistyrelsens vejledning om særbidragsbekendtgørelsen for særligt forurenede spildevand, at der er tale om et årligt særbidrag. Det følger bl.a. af vejledningens side 8, om omkostninger til etablering af særlige anlæg til rensning af særligt forurenede vand, at alle omkostningerne summeres og tillægges ejendommens særbidrag, typisk på årlig basis.

Dette indebærer således, at der fsva. fordringer på vandafledning er tale om en periode på maksimalt et år, og at der fsva. særbidraget formentlig ligeledes er tale om en periode på et år.

Henset til, at der hverken i betalingsloven eller i særbidragsbekendtgørelsen findes regler om, hvorvidt det årlige bidrag følger kalenderåret, eller om der kan være tale om forskudte eller kortere/længere perioder, kan perioden maksimalt udgøre et år samt krydse et kalenderår.

Fordringshaver skal således udfylde feltet periode start med den første dag i perioden og periode slut med den sidste dag i perioden. Hvis der er tale om en fordring, der kun relaterer sig til en bestemt dag eller tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

Felterne periode start og periode slut udfyldes med datoer, som svarer til den periode, der opkræves bidrag for.

5.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationeret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Stiftelsesdatoen for denne fordringstype fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Fordringstypen indeholder opkrævning af vandaflednings- og særbidrag. Bidragene opgøres på periodens første dag, hvorfor det er aftalt, at fordringen stiftes på dette tidspunkt. Opkrævning af bidrag foretages ofte som en form for acantobetaling, hvorfor stiftelsesdatoen er den første dag i den periode, som acantobetalingen vedrører. Stiftelsesdatoen er således sammenfaldende med periode start.

Det bemærkes hertil, at stiftelsesdatoen for første betaling af vandafledningsbidrag ved en permanent tilslutning er tidspunktet, hvor en ejendom tilsluttes spildevandsforsyningsselskabets anlæg, og at stiftelsesdatoen ved en ikke permanent fysisk tilslutning til et spildevandsanlæg er den dato, hvor afledning til spildevandsforsyningsselskabets anlæg begyndes. Stiftelsesdatoen for første betaling i situationer, hvor der er indgået kontraktligt medlemskab tidspunktet for spildevandsløsningens ibrugtagning.

I samtlige situationer vil stiftelsesdatoen være sammenfaldende med periode start.

Fordringshaver skal således udfylde feltet stiftelsesdato med datoen for periode start.

5.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Forfaldsdatoen for denne fordringstype fremgår ikke eksplicit af det retlige grundlag.

Fordringstypen indeholder både opkrævning af vandaflednings- og særbidrag. Bidragene opgøres på periodens første dag, hvorfor det er aftalt, at fordringen forfalder på dette tidspunkt, da dette er det tidligste tidspunkt fordringshaver kan kræve fordringen opfyldt. Opkrævning af bidrag foretages ofte som en form for acantobetaling, hvorfor forfaldsdatoen er den første dag i den periode, som acantobetalingen vedrører. Forfaldsdatoen er således sammenfaldende med periode start.

Det bemærkes hertil, at forfaldsdatoen for første betaling af vandafledningsbidrag er ved en permanent tilslutning tidspunktet, hvor en ejendom tilsluttes spildevandsforsyningsselskabets anlæg, og at forfaldsdatoen ved en ikke permanent fysisk tilslutning til et spildevandsanlæg er den dato, hvor afledning til spildevandsforsyningsselskabets anlæg begyndes. Forfaldsdatoen for første betaling er i situationer, hvor der er indgået kontraktligt medlemskab tidspunktet for spildevandsløsningens ibrugtagning.

I samtlige situationer vil forfaldsdatoen være sammenfaldende med periode start.

Fordringshaver skal således udfylde feltet forfaldsdato med datoen for periode start.

5.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

5.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte ejendom, som er tilsluttet spildevandsforsyningsselskabet, herunder også ejere af ejendomme, som er kontraktligt tilsluttet.

5.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet forældelsesdato udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

5.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

6. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfiltet vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSPACS (Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises

R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.2 – Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering (FOSPEFT)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen FOSPEFT omfatter efterregulering af spildevandsafledningsbidrag samt særbidrag, der er beregnet ud fra skønnet forbrug/forurening. Der er således tale om efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOSPACS.

Efterregulering gennemføres, når en skyldner for en nærmere fastsat periode enten har betalt for meget eller for lidt for en given ydelse. Efterregulering kan resultere i både en tilbagebetaling eller en efterbetaling af et beløb. Det er alene fordringer vedrørende ejers efterbetaling, der evt. vil blive sendt til inddrivelse. Af miljøstyrelsens vejledning nr. 3 fra 2001 vedr. betalingsregler for spildevandsanlæg, pkt. 4.6.1, fremgår, at der ikke i loven er fastsat nærmere regler om den praktiske opkrævning af bidrag, herunder hvordan bidragene skal opkræves, og hvem der forestår opkrævningen. Disse regler er nærmere fastsat i betalingsvedtægterne. På baggrund heraf er det lagt til grund, at der er hjemmel til at opkræve efterregulering for fordringer omfattet af denne fordringstype, såfremt det er fastsat i betalingsvedtægten. Det er forudsat, at Fordringshaver gennemfører opkrævningen i overensstemmelse med den af kommunalbestyrelsen vedtagne betalingsvedtægt.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet, jf. FOSPACS.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet, jf. FOSPBAG.
- Spildevand, tilslutningsbidrag, jf. FOSPFTI.
- Renter afdragsordning, tilslutning til spildevand, jf. FORESPI.
- Tømningsordning vedr. bundfældningstanke, jf. FOSPBUA.
- Spildevand, bundfældningstank, ekstra omkostninger, jf. FOSPBUE.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Miljøbeskyttelsesloven anvendelsesområde

Formålet med lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter ”miljøbeskyttelsesloven”) er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven medvirker til at forebygge og bekæmpe

forurening af luft, vand, jord og undergrund samt tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker. Loven omfatter al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald, kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund, og begrænsningen af problemer i forbindelse med affaldshåndtering er ifølge lovtæksten et hovedformål med loven.

Kommunalbestyrelsen er efter lovens kapitel 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, herunder kloakker. Kommunalbestyrelsens kompetence omfatter også muligheden for at udstede påbud.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

2.2 Spildevandsbekendtgørelsen anvendelsesområde

Af spildevandsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

"Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle spildevandsanlæg, herunder spildevandsanlæg der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse ved tilførsel af stoffer direkte til grundvandet.

Af spildevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det:

"Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Stk. 2. Ved husspildevand forstås spildevand fra husholdninger, herunder afløb fra vandklosetter.

Stk. 3. Ved tag- og overfladevand forstås regnvand fra tagarealer og andre helt eller delvist befæstede arealer, herunder jernbaner, såfremt det ikke indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt tilføres regnvand i forbindelse med afstrømning fra sådanne arealer eller har en væsentlig anden sammensætning.

Stk. 4 - 8 (...).

Stk. 9. Ved et spildevandsforsyningsselskab forstås et selskab, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og som udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

Stk. 10. (...).”

Miljøstyrelsen har udstedt vejledning nr. 28 af 1. juni 2018 til spildevandsbekendtgørelsen. Vejledningen beskriver med udgangspunkt i spildevandsbekendtgørelsen samt kapitel 3 og 4 i miljøbeskyttelsesloven den samlede regulering og gældende praksis på spildevandsområdet.

De nærmere regler vedr. betaling er fastsat i lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. med senere ændringer (herefter ”betalingsloven”), jf. nærmere under afsnit 3.3.

2.3 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Betalingsvedtægten skal bl.a. tage stilling til, på hvilket tidspunkt tilslutningsbidraget skal opkræves, om vandafledningsbidraget skal opdeles i en fast og en variabel del, hvordan særbidrag for særligt forurenede spildevand skal opkræves, og om der skal ske tilbagebetaling ved udtræden af kloakforsyningen.

2.3.1 Betalingslovens anvendelsesområde

Af betalingslovens § 1 fremgår det:

”Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandsektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

Stk. 2. I denne lov forstås ved spildevandsforsyningsselskaber, medmindre andet er angivet, sådanne spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samletanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4 – 5 (...).

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indregning efter stk. 5, herunder om, hvilke udgifter der kan betales af spildevandsforsyningsselskabet, om betingelser for indregning, om dokumentation for fastsatte krav vedrørende spildevandsforsyningsselskabets udgifter, om afgrænsning af projekter, om, hvordan betalingen til projektejer skal foregå, og om spildevandsforsyningsselskabets samarbejde med projektejer i forbindelse med gennemførelse af kommunale eller private projekter.

Stk. 7- 9 (...).

Af betalingslovens § 2 a fremgår det:

”For afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, betales et årligt vandafledningsbidrag, jf. dog stk. 2 og § 2 b. Der betales endvidere vandafledningsbidrag for afledning af vand, der kan sidestilles med spildevand, herunder afværgvand, jf. dog § 2 b.

Stk. 2. For afledning af tag- og overfladevand, der ikke genanvendes, og vand fra omfangsdræn betales ikke vandafledningsbidrag.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til, at en ejendom alene betaler for brugen af et spildevandsrensningsselskabets spildevandsrensningeanlæg. Tilladelsen kan alene gives under forudsætning af, at ejendommen for egen regning finansierer og vedligeholder en transportledning til spildevandsrensningeanlægget.

Stk. 4. Vandafledningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med § 3, stk. 1. Hvor vandmåler kræves, beregnes bidraget ud fra det målte vandforbrug. Spildevandsforsyningsselskabet kan give adgang til, at bidrag fastsættes ud fra det målte forbrug, selv om vandmåleren er opsat uden krav herom. I andre tilfælde fastsættes bidraget efter et skønnet vandforbrug. Det skønnede forbrug kan for boligenheder ikke overstige 170 m³ pr. år, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 5. For erhvervsejendomme fastsættes vandafledningsbidraget efter vandforbruget fratrukket den vandmængde, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes et spildevandsforsyningsselskab, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der afledes vand, uden at der har været et vandforbrug, beregnes vandafledningsbidraget ud fra den afledte vandmængde.

Stk. 7. Spildevandsforsyningsselskabet kan vælge at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del. Den faste del af vandafledningsbidraget må ikke overstige 500 kr. inklusive moms pr. år. Den faste del af bidraget opkræves pr. stikledning frem til en ejendoms grundgrænse. Den faste del af bidraget skal dog ikke opkræves for stikledninger, hvortil der alene er tilsluttet tag- og overfladevand. Det variable vandafledningsbi-

drag beregnes som vandforbruget multipliceret med de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte og af kommunalbestyrelsen godkendte kubikmetertakster, jf. § 3, stk. 1. Vandforbruget, der anvendes ved beregningen, fastsættes som beskrevet i stk. 4. I tilfælde, hvor der afledes vand uden et vandforbrug, beregnes den variable del af bidraget på baggrund af den afledte vandmængde, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den maksimale grænse på 500 kr. inklusive moms pr. år for den faste del af vandafledningsbidraget, jf. stk. 7, reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringsstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Stk. 9. Ejendomme, der afleder særlig forurenede spildevand, pålignes særbidrag, såfremt tilledningen giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg.

Stk. 10 – 11. (...).

Stk. 12. Vandafledningsbidrag og vejbidrag betales fra det tidspunkt, hvor en ejendom tilsluttes spildevandsforsyningsselskabets anlæg. Hvis der ikke er tale om en permanent fysisk tilslutning til et spildevandsforsyningsselskabets anlæg, betales vandafledningsbidraget fra det tidspunkt, hvor afledningen til spildevandsforsyningsselskabets anlæg begyndes.

Stk. 13. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om opgørelse af særbidrag, jf. stk. 9, om krav til dokumentation for beregning af særbidragets størrelse og om udlevering af denne dokumentation. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om en bagatelgrænse for opkrævning af særbidrag.”

Af betalingslovens § 3 fremgår det:

”Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt størrelsen af den variable kubikmetertakst. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af det faste bidrag og den variable kubikmetertakst. De fastsatte takster og bidrag skal overholde det prisloft, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Den af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakst og eventuelle faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende.

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen. Den godkendte vedtægt offentliggøres i lokale medier.

Stk. 3. (...).

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbrugets størrelse, jf. stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere, hvilken takst der skal anvendes i medfør af § 2 a, stk. 10. Ministeren fastsætter desuden øvrige regler, der er nødvendige, for at spildevandsforsyningsselskaberne kan beregne vandafledningsbidrag på baggrund af de fastsatte differentierede degressive kubikmetertakster.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets beregning af vandafledningsbidrag på baggrund af en kubikmetertakst, der anvendes uanset vandforbrugets størrelse, for ejendomme, der har en tilladelse i medfør af § 2 a, stk. 3, for ejendomme, der har fået nedsat eller er fritaget for betaling i medfør af § 2 b, for ejendomme, hvorfra der ikke drives erhverv på markedsæssige vilkår, herunder ejendomme med både bolig og erhverv, og for ejendomme, hvor ejeren ikke rettidigt har afgivet oplysninger, der er påkrævet i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 4 og 6. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at de differentierede kubikmetertakster, jf. stk. 1 og 4, ikke skal gælde for de i 1. pkt. nævnte ejendomme, eller at vandafledningsbidrag for en eller flere af de nævnte typer af ejendomme skal beregnes efter de differentierede kubikmetertakster, jf. stk. 1 og 4, for en del af ejendommens vandforbrug, mens der for resten af ejendommens vandforbrug beregnes vandafledningsbidrag efter den i 1. pkt. nævnte kubikmetertakst.

Stk. 6 - 8 (...)."

Af betalingslovens § 7 a fremgår det:

"I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen giver ejere af helårsboliger påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, om forbedret spildevandsrensning for en eksisterende udledning, skal påbudet følges af et tilbud om et kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 2. Medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet efter stk. 1 indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal forestå udførelse, drift og vedligeholdelse på ejerens vegne af en spildevandsløsning, der rensemæssigt opfylder påbudet, mod at ejeren af ejendommen betaler standardtilslutningsbidrag og vandafledningsbidrag svarende til en ejendom, der er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, jf. §§ 2-4.

Stk. 3. Spildevandsforsyningsselskabets tilbud omfatter alene udførelse, drift og vedligeholdelse af et anlæg, der økonomisk svarer til det af kommunalbestyrelsen påbudte. Ønsker ejeren et mere omkostningskrævende anlæg, må ejeren selv bære differencen, hvilken ikke kan inddrages i afdragsordning efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Ejeren af ejendommen afholder udgifter til ledninger på egen grund frem til den valgte spildevandsløsning. Ejeren af ejendommen afholder endvidere udgifter til elektricitet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning samt udgifter til etablering og drift af bundfældningstank, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. (...).

Stk. 6. Tilslutningsbidrag efter stk. 2 forfalder ved kontraktens indgåelse, og vandafledningsbidrag kan opkræves fra spildevandsløsningens ibrugtagning.

Af betalingslovens § 7 b fremgår det:

”Ejere af ejendomme, der er tilsluttet eller kontraktligt tilknyttet et spildevandsforsynings-selskabs spildevandsanlæg, og som betaler vandafledningsbidrag efter målt forbrug, jf. § 2 a, stk. 4, skal medvirke til aflæsning af vandmålere ved afgivelse af oplysninger til spildevandsforsynings-selskabet. Hvis ikke ejeren ønsker at medvirke, kan spildevandsforsynings-selskabet fastsætte et skønnet forbrug. Det skønnede forbrug må dog ikke for en boligenhed overstige 600 m³ pr. år.

Stk. 2 - 3 (...).”

2.3.2 Særbidragsbekendtgørelsen

Miljøministeren har i medfør af betalingslovens § 2 a, stk. 13, bemyndigelse til at fastsætte regler om opgørelse af særbidragets størrelse og om dokumentation for beregningen. Bemyndigelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1375 af 30. november 2015 om særbidrag for særligt forurenede spildevand med senere ændringer (herefter ”særbidragsbekendtgørelsen”), der fastsætter regler for opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand, for udgifter til særligt forurenede spildevand og for opgørelse, opkrævning og dokumentation af særbidrag samt for spildevandsselskabers administration heraf.

Af særbidragsbekendtgørelsens § 2 fremgår det:

”Ved særbidrag forstås i denne bekendtgørelse bidrag, der er en ejendomsejers betaling for afledning af særligt forurenede spildevand, som giver anledning til særlige foranstaltninger på et spildevandsanlæg.

Stk. 2. Ved særlige foranstaltninger forstås i denne bekendtgørelse foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsynings-selskabets spildevandsanlæg med henblik på håndtering af særligt forurenede spildevand.

Af særbidragsbekendtgørelsens § 3 fremgår det:

"Et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte grænseværdier eller tilsvarende for særligt forurenede spildevand for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger, dog ikke for organisk stof, der er opgjort som COD, total-kvælstof og totalfosfor."

Af særbidragsbekendtgørelsens § 5, stk. 1 fremgår det:

"Hvis en ejendom afleder særligt forurenede spildevand, som opgjort i henhold til § 4, og dette giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg, skal spildevandsforsyningsselskabet opføre og opkræve særbidrag, jf. lovens § 2 a, stk. 9, jf. dog stk. 2."

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Tidspunktet for, hvornår Fordringshaver kan kræve fordringen betalt, fremgår af de vedtagne betalingsvedtægter.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 4) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,*
- 5) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*
- 6) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.*

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 30.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af vandafledningsbidrag beregnet på skønnet forbrug og særbidrag for skønnet udgifter ved forurenede spildevand. Der er således tale om efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOSPACS.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSPEFT.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Eksempelvis:

Krav vedrørende 'Betaling af [Spildevand (...)]', Fakturanummer [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato].

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør efterregulering for spildevandsafledningsbidrag for skønnet forbrug, herunder efterregulering for spildevandafledningsbidrag for skønnet forbrug i kontraktretlige medlemskaber. Herudover omfatter fordringstypen efterregulering for betaling af særbidrag i forbindelse med udledning af særligt forurenede spildevand. Der er således tale om efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOSPACS.

Fordringshaver har oplyst, at fordringsperioden kan overstige et år som følge af selvaflæsning af måler. På baggrund heraf er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt kan udgøre 13 måneder.

Feltet "periode start" skal derfor altid udfyldes med den dato, der svarer til den første dag i den periode, der efterreguleres for. Feltet "periode slut" skal derfor altid udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag i den periode, der efterreguleres for. Hvis der er tale om en fordring, der kun relaterer sig til en bestemt dag eller tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Efterreguleringskrav opgøres efter udløbet af den periode, der efterreguleres for.

Feltet ”stiftelsesdato” skal udfyldes med den første dag efter den periode, der efterreguleres for, dvs. dagen efter ”periode slut”.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat forfaldsdato for fordringer på efterreguleringskrav af vandafledningsbidrag for skønnet forbrug og særbidrag for skønnet udgifter til forurening af spildevand.

På baggrund af, at det tidligste tidspunkt fordringshaver kan opgøre efterreguleringskravet (dvs. opgøre differencen mellem det allerede indbetalte bidrag og det endelige bidrag, der skal betales), er dagen efter udløbet af perioden, fastsættes forfald til dagen efter udløbet af perioden.

Fordringer på efterreguleringskrav omfattet af fordringstypen FOSPEFT forfalder således dagen efter periode slut, da dette er det tidligste tidspunkt fordringshaver kan kræve fordringen betalt.

Feltet forfald skal derfor udfyldes med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet ”sidste rettidige betalingsdato” defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte ejendom, som er tilsluttet spildevandsforsyningsselskabet, herunder også ejere af ejendomme, som er kontraktligt tilsluttet.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfiltret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfiltret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet forældelsesdato udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 3) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 4) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfiltet vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSPEFT (Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises

R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_7 R_6_8	Forfaldsdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 13 måneder minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.3 – Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet (FOSPBAG)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Bekendtgørelse nr. 525 af 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau med senere ændringer (herefter "betalingsbekendtgørelsen") medførte et landsdækkende krav om vandmåler på enkeltejendomsniveau, hvorfor det herefter blev udgangspunktet, at vandafledningsbidraget afregnes efter det målte forbrug. Fordringstypen FOSPBAG omfatter netop fordringer på spildevandsafledningsbidrag som afregnes ved aflæsning af vandmåler efter de tilsluttede eller tilknyttede ejendomes vandforbrug. Der er således tale om bagudrettet betaling af spildevandsafledningsbidrag opgjort ved aflæsning af vandmåler. Se hertil lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. med senere ændringer (herefter "betalingsloven") § 2 a, stk. 1 og 4.

Fordringer på spildevandsafledning opgjort ved aflæsning af vandmåler kan vedrøre situationer, hvor der er indgået et kontraktligt medlemskab mellem ejer og spildevandsforsyningsselskabet, men dette er ikke en forudsætning for, at fordringen omfattes af fordringstypen.

Herudover omfatter fordringstypen fordringer på særbidrag for en ejendoms afledning af særligt forurenede spildevand, som medfører udgifter til særlige foranstaltninger, der opgøres ved måling af forurening i spildevand, og opkræves af spildevandsforsyningsselskabet. Se hertil betalingslovens § 2 a, stk. 9 og 13 og § 4, stk. 1, nr. 1-3 i bekendtgørelse nr. 1375 af 30. november 2015 om særbidrag for særligt forurenede spildevand med senere ændringer (herefter "særbidragsbekendtgørelsen").

Af miljøstyrelsens vejledning nr. 3 fra 2001 vedr. betalingsregler for spildevandsanlæg, pkt. 4.6.1, fremgår, at der ikke i loven er fastsat nærmere regler om den praktiske opkrævning af bidrag, herunder hvordan bidragene skal opkræves, og hvem der forestår opkrævningen. Disse regler er nærmere fastsat i betalingsvedtægterne. Det er forudsat, at Fordringshaver gennemfører opkrævningen i overensstemmelse med den af kommunalbestyrelsen vedtagne betalingsvedtægt.

Fordringshaver har oplyst, at fordringstypen både omfatter fordringer, der kun relaterer sig til en enkelt dato samt fordringer, der relaterer sig til en længere tidsperiode. Fordringer, der kun relaterer sig til en dato, vil være betaling for bidrag for én enkelt dag, hvorimod fordringer, der relaterer sig til en periode, vil strække sig over flere datoer (eksempelvis juli måned).

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet, jf. FOSPACS.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering, jf. FOSPEFT.
- Spildevand, tilslutningsbidrag, jf. FOSPFTI.
- Renter afdragsordning, tilslutning til spildevand, jf. FORESPI.
- Tømningsordning vedr. bundfældningstanke, jf. FOSPBUA.
- Spildevand, bundfældningstank, ekstra omkostninger, jf. FOSPBUA.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Miljøbeskyttelsesloven anvendelsesområde

Formålet med lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter "miljøbeskyttelsesloven") er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven medvirker til at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker. Loven omfatter al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald, kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund, og begrænsningen af problemer i forbindelse med affaldshåndtering er ifølge lovteksten et hovedformål med loven.

Kommunalbestyrelsen er efter lovens kapitel 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, herunder kloakker. I tilfælde af at spildevandsanlægget ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget, jf. miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

2.2 Spildevandsbekendtgørelsen anvendelsesområde

Af spildevandsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

"Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle spildevandsanlæg, herunder spildevandsanlæg der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse ved tilførsel af stoffer direkte til grundvandet.

Af spildevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det:

”Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Stk. 2. Ved husspildevand forstås spildevand fra husholdninger, herunder afløb fra vandklosetter.

Stk. 3. Ved tag- og overfladevand forstås regnvand fra tagarealer og andre helt eller delvist befæstede arealer, herunder jernbaner, såfremt det ikke indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt tilføres regnvand i forbindelse med afstrømning fra sådanne arealer eller har en væsentlig anden sammensætning.

Stk. 4 - 8 (...).

Stk. 9. Ved et spildevandsforsyningssselskab forstås et selskab, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og som udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

Stk. 10. (...).”

Miljøstyrelsen har udstedt vejledning nr. 28 af 1. juni 2018 til spildevandsbekendtgørelsen. Vejledningen beskriver med udgangspunkt i spildevandsbekendtgørelsen samt kapitel 3 og 4 i miljøbeskyttelsesloven den samlede regulering og gældende praksis på spildevandsområdet.

De nærmere regler vedr. betaling er fastsat i betalingsloven, jf. nærmere under afsnit 3.3.

2.3 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningssselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningssselskabet modtager spildevand. Betalingsvedtægten skal bl.a. tage stilling til, på hvilket tidspunkt tilslutningsbidraget skal opkræves, om vandafledningsbidraget skal opdeles i en fast og en variabel del, hvordan særbidrag for særligt forurenede spildevand skal opkræves, og om der skal ske tilbagebetaling ved udtræden af kloakforsyningen.

2.3.1 Betalingslovens anvendelsesområde

Af betalingslovens § 1 fremgår det:

”Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med til-

skyndelsesvirkning samt gennemsigthed for ejere af de tilsluttede ejendomme. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurener betaler.

Stk. 2. I denne lov forstås ved spildevandsforsyningsselskaber, medmindre andet er angivet, sådanne spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4 – 5 (...).

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om indregning efter stk. 5, herunder om, hvilke udgifter der kan betales af spildevandsforsyningsselskabet, om betingelser for indregning, om dokumentation for fastsatte krav vedrørende spildevandsforsyningsselskabets udgifter, om afgrænsning af projekter, om, hvordan betalingen til projektejer skal foregå, og om spildevandsforsyningsselskabets samarbejde med projektejer i forbindelse med gennemførelse af kommunale eller private projekter.

Stk. 7- 9 (...).

Af betalingslovens § 2 a fremgår det:

”For afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, betales et årligt vandafledningsbidrag, jf. dog stk. 2 og § 2 b. Der betales endvidere vandafledningsbidrag for afledning af vand, der kan sidestilles med spildevand, herunder afværgvand, jf. dog § 2 b.

Stk. 2. For afledning af tag- og overfladevand, der ikke genanvendes, og vand fra omfangsdræn betales ikke vandafledningsbidrag.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til, at en ejendom alene betaler for brugen af et spildevandsrensningsselskabets spildevandsrensningeanlæg. Tilladelsen kan alene gives under forudsætning af, at ejendommen for egen regning finansierer og vedligeholder en transportledning til spildevandsrensningeanlægget.

Stk. 4. Vandafledningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med § 3, stk. 1. Hvor vandmåler kræves, beregnes bidraget ud fra det

målte vandforbrug. Spildevandsforsyningsselskabet kan give adgang til, at bidrag fastsættes ud fra det målte forbrug, selv om vandmåleren er opsat uden krav herom. I andre tilfælde fastsættes bidraget efter et skønnet vandforbrug. Det skønnede forbrug kan for boligenheder ikke overstige 170 m³ pr. år, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 5. For erhvervsejendomme fastsættes vandafledningsbidraget efter vandforbruget fratrukket den vandmængde, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes et spildevandsforsyningsselskab, jf. dog § 7 b, stk. 1.

Stk. 6. I tilfælde, hvor der afledes vand, uden at der har været et vandforbrug, beregnes vandafledningsbidraget ud fra den afledte vandmængde.

Stk. 7. Spildevandsforsyningsselskabet kan vælge at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del. Den faste del af vandafledningsbidraget må ikke overstige 500 kr. inklusive moms pr. år. Den faste del af bidraget opkræves pr. stikledning frem til en ejendoms grundgrænse. Den faste del af bidraget skal dog ikke opkræves for stikledninger, hvortil der alene er tilsluttet tag- og overfladevand. Det variable vandafledningsbidrag beregnes som vandforbruget multipliceret med de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte og af kommunalbestyrelsen godkendte kubikmetertakster, jf. § 3, stk. 1. Vandforbruget, der anvendes ved beregningen, fastsættes som beskrevet i stk. 4. I tilfælde, hvor der afledes vand uden et vandforbrug, beregnes den variable del af bidraget på baggrund af den afledte vandmængde, jf. stk. 6.

Stk. 8. Den maksimale grænse på 500 kr. inklusive moms pr. år for den faste del af vandafledningsbidraget, jf. stk. 7, reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringsstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Stk. 9. Ejendomme, der afleder særlig forurenede spildevand, pålignes særbidrag, såfremt tilladningen giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg.

Stk. 10 – 11. (...).

Stk. 12. Vandafledningsbidrag og vejbidrag betales fra det tidspunkt, hvor en ejendom tilsluttes spildevandsforsyningsselskabets anlæg. Hvis der ikke er tale om en permanent fysisk tilslutning til et spildevandsforsyningsselskabets anlæg, betales vandafledningsbidraget fra det tidspunkt, hvor afledningen til spildevandsforsyningsselskabets anlæg begyndes.

Stk. 13. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om opgørelse af særbidrag, jf. stk. 9, om krav til dokumentation for beregning af særbidragets størrelse og om udlevering af denne dokumentation. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om en bagatelgrænse for opkrævning af særbidrag.”

Af betalingslovens § 3 fremgår det:

”Spildevandsforsyningsselskabet fastsætter en gang årligt størrelsen af den variable kubikmetertakst. Hvis spildevandsforsyningsselskabet vælger at indføre et fast bidrag efter § 2 a, stk. 7, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet en gang årligt størrelsen af det faste bidrag og den variable kubikmetertakst. De fastsatte takster og bidrag skal overholde det prisloft, der er fastsat for spildevandsforsyningsselskabet i medfør af § 6 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Den af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte kubikmetertakst og eventuelle faste bidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt i den kommune, hvor spildevandsforsyningsselskabet er beliggende.

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen. Den godkendte vedtægt offentliggøres i lokale medier.

Stk. 3. (...).

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om spildevandsforsyningsselskabets fastsættelse af differentierede degressive kubikmetertakster, der varierer afhængigt af vandforbrugets størrelse, jf. stk. 1. Ministeren fastsætter endvidere, hvilken takst der skal anvendes i medfør af § 2 a, stk. 10. Ministeren fastsætter desuden øvrige regler, der er nødvendige, for at spildevandsforsyningsselskaberne kan beregne vandafledningsbidrag på baggrund af de fastsatte differentierede degressive kubikmetertakster.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets beregning af vandafledningsbidrag på baggrund af en kubikmetertakst, der anvendes uanset vandforbrugets størrelse, for ejendomme, der har en tilladelse i medfør af § 2 a, stk. 3, for ejendomme, der har fået nedsat eller er fritaget for betaling i medfør af § 2 b, for ejendomme, hvorfra der ikke drives erhverv på markedsmæssige vilkår, herunder ejendomme med både bolig og erhverv, og for ejendomme, hvor ejeren ikke rettidigt har afgivet oplysninger, der er påkrævet i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 4 og 6. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at de differentierede kubikmetertakster, jf. stk. 1 og 4, ikke skal gælde for de i 1. pkt. nævnte ejendomme, eller at vandafledningsbidrag for en eller flere af de nævnte typer af ejendomme skal beregnes efter de differentierede kubikmetertakster, jf. stk. 1 og 4, for en del af ejendommens vandforbrug, mens der for resten af ejendommens vandforbrug beregnes vandafledningsbidrag efter den i 1. pkt. nævnte kubikmetertakst.

Stk. 6 - 8 (...).”

Af betalingslovens § 7 a fremgår det:

"I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen giver ejere af helårsboliger påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, om forbedret spildevandsrensning for en eksisterende udledning, skal påbudet følges af et tilbud om et kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 2. Medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet efter stk. 1 indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal forestå udførelse, drift og vedligeholdelse på ejerens vegne af en spildevandsløsning, der resemæssigt opfylder påbudet, mod at ejeren af ejendommen betaler standardtilslutningsbidrag og vandafledningsbidrag svarende til en ejendom, der er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, jf. §§ 2-4.

Stk. 3. Spildevandsforsyningsselskabets tilbud omfatter alene udførelse, drift og vedligeholdelse af et anlæg, der økonomisk svarer til det af kommunalbestyrelsen påbudte. Ønsker ejeren et mere omkostningskrævende anlæg, må ejeren selv bekoste differencen, hvilken ikke kan inddrages i afdragsordning efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Ejeren af ejendommen afholder udgifter til ledninger på egen grund frem til den valgte spildevandsløsning. Ejeren af ejendommen afholder endvidere udgifter til elektricitet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning samt udgifter til etablering og drift af bundfældningstank, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. (...).

Stk. 6. Tilslutningsbidrag efter stk. 2 forfalder ved kontraktens indgåelse, og vandafledningsbidrag kan opkræves fra spildevandsløsningens ibrugtagning.

Af betalingslovens § 7 b fremgår det:

"Ejere af ejendomme, der er tilsluttet eller kontraktligt tilknyttet et spildevandsforsyningsselskabs spildevandsanlæg, og som betaler vandafledningsbidrag efter målt forbrug, jf. § 2 a, stk. 4, skal medvirke til aflæsning af vandmålere ved afgivelse af oplysninger til spildevandsforsyningsselskabet. Hvis ikke ejeren ønsker at medvirke, kan spildevandsforsyningsselskabet fastsætte et skønnet forbrug. Det skønnede forbrug må dog ikke for en boligenhed overstige 600 m³ pr. år.

Stk. 2 - 3 (...)."

2.3.2 Særbidragsbekendtgørelsen

Miljøministeren har i medfør af betalingslovens § 2 a, stk. 13, bemyndigelse til at fastsætte regler om opgørelse af særbidragets størrelse og om dokumentation for beregningen. Bemyndigelsen er udmøntet ved særbidragsbekendtgørelsen, der fastsætter regler for opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand, for udgifter til særligt forurenede spildevand og for opgørelse, opkrævning og dokumentation af særbidrag samt for spildevandsselskabers administration heraf.

Af særbidragsbekendtgørelsens § 2 fremgår det:

"Ved særbidrag forstås i denne bekendtgørelse bidrag, der er en ejendomsejers betaling for afledning af særligt forurenede spildevand, som giver anledning til særlige foranstaltninger på et spildevandsanlæg.

Stk. 2. Ved særlige foranstaltninger forstås i denne bekendtgørelse foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg med henblik på håndtering af særligt forurenede spildevand.

Af særbidragsbekendtgørelsens § 3 fremgår det:

"Et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte grænseværdier eller tilsvarende for særligt forurenede spildevand for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger, dog ikke for organisk stof, der er opgjort som COD, total-kvælstof og totalfosfor."

Af særbidragsbekendtgørelsens § 4, stk. 1 fremgår det:

"Et spildevandsforsyningsselskab skal, jf. dog § 5, stk. 2, udarbejde en opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand for hver enkelt af de ejendomme, der afleder til spildevandsforsyningsselskabets anlæg, for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger. Opgørelsen skal udarbejdes ud fra følgende i den nævnte rækkefølge:

- 1) Resultater af målinger, der er udført efter afgørelser i henhold til lov om miljøbeskyttelse eller regler udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse, og som er til rådighed for spildevandsforsyningsselskabet.*
- 2) Resultater af målinger, der er udført i henhold til aftale med ejendomsejer, forudsat at der ikke er tilstrækkelige resultater i medfør af nr. 1 til rådighed for spildevandsforsyningsselskabet.*
- 3) Resultater af op til seks målinger pr. år, jf. stk. 2, som spildevandsforsyningsselskabet lader et laboratorium udtage i en skelbrønd, som selskabet har adgang til, forudsat at der ikke er tilstrækkelige resultater i medfør af nr. 1 eller 2 til rådighed for spildevandsforsyningsselskabet.*
- 4) (...)"*

Af særbidragsbekendtgørelsens § 5, stk. 1 fremgår det:

"Hvis en ejendom afleder særligt forurenede spildevand, som opgjort i henhold til § 4, og dette giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg, skal spildevandsforsyningsselskabet opføre og opkræve særbidrag, jf. lovens § 2 a, stk. 9, jf. dog stk. 2."

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Tidspunktet for, hvornår Fordringshaver kan kræve fordringen betalt, fremgår af de vedtagne betalingsvedtægter.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 7) når der er udstedt gældsbrev for fordringen,*
- 8) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller*

9) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 25.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter fordringer på vandafledningsbidrag opgjort ved aflæsning af vandmåler samt fordringer på særbidrag for forurenede spildevand. Se uddybning af beregningsgrundlaget for hovedstolen nedenfor.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 25.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.2.1 Vandafledningsbidrag opgjort ved aflæsning af måler

Det følger af betalingslovens § 2 a, stk. 4, at vandafledningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med betalingslovens § 3, stk. 1. Hvor vandmåler kræves, beregnes bidraget således ud fra det målte vandforbrug. I tilfælde, hvor der er opsat vandmåler uden krav herom, har spildevandsforsyningsselskabet ligeledes adgang til, at bidrag fastsættes ud fra det målte forbrug.

Hertil følger det, at for erhvervsejendomme fastsættes vandafledningsbidraget efter vandforbruget fratrukket den vandmængde, der medgår til produktionen eller af anden grund ikke tilledes et spildevandsforsyningsselskab, jf. betalingslovens § 2 a, stk. 5.

Det følger af betalingslovens § 2 a, stk. 7, at ved opkrævning af vandafledningsbidrag kan spildevandsforsyningsselskabet vælge at opdele vandafledningsbidraget i en fast og en variabel del. Den faste del af vandafledningsbidraget må ikke overstige 500 kr. inklusive moms pr. år. Den faste del af bidraget opkræves pr. stikledning frem til en ejendoms grundgrænse. Den faste del af bidraget skal dog ikke opkræves for stikledninger, hvortil der alene er tilsluttet tag- og overfladevand. Det variable vandafledningsbidrag beregnes som vandforbruget multipliceret

med de af spildevandsforsyningsselskabet fastsatte og af kommunalbestyrelsen godkendte kubikmetertakster, jf. betalingslovens § 3, stk. 1. Vandforbruget, der anvendes ved beregningen, fastsættes som beskrevet i betalingslovens § 2 a, stk. 4. I tilfælde, hvor der afledes vand uden et vandforbrug, beregnes den variable del af bidraget på baggrund af den afledte vandmængde, jf. betalingslovens § 2 a, stk. 6.

Beregning af vandafledningsbidragets variable del foretages med udgangspunkt i betalingslovens § 3, som forpligter spildevandsforsyningsselskaberne til en gang årligt at fastsætte variable kubikmetertakster, der anvendes ved beregning af vandafledningsbidraget. Betalingslovens § 3 er udtryk for en trappemodell, hvormed kubikmetertaksten varierer afhængigt af vandforbruget. Se hertil bekendtgørelse nr. 1327 af 10. december 2014 om fastsættelse af den variable del af vandafledningsbidraget m.v.

Betalingslovens hovedfordelingskriterium for beregning af vandafledningsbidraget er således vandforbruget (kubikmeter). Fordringshaver skal således beregne bidraget ud fra det målte vandforbrug for den underliggende periode. Hovedstolen udgør det beregnede beløb.

4.2.2 Særbidrag for særligt forurenede spildevand opgjørt ved måling af forurening

Det følger af betalingslovens § 2 a, stk. 9, at ejendomme, der afleder særlig forurenede spildevand, pålægges særbidrag, såfremt tillædningen giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg. Betalingslovens § 2 a, stk. 13 giver energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om opgørelse af særbidrag. Denne bemyndigelse er udnyttet i særbidragsbekendtgørelsen, hvoraf fremgår, at et spildevandsforsyningsselskab skal fastsætte grænseværdier eller tilsvarende for særligt forurenede spildevand for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger, dog ikke for organisk stof, der er opgjørt som COD, total-kvælstof og totalfosfor, jf. særbidragsbekendtgørelsens § 3. Betalingslovens § 4 anfører, at et spildevandsforsyningsselskab skal udarbejde en opgørelse af forureningsindholdet i særligt forurenede spildevand for hver enkelt af de ejendomme, der afleder til spildevandsforsyningsselskabets anlæg, for alle parametre, der medfører udgifter til særlige foranstaltninger.

Hvis en ejendom afleder særligt forurenede spildevand, som opgjørt i henhold til særbidragsbekendtgørelsens § 4, og dette giver anledning til særlige foranstaltninger i forbindelse med etablering og drift af spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg, skal spildevandsforsyningsselskabet opgøre og opkræve særbidrag. Ved nærværende fordringstype er der dog kun tale om særbidrag, som er opgjørt på baggrund af målinger af forurening, jf. særbidragsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 1-3.

Fordringshaver skal således beregne særbidraget ud fra den målte forurening for den underliggende periode. Hovedstolen udgør det beregnede beløb.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSPBAG.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Eksempelvis:

Krav vedrørende 'Betaling af [Spildevand (...)]', Fakturanummer [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato].

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for afledning af spildevand opgjort på baggrund af vandforbruget, herunder betaling for vandafledning i forbindelse med indgåede kontraktretlige medlemskaber. Yderligere omfatter fordringstypen opgørelse og betaling af særlige bidrag i forbindelse med udledning af særlig forurenede spildevand opgjort på baggrund af måling af forurening af spildevand.

Kendetegnede for fordringerne under denne fordringstype er, at der er tale om et årligt opgjort bidrag, idet det følger af betalingslovens § 2 a, stk. 1, at for afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, betales et årligt vandafledningsbidrag. Se hertil afsnit 3.3. Vandafledningsbidraget er således et årligt bidrag, der dog, jf. vejledning nr. 3 af 2001 vedr. betalingsregler for spildevandsanlæg, opkræves løbende.

For særbidrag efter betalingslovens § 2 a, stk. 9, ses der ikke at gælde regler for kravenes periode i betalingsloven eller særbidragsbekendtgørelsen. Det synes dog forudsat i Energistyrelsens vejledning om særbidragsbekendtgørelsen for særligt forurenede spildevand, at der er

tale om et årligt særbidrag. Det følger bl.a. af vejledningens side 8, om omkostninger til etablering af særlige anlæg til rensning af særligt forurenede vand, at alle omkostningerne summeres og tillægges ejendommens særbidrag, typisk på årlig basis.

Dette indebærer således, at der fsva. fordringer på vandafledning er tale om en periode på maksimalt et år, og at der fsva. særbidraget formentlig ligeledes er tale om en periode på et år.

Henset til, at der hverken i betalingsloven eller i særbidragsbekendtgørelsen findes regler om, hvorvidt det årlige bidrag følger kalenderåret, eller om der kan være tale om forskudte eller kortere/længere perioder, kan perioden krydse et kalenderår. Fordringshaver har herudover oplyst, at fordringsperioden kan overstige et år som følge af selvaflæsning af måler, men at perioden som udgangspunkt ikke er længere end 13 måneder.

På baggrund af ovenstående er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt kan udgøre 13 måneder.

Periode start angives som den første dag i perioden, og periode slut angives som den sidste dag i perioden. Hvis der er tale om en fordring, der kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

Felterne periode start og periode slut udfyldes med datoer, som svarer til den periode, der opkræves bidrag for.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen.

Bagudbetalte bidrag beregnet og opgjort på baggrund af måleraflæsning kan først opgøres efter udløbet af den periode, fordringen dækker over. Som følge heraf stiftes fordringen dagen efter periodens udløb.

Fordringshaver skal således udfylde feltet stiftelsesdato med dagen efter periode slut.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat forfaldsdato for fordringer omfattet af denne fordrings-type.

Det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaver kan kræve fordringen betalt, er dagen efter periode slut. Forfald er således lig med fordringens stiftelsestidspunkt.

Fordringshaver skal udfylde feltet forfaldsdato med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet identifikation af skyldner udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte faste ejendom, som er tilsluttet spildevandsforsyningsselskabet, herunder også ejere af ejendomme, som er kontraktligt tilsluttet.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet forældelsesdato udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 5) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 6) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringsha-ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller re-ferencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSPBAG (Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_7	Forfaldsdato skal ligge efter Periode slut	Fordringen afvises

R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 13 måneder minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.4 – Spildevand, tilslutningsbidrag (FOSPFTI)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen FOSPFTI omfatter fordringer på tilslutningsbidrag, herunder:

- Standardtilslutningsbidrag
- Gentilslutningsbidrag
- Supplerende tilslutningsbidrag

For tilslutning af ejendomme til det offentlige kloaksystem opkræves et standardtilslutningsbidrag. Standardtilslutningsbidraget er at betragte som et indmeldelsesgebyr for at indtræde i et kloakfællesskab. Bidraget er isoleret fra de faktiske omkostninger ved tilslutningen, dvs. entreprenørudgifter.

Fordringer på tilslutningsbidrag kan vedrøre situationer, hvor der er indgået et kontraktligt medlemskab som følge af påbud mellem ejer og spildevandsforsyningsselskabet, men dette er ikke en forudsætning for, at fordringen omfattes af fordringstypen.

1.1.1 *Standardtilslutningsbidrag*

Der er efter § 28, stk. 4 i lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter "miljøbeskyttelsesloven") tilslutningspligt for ejendomme, når spildevandsforsyningsselskabet har ført stikledning frem til den enkelte ejendoms grundgrænse. Det kan i praksis også ske ved at føre stikledning frem til områdefrænsningen for et privat spildevandsanlæg, som derefter tilsluttes selskabets spildevandsanlæg. Se hertil pkt. 2.1.11. og 7.2. i vejledning nr. 28 af juni 2018 til bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsvejledningen").

For denne tilslutning kan spildevandsforsyningsselskaberne opkræve et standardtilslutningsbidrag efter § 2 i lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. med senere ændringer (herefter "betalingsloven").

1.1.2 *Gentilslutningsbidrag*

Hvis der ønskes gentilslutning af spildevand/overfladevand fra en ejendom, der er udtrådt af spildevandsforsyningsselskabet, vil dette skulle ske på lige vilkår med nye tilslutninger, dvs. at ejendommen som udgangspunkt ikke har ret til en sådan gentilslutning, og det forudsætter en

ændring af spildevandsplanen, jf. spildevandsvejledningen pkt. 3.2.3. Det følger dog af betalingslovens § 4 a, stk. 3, at ejendomme, som helt eller delvist har fået ophævet tilslutningsretten og -pligten, ved generhvervelse af retten og pligten til at aflede spildevand, pålignes tilslutningsbidrag. Tilslutningsbidraget kan dog ikke overstige de af kloakforsyningen faktiske afholdte udgifter i forbindelse med generhvervelsen af retten og pligten til at aflede spildevand og kan maksimalt udgøre det i betalingslovens § 2, stk. 2-3, angivne standardtilslutningsbidrag. Herudover afhænger tilslutningsbidragets størrelse af, hvorvidt man ved en eventuel gentilslutning kan anvende de tidligere lagte ledninger til at opfylde forsyningspligten. Se hertil vejledning nr. 3 af 2001 pkt. 3.11.3 Opkrævning ved generhvervelse af tilslutningsret og -pligt.

Spildevandsforsyningsselskaberne kan således opkræve et tilslutningsbidrag i tilfælde af, at en ejendom generhverver retten og pligten til at aflede spildevand.

1.1.3 Supplerende tilslutningsbidrag

Der er som udgangspunkt ikke mulighed for at opkræve supplerende tilslutningsbidrag, når der én gang er betalt tilslutningsbidrag, jf. betalingslovens § 2, stk. 1. Ved matrikulær sammenlægning af arealer, arealoverførelse eller udstykning er der dog efter betalingslovens § 2, stk. 4-5 i nogle situationer mulighed for at opkræve et supplerende tilslutningsbidrag, selvom der tidligere er betalt tilslutningsbidrag. Der er endvidere mulighed for at opkræve et supplerende tilslutningsbidrag ved efterfølgende tilslutning af tag- og overfladevand, jf. betalingslovens § 2, stk. 7. Se hertil pkt. 2.1.5. og 3.4. i vejledning fra miljøstyrelsen nr. 3 af 2001 om betalingsregler for spildevandsanlæg.

Spildevandsforsyningsselskaberne kan således i visse tilfælde opkræve tilslutningsbidrag for supplerende tilslutning, selvom der tidligere er betalt tilslutningsbidrag.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet, jf. FOSPACS.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering, jf. FOSPEFT.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet, jf. FOSP BAG.
- Renter, afdragsordning, tilslutning til spildevand, jf. FORESPI.
- Tømningsordning vedr. bundfældningstanke, jf. FOSPBUA.
- Spildevand, bundfældningstank, ekstra omkostninger, jf. FOSP BUE.

Det skal særligt bemærkes, at fordringstypen ikke indeholder entreprenørudgifter m.v. i forbindelse med den fysiske etablering af spildevandsordninger. Sådanne udgifter er at betragte som civile retlige fordringer, og skal som følge heraf oversendes i relevant fordringstype, der omfatter fakturakrav for civile retlige fordringer, der relaterer sig til en bestemt dag.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Miljøbeskyttelsesloven anvendelsesområde

Formålet med miljøbeskyttelsesloven er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven medvirker til at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker. Loven omfatter al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald, kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund, og begrænsningen af problemer i forbindelse med affaldshåndtering er ifølge lovtæksten et hovedformål med loven.

Kommunalbestyrelsen er efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4. I tilfælde af at spildevandsanlægget ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget, jf. miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december 2019 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

2.2 Tilslutningsbekendtgørelsens anvendelsesområde

Bekendtgørelse nr. 108 af 29. januar 2015 om afdragsordninger, fristfastsættelse for spildevandshåndtering og tilslutningsbidragets forfaldstidspunkt med senere ændringer (herefter "tilslutningsbekendtgørelsen") er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven samt betalingsloven.

Det følger af § 1 i tilslutningsbekendtgørelsen, at denne finder anvendelse for kommunalbestyrelsens afgørelser efter bl.a. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1. Det følger af samme bestemmelse, at bekendtgørelsen ikke finder anvendelse ved sager vedrørende ejendomme, der udelukkende benyttes erhvervsmæssigt samt i sager om påbud om separatkloakering efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

Af tilslutningsbekendtgørelsen § 3 fremgår det:

"Ansøgning om at få meddelt en minimumsfrist, jf. § 5, stk. 1, ved afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., og § 30, stk. 1, og ret til at modtage et tilbud om en afdragsordning efter betalingslovens § 4, stk. 2, kan indgives af ejendomsejere, som er adressat for afgørelser i sager, hvor der vil blive truffet afgørelse i henhold til § 28, stk. 4, 2. pkt. og § 30, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven.

Stk. 2 – 3 (...)."

Af tilslutningsbekendtgørelsen § 4 fremgår det:

”Afgørelser efter betalingslovens § 4, stk. 2, skal træffes på grundlag af den indsendte ansøgning og dokumentation, jf. § 3.

Stk. 2. Ansøgningen imødekommes, hvis dokumentationen viser, at den samlede husstandsindkomst er under 300.000 kr. For hvert hjemmeboende barn under 18 år til og med fire børn på ansøgningstidspunktet forhøjes beløbet med 39.300 kr. Husstandsindkomst opgøres efter reglerne i §§ 8-8 a i lov om individuel boligstøtte.

Stk. 3 - 4 (...).”

Af tilslutningsbekendtgørelsens § 5 fremgår det:

”Fristen for at efterkomme en afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., eller § 30, stk. 1, kan ikke fastsættes til under 3 år, hvis ejendommejereren i overensstemmelse med § 3 dokumenterer opfyldelse af den i § 4, stk. 2, nævnte betingelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Har kommunalbestyrelsen i medfør af stk. 1 fastsat fristen i en afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., forfalder tilslutningsbidrag, jf. betalingslovens § 2, stk. 2, når den fysiske tilslutning sker.”

2.3 Spildevandsbekendtgørelsen anvendelsesområde

Af spildevandsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

”Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle spildevandsanlæg, herunder spildevandsanlæg der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse ved tilførsel af stoffer direkte til grundvandet.”

Af spildevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det:

”Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Stk. 2. Ved husspildevand forstås spildevand fra husholdninger, herunder afløb fra vandklosetter.

Stk. 3. Ved tag- og overfladevand forstås regnvand fra tagarealer og andre helt eller delvist befæstede arealer, herunder jernbaner, såfremt det ikke indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt tilføres regnvand i forbindelse med afstrømning fra sådanne arealer eller har en væsentlig anden sammensætning.

Stk. 4 - 8 (...).

Stk. 9. Ved et spildevandsforsyningsselskab forstås et selskab, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og som udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

Stk. 10. (...).”

Af spildevandsbekendtgørelsens § 12 fremgår det:

”Inden for et i spildevandsplanen fastlagt kloakopland for spildevandsanlæg, der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab, er grundejerne forpligtede til for egen regning at tilslutte spildevand til spildevandsanlægget gennem lukkede ledninger, når der er ført stikledning frem til grundgrænsen. jf. lovens § 28, stk. 4.”

De nærmere regler vedrørende betaling er fastsat i betalingsloven, jf. nærmere under afsnit 3.3.1.

2.4 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. Betalingsvedtægten skal bl.a. tage stilling til, på hvilket tidspunkt tilslutningsbidraget skal opkræves, om vandafledningsbidraget skal opdeles i en fast og en variabel del, hvordan særbidrag for særligt forurenede spildevand skal opkræves, og om der skal ske tilbagebetaling ved udtræden af kloakforsyningen.

2.4.1 Betalingslovens anvendelsesområde

Af betalingslovens § 1 fremgår det:

”Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

Stk. 2. I denne lov forstås ved spildevandsforsyningsselskaber, medmindre andet er angivet, sådanne spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4 - 7 (...).

Stk. 8. Udgifter til etablering af spildevandsanlæg og til afdragsordning efter § 4, stk. 2, og udgifter til drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg jf. § 4 c, dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom. I udgifter efter 1. pkt. indregnes bl.a. administrations-omkostninger, risikotillæg og påløbende renter. Et eventuelt samlet tab som følge af afdragsordninger i medfør af § 4, stk. 2, indregnes i bidraget efter stk. 4, 1. pkt.

Stk. 9. (...)."

Af betalingslovens § 2 fremgår det:

"Ved tilslutning af ejendomme, der ikke tidligere har været tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, pålignes et standardtilslutningsbidrag. Der kan ikke opkræves tilslutningsbidrag fra ejendomme, der er tilsluttet eller er pålignet tilslutningsbidrag til et spildevandsforsyningsselskab, jf. dog stk. 4, 5 og 7. Der kan ikke opkræves tilslutningsbidrag fra ejendomme, der før den 1. januar 2010 var tilsluttet eller var pålignet tilslutningsbidrag til et offentligt spildevandsanlæg i henhold til tidligere regler.

Stk. 2. Standardtilslutningsbidraget udgør 30.000 kr. eksklusive moms for en boligenhed.

Stk. 3. For erhvervsejendomme fastsættes standardtilslutningsbidraget til 30.000 kr. eksklusive moms pr. påbegyndt 800 m² grundareal. For erhvervsejendomme i landzone beregnes et tillagt grundareal ud fra det bebyggede areal og en skønnet bebyggelsesprocent. For ubebyggede erhvervsejendomme i landzone skønnes et bebygget areal.

Stk. 4. Ved udstykning fra en boligejendom opkræves der efter stk. 2 tilslutningsbidrag for den eller de frastykkede parceller, hvis parcellen eller parcellerne efter frastykningen ikke er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab og der føres stik frem til den eller de nye parcellers grundgrænse.

Stk. 5. Ved ændring i beregningsgrundlaget for tilslutningsbidraget for en erhvervsejendom herunder udstykning af en ejendom, opkræves et supplerende tilslutningsbidrag.

Det supplerende tilslutningsbidrag beregnes som forskellen på det bidrag, der efter stk. 3 kan beregnes for den nye ejendom eller de samlede nye ejendomme, og det bidrag, der efter stk. 3 kunne være opkrævet for ejendommen eller de samlede ejendomme før ændringen. Hvis en ejendom, der udstykkes, før udstykningen er blevet pålagt tilslutningsbidrag efter en betalingsvedtægt udarbejdet efter 1. juli 1997, og der ved påligning af bidraget er gjort brug af lovens mulighed for at dispensere fra standardtilslutningsbidraget, jf. stk. 8, beregnes det supplerende tilslutningsbidrag på baggrund af dette lavere bidrag. Ved udstykninger kan det supplerende tilslutningsbidrag for en frastykket ejendom dog ikke overstige det standardtilslutningsbidrag, der for den frastykkede ejendom kan beregnes efter stk. 3.

Stk. 6. For boligejendomme og erhvervsejendomme, der ikke er tilsluttet for tag- og overfladevand, skal tilslutningsbidraget fastsættes til 60 pct. af de i stk. 2-5 nævnte bidrag.

Stk. 7. Hvis en ejendom, der ikke tidligere har været tilsluttet for tag- og overfladevand, tilsluttes for denne del af spildevandet, opkræves et supplerende tilslutningsbidrag svarende til 40 pct. af det tilslutningsbidrag efter stk. 2 og 3, der kan opkræves på påligningstidspunktet. Det supplerende tilslutningsbidrag kan kun opkræves fra ejendomme, der er blevet pålagt tilslutningsbidrag efter en betalingsvedtægt udarbejdet efter 1. juli 1992.

Stk. 8. Spildevandsforsyningssselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte tilslutningsbidraget lavere end de i stk. 2-7 nævnte bidrag, dog aldrig lavere end de faktisk afholdte udgifter til detailedningsanlægget.

Stk. 9. Tilslutningsbidraget, jf. stk. 2 og 3, reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger.

Stk. 10. Tilslutningsbidraget forfalder, når en ejendom tilsluttes eller kan tilsluttes et spildevandsforsyningssselskab, medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af stk. 11.

Stk. 11. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om tilslutningsbidragets forfaldstidspunkt i forbindelse med afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., og § 30, stk. 1.”

Af betalingslovens § 4 fremgår det:

”Spildevandsforsyningssselskabet kan yde henstand med betalingen af tilslutningsbidrag.

Stk. 2 - 4 (...).”

Af betalingslovens § 5 fremgår det:

"Ved andre spildevandsanlæg påhviler udgifterne til udførelse, drift og vedligeholdelse de ejendomme, der er tilsluttet det pågældende anlæg.

Stk. 2. I tilfælde af uenighed om fordeling af de udgifter, der er nævnt i stk. 1, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom.

Stk. 3. Såfremt et spildevandsanlæg, der er omfattet af stk. 1, ønskes helt eller delvis tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, fastsætter spildevandsforsyningsselskabet i overensstemmelse med § 2 bidrag for tilslutning, der fordeles på de berørte ejendomme, jf. stk. 2.

Stk. 4. (...)."

Af betalingslovens § 4 a, stk. 3 fremgår det:

"En ejendom, som har fået ophævet tilslutningsretten og -pligten helt eller delvist, kan ved hel eller delvis generhvervelse af retten og pligten til at aflede spildevand pålignes et tilslutningsbidrag. Tilslutningsbidraget kan ikke overstige de af spildevandsforsyningsselskabet afholdte udgifter i forbindelse med generhvervelsen af retten og pligten til at aflede og kan maksimalt udgøre det i § 2, stk. 2 og 3, nævnte beløb. Såfremt ejendommen ved ophævelse af tilslutningsretten og -pligten har fået tilbagebetalt et beløb efter stk. 1 og 2, skal tilslutningsbidraget dog som minimum udgøre dette beløb."

Af betalingslovens § 6 fremgår:

"Hvis et spildevandsanlæg omfattet af § 5, stk. 1, overtages af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, opkræves tilslutningsbidrag, jf. § 2, og der ydes ejerne godtgørelse for anlæggets værdi.

Stk. 2. (...).

Stk. 3. Efter overtagelsen af et spildevandsanlæg omfattet af § 5, stk. 1, har spildevandsforsyningsselskabet ansvaret for spildevandsanlæggets drift og vedligeholdelse, mod at de tilsluttede brugere betaler vandafledningsbidrag efter § 2 a."

Af betalingslovens § 7 a fremgår det:

"I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen giver ejere af helårsboliger påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, om forbedret spildevandsrensning for en eksisterende udledning, skal påbudet følges af et tilbud om et kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 2. Medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet efter stk. 1 indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal forestå udførelse, drift og vedligeholdelse på ejerens vegne af en spildevandsløsning, der rensemæssigt opfylder påbudet, mod at ejeren af ejendommen betaler standardtilslutningsbidrag og vandafledningsbidrag svarende til en ejendom, der er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, jf. §§ 2-4.

Stk. 3. Spildevandsforsyningsselskabets tilbud omfatter alene udførelse, drift og vedligeholdelse af et anlæg, der økonomisk svarer til det af kommunalbestyrelsen påbudte. Ønsker ejeren et mere omkostningskrævende anlæg, må ejeren selv bekoste differencen, hvilken ikke kan inddrages i afdragsordning efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Ejeren af ejendommen afholder udgifter til ledninger på egen grund frem til den valgte spildevandsløsning. Ejeren af ejendommen afholder endvidere udgifter til elektricitet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning samt udgifter til etablering og drift af bundfældningstank, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Spildevandsforsyningsselskabet er ansvarlig for tømning af bundfældningstanke i forbindelse med etablering af anlæg efter stk. 1-4.

Stk. 6. Tilslutningsbidrag efter stk. 2 forfalder ved kontraktens indgåelse, og vandafledningsbidrag kan opkræves fra spildevandsløsningens ibrugtagning.

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en

eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

10) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

11) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

12) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 30.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Standardtilslutningsbidraget udgør kr. 30.000 ekskl. moms for en boligenhed, jf. betalingslovens § 2, stk. 2.

For erhvervsejendomme fastsættes standardtilslutningsbidraget til 30.000 kr. ekskl. moms pr. påbegyndt 800 m² grundareal, jf. betalingslovens § 2, stk. 3.

For boligejendomme og erhvervsejendomme, der ikke er tilsluttet for tag- og overfladevand, skal tilslutningsbidraget fastsættes til 60 % af de ovenfor nævnte bidrag, jf. betalingslovens § 2, stk. 6.

Hvis en ejendom, der ikke tidligere har været tilsluttet for tag- og overfladevand, tilsluttes, opkræves et supplerende tilslutningsbidrag svarende til 40 % af det tilslutningsbidrag der følger af betalingslovens § 2, stk. 2 og 3, jf. betalingslovens § 2, stk. 7, 1. pkt.

Spildevandsforsyningsselskabet kan i særlige tilfælde fastsætte tilslutningsbidraget lavere end førnævnte bidrag, dog aldrig lavere end de faktisk afholdte udgifter til detailedningsanlægget, jf. betalingsloven § 2, stk. 8.

Tilslutningsbidraget efter stk. 2 og 3 reguleres årligt efter et af Danmarks Statistik udarbejdet reguleringsstal baseret på bygge- og anlægsomkostninger, jf. betalingslovens § 2, stk. 9. Beløbet udgør i 2019 cirka kr. 63.000.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSPFTI.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Fordringshaver skal indtaste følgende beskrivelse i feltet:

"I henhold til [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato]"

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for enkeltstående spildevandstilslutningsbidrag, herunder bidrag for gen- og supplerende tilslutning til tag- og overfladevandsløsninger.

Fordringer af denne fordringstype kan således kun henføres til en enkelt dag, dvs. der er tale om en "punkt i tid fordring". Fordringstypen har således ikke en periode.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** angiver en periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

4.7.1 **Stiftelsestidspunktet for tilslutningsbidrag**

Ud fra et forsigtighedshensyn fastsættes stiftelsestidspunktet som udgangspunkt for tilslutningsbidrag, herunder standardtilslutningsbidrag og supplerende tilslutningsbidrag, til tidspunktet, hvor der føres stikledning frem til grundgrænsen, da dette er det tidligste tidspunkt fordringen kan stiftes.

4.7.2 **Stiftelsestidspunktet for gentilslutningsbidrag**

Ved gentilslutning stiftes fordringer på gentilslutningsbidrag ved generhvervelsen til retten og pligten til at aflede spildevand.

4.7.3 **Stiftelsestidspunktet for tilslutningsbidrag, der opkræves ved kontraktligt medlemskab**

For så vidt angår fordringer, som opstår af et kontraktligt medlemskab som følge af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, jf. betalingslovens § 7 a, stiftes disse, når kontrakten om medlemskab indgås. I tilfælde, hvor der foreligger et kontraktligt medlemskab, er det aftalt, at fordringshaver skal angive fordringens stiftelsestidspunkt som datoen for kontraktens indgåelse.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Indledningsvist bemærkes det, at forfaldstidspunktet i nedenstående er fastsat ud fra forskellige situationer, herunder udgangspunktet for forfaldstidspunktet for tilslutningsbidrag, forfaldstidspunktet i tilfælde, hvor der er truffet afgørelse i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4 og forfaldstidspunktet ved et kontraktligt medlemskab som følge af påbud.

4.8.1 Forfaldstidspunktet for tilslutningsbidrag

Det følger af betalingsloven § 2, stk. 10, at tilslutningsbidraget forfalder, når en ejendom tilsluttes eller kan tilsluttes et spildevandsforsyningsselskab. Det fremgår således af betalingslovens § 2, stk. 10, at spildevandsforsyningsselskaberne kan vælge mellem to tidspunkter for forfald af tilslutningsbidraget. Dette indebærer, at tilslutningsbidraget tidligst kan opkræves fra det tidspunkt, hvor der foreligger mulighed for fysisk tilslutning af den pågældende ejendom, dvs. når spildevandsforsyningsselskabet har ført stik frem til grundgrænsen, og der dermed kan føres stik fra ejendommen til kloaknettet. Alternativt kan tilslutningsbidraget opkræves, når der foreligger fysisk tilslutning, dvs. når der er mulighed for afledning fra ejendommen.

Af spildevandsforsyningsselskabernes betalingsvedtægter bør det fremgå, hvilket af de to forfaldstidspunkter spildevandsforsyningsselskabet har valgt som forfaldstidspunktet, idet tilslutningsbidraget først kan opkræves, når det er forfaldent i henhold til betalingsvedtægten. Hertil følger det af MAD 2007 804 S, at tilslutningsbidraget har dobbelthjemmelskrav, idet tilslutningsbidraget skal have hjemmel i betalingsvedtægten som har hjemmel i betalingsloven.

4.8.2 Forfaldstidspunktet på standardtilslutningsbidrag, hvor der er truffet afgørelse, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4

Det følger af betalingsloven § 2, stk. 10, at tilslutningsbidraget forfalder, når en ejendom tilsluttes eller kan tilsluttes et spildevandsforsyningsselskab, medmindre andet følger af regler fastsat i medfør af betalingslovens § 2, stk. 11.

Af betalingslovens § 2, stk. 11 fremgår det, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om tilslutningsbidragets forfaldstidspunkt i forbindelse med afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., og § 30, stk. 1. Denne bemyndigelse er udnyttet i tilslutningsbekendtgørelsens § 5, stk. 3, hvoraf fremgår, at afgørelser efter miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt. forfalder, når den fysiske tilslutning sker. Det er derfor i tilslutningsbekendtgørelsens § 5, stk. 3, fastsat, at ved afgørelser efter lovens § 4, stk. 2, forfalder tilslutningsbidraget altid, når den fysiske tilslutning sker, uanset hvad der står i betalingsvedtægten for spildevandsforsyningsselskabet.

4.8.2.1 Forfaldstidspunktet for fordringer på tilslutningsbidrag, hvor der er indgået afdragsordning

Kommunalbestyrelsen kan bl.a. træffe afgørelse om udførelsen af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4 mod ejendomsejerens betaling af tilslutningsbidrag ved afdragsordning, jf. betalingslovens § 4, stk. 2.

Såfremt afdragsordningen ikke er afviklet, når ejeren af ejendommen overdrager ejendommen, forfalder restgælden på tidspunktet for ejendommens overdragelse, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Ved væsentlig misligholdelse af afdragsordningen forfalder hele restgælden på tidspunktet for misligholdelsen.

Herudover følger det af tilskudsbekendtgørelsens § 8, stk. 7, at spildevandsforsynings-selskabet forud for indgåelse af aftale om en afdragsordning, skal oplyse ejendomsejeren om vilkår for aftalen, herunder konsekvenser ved misligholdelse og mulighed for hel eller delvis indfrielse.

4.8.3 Forfaldstidspunktet for tilslutningsbidrag, der opkræves ved kontraktligt medlemskab som følge af påbud i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 30

Det følger af betalingslovens § 7 a, stk. 6, at tilslutningsbidrag som følge af kontraktligt medlemskab af et spildevandsforsynings-selskab om drift og vedligehold m.v. af spildevandsløsning, der rensemæssigt opfylder påbuddet efter miljøbeskyttelseslovens § 30, forfalder ved kontraktens indgåelse.

4.8.3.1 Forfaldstidspunktet for fordringer på tilslutningsbidrag, hvor der er indgået afdragsordning

Kommunalbestyrelsen kan bl.a. træffe afgørelse om udførelsen af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af miljøbeskyttelseslovens § 30 mod ejendomsejerens betaling af tilslutningsbidrag ved afdragsordning, jf. betalingslovens § 4, stk. 2.

Såfremt afdragsordningen ikke er afviklet, når ejeren af ejendommen overdrager ejendommen, forfalder restgælden på tidspunktet for ejendommens overdragelse, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 7, stk. 2.

Ved væsentlig misligholdelse af afdragsordningen forfalder hele restgælden på tidspunktet for misligholdelsen.

Herudover følger det af tilskudsbekendtgørelsens § 8, stk. 7, at spildevandsforsynings-selskabet forud for indgåelse af aftale om en afdragsordning, skal oplyse ejendomsejeren om vilkår for aftalen, herunder konsekvenser ved misligholdelse og mulighed for hel eller delvis indfrielse.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste

tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte ejendom, som er tilsluttet spildevandsforsyningsselskabet, herunder også ejere af ejendomme, som er kontraktligt tilsluttet.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes som angivet ovenfor i afsnit 4 med det her angivne begyndelsestidspunkt og længde for forældelsesfristen for fordringer på FOSPFTI. Dette indebærer, at forældelsesdatoen som udgangspunkt beregnes fra forfald, og forældes efter 3 år.

Spildevandsforsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis spildevandsforsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt

m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt spildevandsforsynings-selskabet var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor spildevandsforsynings-selskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 7) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 8) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase- rede og referencebase- rede adgang- regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De indholdsbase- rede adgang- regler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringsha- ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase- ret eller re- ferencebase- ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSPFTI (Spildevand, tilslutningsbidrag)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 200.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til ind- drivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med For- faldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.5 – Renter, afdragsordning, tilslutning til spildevand (FORESPI)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringer omfattet af denne fordringstype er relaterede rentefordringer omfattet af delområdet "Spildevand og tømning af bundfældningstanke", der omfatter forsyningsselskabernes håndtering af spildevand.

Det følger af bekendtgørelse nr. 108 af 29. januar 2015 om afdragsordninger, fristfastsættelse for spildevandshåndtering og tilslutningsbidragets forfaldstidspunkt med senere ændringer (herefter "tilslutningsbekendtgørelsen") § 8, stk. 8, at omkostninger forbundet med etablering af det nødvendige spildevandsanlæg og tilslutningsbidraget ved tilslutning tillægges et beløb til dækning af risiko, administrationsomkostninger, herunder tinglysningsafgift og renter. Dette indebærer, at der tillægges renter ved omkostninger forbundet med etablering af det nødvendige spildevandsanlæg og tilslutningsbidrag ved tilslutning, når der er indgået en afdragsordning om betaling af tilslutningsbidrag.

Fordringstypen FORESPI omfatter påløbne renter i forbindelse med afdragsordning vedrørende tilslutningsbidrag. Fordringstypen må ikke indeholde renter af gebyrer, hvis gebyret er en relateret fordring.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, tilslutningsbidrag, jf. FOSPFTI.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Miljøbeskyttelseslovens og spildevandsbekendtgørelsens anvendelsesområde

Formålet med lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter "miljøbeskyttelsesloven") er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet.

Kommunalbestyrelsen er efter lovens kapitel 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, herunder kloakker.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december 2019 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

Af spildevandsbekendtgørelsen fremgår bl.a. de nærmere regler om hvilke spildevandsanlæg, der er omfattet af bekendtgørelsen, hvad der nærmere defineres som spildevand, og grundejernes forpligtelser til at tilslutte sig et spildevandsanlæg.

Miljøstyrelsen har udstedt vejledning nr. 28 af 1. juni 2018 til spildevandsbekendtgørelsen. Vejledningen beskriver med udgangspunkt i spildevandsbekendtgørelsen samt kapitel 3 og 4 i miljøbeskyttelsesloven den samlede regulering og gældende praksis på spildevandsområdet.

2.2 Tilslutningsbekendtgørelsens anvendelsesområde

Tilslutningsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven samt lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. med senere ændringer (herefter "betalingsloven").

Det følger af § 1 i tilslutningsbekendtgørelsen, at denne finder anvendelse for kommunalbestyrelsens afgørelser efter bl.a. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, 2. pkt., og miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

I tilslutningsbekendtgørelsens afsnit vedrørende ansøgning om minimumsfrist, etablering af spildevandsanlæg og afdragsordning er der bl.a. fastsat regler om ejendoms ejerens ret til at modtage et tilbud om en afdragsordning efter betalingslovens § 4, stk. 2 ved afgørelser truffet i henhold til § 28, stk. 4, 2. pkt. og § 30, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven.

Af afsnittet i tilslutningsbekendtgørelsen vedrørende krav til afdragsordning efter betalingslovens (betalingsloven) § 4 stk. 2 fremgår af § 7:

"Til sikkerhed for betaling af beløb, jf. § 8, stk. 4, med påløbne renter samt administrations- og risikotillæg tinglyser spildevandsforsyningsselskabet skadesløsbrev med pant i ejendommen. Skadesløsbrevet skal være med oprykkende prioritet.

Stk. 2. Restgælden forfalder på tidspunktet for ejendommens overdragelse."

Af afsnittet i tilslutningsbekendtgørelsen vedr. krav til afdragsordning efter betalingslovens (betalingsloven) § 4 stk. 2 fremgår af § 8:

"Afdragsordninger løber over 20 år.

Stk. 2. Ejendomsejeren har til enhver tid ret til helt eller delvis at indfri sine forpligtelser i henhold til en afdragsordning. Ejendomsejeren har herefter ret til en reduktion af de samlede kreditomkostninger, der består af renter og omkostninger i den resterende del af afdragsordningens løbetid. Spildevandsforsyningsselskabet er ikke forpligtet til at acceptere ekstraordinære afdrag på under 1.000 kr.

Stk. 3. I tilfælde af førtidig tilbagebetaling af en afdragsordning har spildevandsforsyningsselskabet ret til kompensation for eventuelle omkostninger, der er direkte forbundet med den førtidige tilbagebetaling af afdragsordningen. Kompensationen skal være rimelig og fastsættes ud fra objektive kriterier.

Stk. 4. Kompensationen efter stk. 3 kan ikke overstige 1 pct. af det kreditbeløb, der tilbagebetales før tiden, hvis der er mere end 1 år mellem den førtidige betaling og afdragsordningens aftalte ophørstidspunkt. Hvis perioden ikke overstiger 1 år, kan kompensationen ikke overstige 0,5 pct. af det kreditbeløb, der tilbagebetales før tid.

Stk. 5. Hvis spildevandsforsyningsselskabet kan dokumentere, at de tab, som spildevandsforsyningsselskabet har lidt som følge af den førtidige tilbagebetaling, overstiger de grænser, der er fastsat i stk. 4, kan kreditgiveren undtagelsesvis kræve en højere kompensation. Hvis den kompensation, som spildevandsforsyningsselskabet kræver, overstiger kreditgiverens faktiske tab, kan ejendomsejeren kræve en tilsvarende nedsættelse.

Stk. 6. Ingen kompensation for førtidig tilbagebetaling kan overstige det rentebeløb, som ejendomsejeren skulle have betalt i perioden mellem den førtidige betaling og afdragsordningens aftalte ophørstidspunkt.

Stk. 7. Spildevandsforsyningsselskabet skal forud for indgåelse af aftalen om en afdragsordning oplyse ejendomsejeren om det samlede beløb, der skal betales, herunder renter, tillæg og årlige omkostninger, størrelse, antal og hyppighed af betalinger, de årlige omkostninger i procent samt vilkår for aftalen, herunder konsekvenser ved misligholdelse og mulighed for hel eller delvis indfrielse. Efter aftalens indgåelse skal spildevandsforsyningsselskabet årligt opgøre restgælden og oplyse ejendomsejer herom.

Stk. 8. Omkostninger forbundet med etablering af det nødvendige spildevandsanlæg og tilslutningsbidraget ved tilslutning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, tillægges et beløb til dækning af risiko, administrationsomkostninger, herunder tinglysningsafgift, og renter. Beløbet fastsættes som den effektive rente på en 10-årig dansk statsobligation opgjort på tidspunktet for indgåelse af aftalen om en afdragsordning tillagt 5,0 procentpoint. Beløbet beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for det første afdrag, indtil det sidste afdrag inklusive renter er betalt. Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang.

Stk. 9. Til spildevandsforsyningsselskabets omkostninger henregnes de udgifter, som spildevandsforsyningsselskabet har til lån til finansiering af etablering af spildevandsanlæg på ejendommejerens ejendom. Endvidere henregnes omkostninger til at oprette, drive og administrere indbetalinger til afdragsordningen, herunder oprettelse af registre m.v., tinglysning af fordringer på ejendomme og udgifter til almindelig rykkerprocedure.”

Af miljøbeskyttelseslovens § 30 stk. 1 fremgår det:

”Hvis et spildevandsanlæg ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, herunder ikke opfylder eller tilgodeser de krav, der er fastsat efter § 28 og § 29, samt forudsætninger fastsat efter § 32, stk. 4, kan tilsynsmyndigheden påbyde, at der foretages den nødvendige forbedring eller fornyelse af anlægget. Tilsynsmyndigheden kan endvidere ændre vilkår fastsat i en tilladelse efter § 28, hvis de tidligere fastsatte vilkår må anses for utilstrækkelige eller uhensigtsmæssige.”

Af tilslutningsbekendtgørelsen § 8 stk. 8, fremgår dog, at omkostninger forbundet med etablering af det nødvendige spildevandsanlæg og tilslutningsbidraget ved tilslutning, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, tillægges et beløb til dækning af risiko, administrationsomkostninger, herunder tinglysningsafgift, og renter.

2.3 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for de enkelte kommunalbestyrelses udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

2.3.1 Betalingslovens anvendelsesområde

Det følger af § 1, stk. 8 i betalingsloven, at de ejendommejere, som bliver omfattet af afdragsordninger og abonnementsordninger efter lovens § 4, stk. 2 og § 4 c, skal dække de udgifter, som er forbundet med ordningerne. I udgifter indregnes påløbne renter. Følgende fremgår direkte af § 1, stk. 8:

”Stk. 8. Udgifter til etablering af spildevandsanlæg og til afdragsordning efter § 4, stk. 2, og udgifter til drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg jf. § 4 c, dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom. I udgifter efter 1. pkt. indregnes bl.a. administrationsomkostninger, risikotillæg og påløbende renter. Et eventuelt samlet tab som følge af afdragsordninger i medfør af § 4, stk. 2, indregnes i bidraget efter stk. 4, 1. pkt.”

Af betalingslovens § 4 fremgår det:

”§ 4. Spildevandsforsyningsselskabet kan yde henstand med betalingen af tilslutningsbidrag.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om ejendomsejerens ret til at modtage og spildevandsforsyningsselskabets pligt til at fremsætte tilbud om udførelse af nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af afgørelser truffet i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 4, og § 30, stk. 1, mod ejendomsejerens betaling herfor og for eventuelt tilslutningsbidrag ved en afdragsordning. Dette gælder dog ikke i sager om påbud om separatkloakering truffet i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1.

Stk. 3. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om aftaler om afdragsordning i henhold til stk. 2, herunder om aftalens vilkår, for så vidt angår afdragsperiode, risikotillæg og renter, samt om spildevandsforsyningsselskabets oplysningspligt over for ejendomsejeren i forbindelse med aftalens indgåelse. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om spildevandsforsyningsselskabets pligt til at sikre spildevandsforsyningsselskabets fordring som følge af afdragsordningen.

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter regler om behandlingen af sager efter stk. 2 og om socioøkonomiske kriterier og dokumentationskrav, der skal være opfyldt for at kunne modtage tilbud.”

Betalingslovens § 4, stk. 3 er udmøntet ved tilslutningsbekendtgørelsen, jf. nærmere afsnit 2.2.

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Tidspunktet for, hvornår Fordringshaver kan kræve fordringen betalt, følger af kommunalbestyrelsens bestemmelse herom.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig

forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

13) når der er udstedt gældsbrev for fordringen,

14) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

15) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Reglen medfører, at såfremt hovedfordringen bortfalder som følge af forældelse, bortfalder krav på *”rente og lignende ydelse”* tilsvarende.

For at en fordring af fordringstypen FORESPI er retskraftig, kræver det, at den ikke er forældet selvstændigt, samt at den hovedfordring, som renten ved overdragelsen oplyses at være relateret til, ligeledes ikke er forældet, idet rentekravet ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

3.4 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Fordringer omfattet af denne fordringstyper udgør påløbne renter af tilslutningsbidrag m.v. i forbindelse med afdragsordning.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde gebyrer af nogen art.

Eksempel:

Det oprindelige rentebeløb udgør 1.500 kr. Der er afdraget 200 kr., hvorefter beløbet kan opgøres til 1.300 kr. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 1.300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringer omfattet af denne fordringstyper udgør påløbne renter af tilslutningsbidrag m.v. i forbindelse med afdragsordning. Fordringens hovedstol udgør den oprindelige påløbne rente for den registrerede periode. Eventuelle efterfølgende betalinger efter renten er opgjort og forud for at renten oversendes til inddrivelse vil således alene påvirke opgørelse af beløbet men ikke opgørelse af hovedstolen.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde gebyrer af nogen art.

Eksempel:

Det oprindelige rentebeløb udgør 1.500 kr. Der er afdraget 200 kr. Hovedstolen som skal angives i feltet "hovedstol" er 1.500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FORESPI.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Beskrivelsesfeltet for denne fordringstype er ikke obligatorisk, idet der er tale om en relateret fordring.

Det er aftalt, at Fordringshaver ikke udfylder beskrivelsesfeltet.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstyper udgør påløbne renter af tilslutningsbidrag m.v. i forbindelse med indgåelse af afdragsordning.

Renten beregnes fra den sidste rettidige indbetalingsdag for det første afdrag, indtil det sidste afdrag inklusive renter er betalt, jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 8, stk. 8, 3. pkt. Miljøstyrelsen har i den forbindelse udtalt, at hensigten med bekendtgørelsen er, at udsatte borgere i udkantsområderne, som ikke havde store økonomiske midler ikke skulle belastes yderligere. Som følge heraf skal der kun tilskrives renter en gang årligt. Ifølge Miljøstyrelsen skal tilslutningsbekendtgørelsens § 8, stk. 8 fortolkes snævert, således, at hvis en borger indfrier gælden midt i året, skal der ikke tilskrives renter den 31. december. Eksempelvis skal der ikke tilskrives renter, såfremt skyldner betaler gælden den 30. december.

Fordringsperioden vil dermed aldrig kunne krydse et kalenderår. Fordringshaver vil med undtagelse af første periode skulle angive periode start som den 1. januar, og vil altid skulle angive periode slut som 31. december.

Renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang (dvs. den 31. december), jf. tilslutningsbekendtgørelsens § 8, stk. 8, sidste pkt.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Det følger af tilslutningsbekendtgørelsens § 8 stk. 8, at renten tilskrives lånebeløbet ved årets udgang. Miljø- og Fødevareministeriet har udtalt, at ved årets udgang er den 31. december for det pågældende år, jf. Miljø- og Fødevareministeriets.

Fordringshaver skal således udfylde feltet stiftelsesdato med årets sidste dag, dvs. den 31. december.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Det tidligste tidspunkt til hvilket, fordringshaveren kan kræve fordringen betalt, er tilskrivningstidspunktet.

Forfaldsdatoen udgør tidspunktet for rentetilskrivningen, dvs. den 31. december i det pågældende år. Forfald og stiftelsestidspunktet er sammenfaldende.

Fordringshaver skal således udfylde feltet forfaldsdato med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte ejendom, som har indgået en afdragsordning vedrørende tilslutningsbidrag m.v.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 4.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Dertil bemærkes, at krav på rente og lignende ydelse bortfalder, hvis hovedfordringen forældes, jf. forældelseslovens § 23 (accessorisk forældelse).

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under indrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 9) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 10) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfiltet vil give Fordringsha-ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller re-ferencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FORESPI (Renter, afdragsordning, tilslutning til spildevand)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 20.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_7 R_6_8	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises

R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode slut	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme år	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_8_1	Perioderne for en hovedfordrings renteunderfordringer må ikke overlappe	Fordringen afvises
R_10_2	Relateredes Modtagelsesdato skal ligge efter hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises

Bilag 1.6 –Tømningsordning vedr. bundfældningstanke (FOSPBUA)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen FOSPBUA omfatter fordringer vedr. betaling af de fælles, obligatoriske tømningsordninger for bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra tanke for spildevand, jf. § 3, stk. 3 i lovbekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. med senere ændringer (herefter ”betalingsloven”).

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 3.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet, jf. FOSPACS.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering, jf. FOSPEFT.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet, jf. FOSPBAG.
- Spildevand, tilslutningsbidrag, jf. FOSPFTI.
- Renter afdragsordning, tilslutning til spildevand, jf. FORESPI.
- Spildevand, bundfældningstank, ekstra omkostninger, jf. FOSPBUA.

Herudover omfatter bilaget ikke tilfælde, hvor der som følge af påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, indgås kontraktretligt medlemskab efter betalingslovens § 7 a.

Fordringstypen omfatter ikke civile retlige fordringer.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Miljøbeskyttelsesloven anvendelsesområde

Formålet med lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter ”miljøbeskyttelsesloven”) er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven medvirker til at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker. Loven omfatter alt virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald, kan medføre forurening

af luft, vand, jord og undergrund, og begrænsningen af problemer i forbindelse med affaldshåndtering er ifølge lovtæksten et hovedformål med loven.

Kommunalbestyrelsen er efter lovens kapitel 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, herunder kloakker. Kommunalbestyrelsens kompetence omfatter også muligheden for at udstede påbud. Tilslutningspligt for ejendomme efter miljøbeskyttelsesloven er, når stikledning er ført frem til grundgrænsen.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december 2019 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

2.2 Spildevandsbekendtgørelsen anvendelsesområde

Af spildevandsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

"Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle spildevandsanlæg, herunder spildevandsanlæg der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse ved tilførsel af stoffer direkte til grundvandet."

Af spildevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det:

"Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Stk. 2. Ved husspildevand forstås spildevand fra husholdninger, herunder afløb fra vandklosetter.

Stk. 3. Ved tag- og overfladevand forstås regnvand fra tagarealer og andre helt eller delvist befæstede arealer, herunder jernbaner, såfremt det ikke indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt tilføres regnvand i forbindelse med afstrømning fra sådanne arealer eller har en væsentlig anden sammensætning.

Stk. 4 - 5 (...).

Stk. 6. Ved samletanke til spildevand mv. forstås tætte beholdere, der enten er typegodkendt eller kan godkendes til opbevaring af spildevand mv. af tilladelsesmyndigheden, jf. § 47, stk. 2.

Stk. 7. Ved et spildevandsanlæg forstås såvel åbne som lukkede ledninger og andre anlæg, der tjener til afledning eller behandling af spildevand mv. i forbindelse med udledning til vandløb, søer eller havet, afledning til jorden eller anden form for bortskaffelse.

Stk. 8. (...).

Stk. 9. Ved et spildevandsforsyningssselskab forstås et selskab, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og som udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

Stk. 10. (...).”

Af spildevandsbekendtgørelsen § 30 fremgår det:

”Stiller tilladelsesmyndigheden i en spildevandstilladelse eller ved meddelelse af påbud, jf. lovens §§ 19 og 20 samt §§ 28 og 30, krav om etablering af bundfældningstank, skal myndigheden stille følgende vilkår:

- 1) Bundfældningstanken skal kunne tilbageholde bundfældeligt stof og flydestof.*
- 2) Bundfældningstanken skal være placeret således, at tømning af alle kamre kan foregå fra terræn.*
- 3) (...).*

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for bundfældningstanke, som er en integreret del af et minirenseanlæg.”

Spildevandsbekendtgørelsen indeholder i kapitel 14 og 15 nærmere regler om spildevandsbortskaffelse fra spredt bebyggelsen og afledning af spildevand til jorden (nedsivning). I kapitel 16 oplistes de nærmere regler vedr. udledning og udsprøjtning af spildevand uden jordbrugsmæssig værdig på jordoverfladen, og kapitel 17 omhandler etablering af samletanke for spildevand samt lukkede pileanlæg m.v.

Af spildevandsbekendtgørelsens § 57 fremgår det:

”Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i hele kommunen eller dele af denne skal gennemføres fælles bortskaffelse af spildevand eller humane affaldsprodukter fra samletanke mv. I så fald er enhver grundejer forpligtet til at gøre brug af ordningen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For anlæg omfattet af kontraktligt medlemskab efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg mv. er kommunalbestyrelsen eller det af kommunalbestyrelsen udpegede selskab ansvarlig for tømning af samletanke m.v. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at tømning i disse tilfælde skal være omfattet af en ordning efter stk. 1.

Stk. 3. For humane affaldsprodukter og visse typer spildevand, der er opsamlet i samletank efter reglerne i kapitel 17, er en tømningsordning efter stk. 1 ikke obligatorisk, når der er opnået tilladelse til alternativ slutdisponering eller genanvendelse.

Stk. 4. For anlæg omfattet af stk. 1 skal den, der er ansvarlig for, at samletanken tømmes, inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist og efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelser herom, anmode om tømning af samletanken, jf. § 60, stk. 3.

Stk. 5. For anlæg omfattet af stk. 2 skal ejeren af anlægget efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse herom anmode om tømning af samletanken.”

Af spildevandsbekendtgørelsens § 58 fremgår det:

”Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i hele kommunen eller dele af denne skal gennemføres en fælles bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke. I så fald er enhver grundejer forpligtet til at gøre brug af ordningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For anlæg omfattet af kontraktligt medlemskab efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., er spildevandsforsyningsselskabet ansvarlig for tømning af bundfældningstanke. Kommunalbestyrelsen kan herunder bestemme, at tømning i disse tilfælde skal være omfattet af en tømningsordning efter stk. 1.”

Af spildevandsbekendtgørelsens § 60 fremgår det:

”De nærmere regler for tømningsordninger, herunder om omfang og tilrettelæggelse, fastsættes i et regulativ, der udarbejdes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Regulativet kan bl.a. indeholde

- 1) adgangsforhold til tanke,*
- 2) tømning af tanke, og*
- 3) differentierede tømningshyppigheder afhængig af størrelse, udformning eller belastning af den enkelte samletank, bundfældningstanke, udskiller eller lignende.*

Stk. 3. Tømningsordninger administreres og forestås af kommunalbestyrelsen eller det af kommunalbestyrelsen udpegede selskab.

Stk. 4. Vedtagne tømningsregulativer skal offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside.”

Miljøstyrelsen har udstedt vejledning nr. 28 af 1. juni 2018 til spildevandsbekendtgørelsen. Vejledningen beskriver med udgangspunkt i spildevandsbekendtgørelsen samt kapitel 3 og 4 i miljøbeskyttelsesloven den samlede regulering og gældende praksis på spildevandsområdet.

De nærmere regler vedr. betaling er fastsat i betalingsloven, jf. nærmere under afsnit 3.3.1.

2.3 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for de enkelte kommunalbestyrelses udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

De nærmere regler for betaling til fælles, obligatoriske tømningsskemaer for bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra tanke for spildevand m.v. fastsættes i en betalingsvedtægt, som udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelse, jf. betalingslovens § 3, stk. 2 eller i et særskilt regulativ for den eller de fælles, obligatoriske tømningsskemaer. Af spildevandsbekendtgørelsens § 60 fremgår det, at det er kommunalbestyrelsen, der udarbejder regulativet.

Grundejere sørger altid selv for etablering samt drift af deres bundfældningstanke og dækker de hermed forbundne omkostninger.

For den løbende tømning af bundfældningstanken, der er omfattet af denne fordringstype, betaler grundejere på en af følgende to måder:

1. Til kommunal tømningsskema, jf. betalingslovens § 3, stk. 3.
2. Ved kontraktligt medlemskab hos et spildevandsselskab indgår betaling for tømning af bundfældningstanken i det vandafledningsbidrag, der betales til spildevandsselskabet, jf. § 7 a, stk. 2 og stk. 5, i betalingsloven.

2.4 Betalingslovens anvendelsesområde

Af betalingslovens § 1 fremgår det:

”Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandsektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurenere betaler.

Stk. 2. I denne lov forstås ved spildevandsforsyningsselskaber, medmindre andet er angivet, sådanne spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4 – 6 (...).

Stk. 7. Udgifter til tømning af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke som led i fælles, obligatoriske tømningsordninger dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom, jf. dog § 7 a, stk. 5.

Stk. 8 - 9 (...).”

Af betalingslovens § 3 fremgår det:

”Stk. 1 (...).

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside

Stk. 3. De nærmere regler for betaling til fælles, obligatoriske tømningsordninger for bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra tanke for spildevand m.v. fastsættes i betalingsvedtægten efter stk. 2 eller i et særskilt regulativ for den eller de fælles, obligatoriske tømningsordninger. Spildevandsforsyningsselskabet udformer et særskilt regnskab for hver enkelt fælles, obligatorisk tømningsordning.

Stk. 4 - 8 (...).”

Af betalingslovens § 7 a fremgår det:

”I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen giver ejere af helårsboliger påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, om forbedret spildevandsrensning for en eksisterende udledning, skal påbudet følges af et tilbud om et kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 2. Medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet efter stk. 1 indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal forestå udførelse, drift og vedligeholdelse på ejerens

vegne af en spildevandsløsning, der rensemæssigt opfylder påbudet, mod at ejeren af ejendommen betaler standardtilslutningsbidrag og vandafledningsbidrag svarende til en ejendom, der er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, jf. §§ 2-4.

Stk. 3. Spildevandsforsyningsselskabets tilbud omfatter alene udførelse, drift og vedligeholdelse af et anlæg, der økonomisk svarer til det af kommunalbestyrelsen påbudte. Ønsker ejeren et mere omkostningskrævende anlæg, må ejeren selv bære differencen, hvilken ikke kan inddrages i afdragsordning efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Ejeren af ejendommen afholder udgifter til ledninger på egen grund frem til den valgte spildevandsløsning. Ejeren af ejendommen afholder endvidere udgifter til elektricitet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning samt udgifter til etablering og drift af bundfældningstank, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Spildevandsforsyningsselskabet er ansvarlig for tømning af bundfældningstanke i forbindelse med etablering af anlæg efter stk. 1-4.

Stk. 6. (...)."

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af med senere ændringer (i det følgende "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Tidspunktet for, hvornår Fordringshaver kan kræve fordringen betalt, fremgår af de vedtagne betalingsvedtægter.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

16) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

17) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

18) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31.

december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 5.000 kr. Der er afdraget 2.500 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 2.500 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

De nærmere regler for betaling til tømningssordninger for bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra tanke for spildevand m.v. fastsættes i en betalingsvedtægt efter betalingslovens § 3, stk. 2 eller i et særskilt regulativ for tømningssordningen.

Der ses ikke i det retlige grundlag at være fastsat regler for beløbets størrelse, hvorfor dette reguleres af regulativer/betalingsvedtægter. Det følger dog af vejledning fra miljøstyrelsen nr. 3 af 2001 om betalingsregler for spildevandsanlæg afsnit 8.1, at de bidrag, der opkræves hos brugerne af ordningen, skal svare til de omkostninger, der er forbundet med etablering og drift af den pågældende ordning. Der kan opkræves anlægs- og driftsbidrag til en tømningssordning. Anlægsbidrag finansierer de eventuelle anlægsudgifter, der er forbundet med den pågældende tømningssordning, hvorimod driftsbidrag finansierer de driftsudgifter, der er forbundet med ordningen.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 5.000 kr. Der er afdraget 2.500 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "hovedstol" er 5.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSPBUA.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv. Beskrivelsesfeltet er ikke påkrævet for at identificere fordringen. Feltet kan bruges til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for tømning af bundfældningstanke mv. som følge af en tømningssordning.

Det følger af miljøstyrelsens vejledninger nr. 1, 2 og 3 af 1999, at bundfældningstanke skal tømmes én gang om året. Kommunerne har dog mulighed for at fastsætte en anden tømningsshyppighed afhængig af belastning på tanken. Ældre tanke skal desuden tømmes hyppigere end nyere tanke for at opretholde rensning.

På baggrund af, at de nærmere regler for betaling til fælles tømningssordninger bliver fastsat i et regulativ/betalingsvedtægt, vil fordringens periode afhænge af den valgte opkrævningspraksis. Fordringshaver har dog oplyst, at der minimum opkræves en gang årligt, hvorfor fordringsperioden fastsættes til maksimalt et år.

Periode start angives som den første dag i perioden, og periode slut angives som den sidste dag i perioden. Såfremt fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag eller bestemt tidspunkt, udfyldes feltet periode start og periode slut med samme dato.

Fordringshaver kan maksimalt angive en periode på et år i feltet fordringsperiode.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringer på tømning af bundfældningstanke, som tømmes som følge af en tømningsordning, stiftes ved periodens første dag (periode start).

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat forfaldsdato for fordringer omfattet af denne fordringsstype. Fordringer på tømning af bundfældningstanke anses derfor for at forfalde straks. Forfaldsdatoen vil således altid være sammenfaldende med "stiftelsesdato".

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringsstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis,

herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af betalingslovens § 1, stk. 7, at udgifter til tømning af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samletanke og bundfældningstanke som led i fælles, obligatoriske tømningsordninger dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom, jf. dog betalingslovens § 7 a, stk. 5.

Feltet udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte ejendom, som opkræves udgifter til tømning af bundfældningstanken m.v.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 11) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 12) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSPBUA (Tømningsordning vedr. bund-fældningstanke)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises

R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 7.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_4		
R_6_15	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_16		
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.7 – Spildevand, bundfældnings- tanke, ekstra omkostninger (FOSPBUE)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen FOSPBUE omfatter enkeltstående ekstraomkostninger i forbindelse med bundfældningstanke. Forsyningsselskaberne har oplyst, at dette eksempelvis kan være betaling for ekstraordinær tømning og øvrige enkeltstående omkostninger, eksempelvis flytning af tungt dæksel, akuttømning, forgæves kørsel, ekstra tømning inden og udenfor normal arbejdstid m.v.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., skønnet, jf. FOSPACS.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., efterregulering, jf. FOSPEFT.
- Spildevand, vandafledningsbidrag m.v., bagudrettet, jf. FOSPBAG.
- Spildevand, tilslutningsbidrag, jf. FOSPFTI.
- Renter afdragsordning, tilslutning til spildevand, jf. FORESPI.
- Tømningsordning vedr. bundfældningstanke, jf. FOSPBUA.

Fordringstypen omfatter ikke civilretlige fordringer.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Miljøbeskyttelsesloven anvendelsesområde

Formålet med lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november om miljøbeskyttelse med senere ændringer (herefter ”miljøbeskyttelsesloven”) er efter lovens § 1 at værne om natur og miljø, så samfundsudviklingen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskets livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Loven medvirker til at forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, jord og undergrund samt tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet og for mennesker. Loven omfatter al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer, gennem udsendelse af mikroorganismer, der kan være til skade for miljø og sundhed, eller ved frembringelse af affald, kan medføre forurening af luft, vand, jord og undergrund, og begrænsningen af problemer i forbindelse med affaldshåndtering er ifølge lovtæksten et hovedformål med loven.

Kommunalbestyrelsen er efter lovens kap. 4 den myndighed, der træffer afgørelse om tilladelse til udledning af spildevand samt afgørelser om pligt til tilslutning af spildevand til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, herunder kloakker. Kommunalbestyrelsens kompetence omfatter også muligheden for at udstede påbud. Tilslutningspligt for ejendomme efter miljøbeskyttelsesloven er, når stikledning er ført frem til grundgrænsen.

De nævnte bemyndigelser i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet nærmere i bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december 2019 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 med senere ændringer (herefter "spildevandsbekendtgørelsen").

2.2 Spildevandsbekendtgørelsen

Af spildevandsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

"Bekendtgørelsen finder anvendelse på alle spildevandsanlæg, herunder spildevandsanlæg der er ejet af et spildevandsforsyningsselskab omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse ved tilførsel af stoffer direkte til grundvandet."

Af spildevandsbekendtgørelsens § 4 fremgår det:

"Ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Stk. 2. Ved husspildevand forstås spildevand fra husholdninger, herunder afløb fra vandklosetter.

Stk. 3. Ved tag- og overfladevand forstås regnvand fra tagarealer og andre helt eller delvist befæstede arealer, herunder jernbaner, såfremt det ikke indeholder andre stoffer, end hvad der sædvanligt tilføres regnvand i forbindelse med afstrømning fra sådanne arealer eller har en væsentlig anden sammensætning.

Stk. 4 - 5 (...).

Stk. 6. Ved samletanke til spildevand mv. forstås tætte beholdere, der enten er typegodkendt eller kan godkendes til opbevaring af spildevand mv. af tilladelsesmyndigheden, jf. § 47, stk. 2.

Stk. 7. Ved et spildevandsanlæg forstås såvel åbne som lukkede ledninger og andre anlæg, der tjener til afledning eller behandling af spildevand mv. i forbindelse med udledning til vandløb, søer eller havet, afledning til jorden eller anden form for bortskaffelse.

Stk. 8. (...).

Stk. 9. Ved et spildevandsforsyningsselskab forstås et selskab, som er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og som udøver spildevandsforsyningsaktiviteter.

Stk. 10. (...).”

Af spildevandsbekendtgørelsen § 30 fremgår det:

”Stiller tilladelsesmyndigheden i en spildevandstilladelse eller ved meddelelse af påbud, jf. lovens §§ 19 og 20 samt §§ 28 og 30, krav om etablering af bundfældningstank, skal myndigheden stille følgende vilkår:

- 1) Bundfældningstanken skal kunne tilbageholde bundfældeligt stof og flydestof.*
- 2) Bundfældningstanken skal være placeret således, at tømning af alle kamre kan foregå fra terræn.*
- 3) (...).*

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for bundfældningstanke, som er en integreret del af et minirenseanlæg.”

Spildevandsbekendtgørelsen indeholder i kapitel 14 og 15 nærmere regler om spildevandsbortskaffelse fra spredt bebyggelsen og afledning af spildevand til jorden (nedsivning). I kapitel 16 oplistes de nærmere regler vedr. udledning og udsprøjtning af spildevand uden jordbrugsmæssig værdig på jordoverfladen, og kapitel 17 omhandler etablering af samletanke for spildevand samt lukkede pileanlæg m.v.

Af spildevandsbekendtgørelsens § 57 fremgår det:

”Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i hele kommunen eller dele af denne skal gennemføres fælles bortskaffelse af spildevand eller humane affaldsprodukter fra samletanke mv. I så fald er enhver grundejer forpligtet til at gøre brug af ordningen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For anlæg omfattet af kontraktligt medlemskab efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg mv. er kommunalbestyrelsen eller det af kommunalbestyrelsen udpegede selskab ansvarlig for tømning af samletanke m.v. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at tømning i disse tilfælde skal være omfattet af en ordning efter stk. 1.

Stk. 3. For humane affaldsprodukter og visse typer spildevand, der er opsamlet i samletank efter reglerne i kapitel 17, er en tømningsordning efter stk. 1 ikke obligatorisk, når der er opnået tilladelse til alternativ slutdisponering eller genanvendelse.

Stk. 4. For anlæg omfattet af stk. 1 skal den, der er ansvarlig for, at samletanken tømmes, inden en af kommunalbestyrelsen fastsat frist og efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelser herom, anmode om tømning af samletanken, jf. § 60, stk. 3.

Stk. 5. For anlæg omfattet af stk. 2 skal ejeren af anlægget efter kommunalbestyrelsens nærmere bestemmelse herom anmode om tømning af samletanken.”

Af spildevandsbekendtgørelsens § 58 fremgår det:

”Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der i hele kommunen eller dele af denne skal gennemføres en fælles bortskaffelse af slam fra bundfældningstanke. I så fald er enhver grundejer forpligtet til at gøre brug af ordningen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For anlæg omfattet af kontraktligt medlemskab efter § 7 a i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., er spildevandsforsyningsselskabet ansvarlig for tømning af bundfældningstanke. Kommunalbestyrelsen kan herunder bestemme, at tømning i disse tilfælde skal være omfattet af en tømningsordning efter stk. 1.”

Af spildevandsbekendtgørelsens § 60 fremgår det:

”De nærmere regler for tømningsordninger, herunder om omfang og tilrettelæggelse, fastsættes i et regulativ, der udarbejdes af kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Regulativet kan bl.a. indeholde

- 1) adgangsforhold til tanke,*
- 2) tømning af tanke, og*
- 3) differentierede tømningshyppigheder afhængig af størrelse, udformning eller belastning af den enkelte samletank, bundfældningstank, udskiller eller lignende.*

Stk. 3. Tømningsordninger administreres og forestås af kommunalbestyrelsen eller det af kommunalbestyrelsen udpegede selskab.

Stk. 4. Vedtagne tømningsregulativer skal offentliggøres på kommunalbestyrelsens hjemmeside.”

Miljøstyrelsen har udstedt vejledning nr. 28 af 1. juni 2018 til spildevandsbekendtgørelsen. Vejledningen beskriver med udgangspunkt i spildevandsbekendtgørelsen samt kapitel 3 og 4 i miljøbeskyttelsesloven den samlede regulering og gældende praksis på spildevandsområdet.

De nærmere regler vedr. betaling er fastsat i love bekendtgørelse nr. 633 af 7. juni 2010 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. med senere ændringer (herefter ”betalingsloven”), jf. nærmere under afsnit 2.3.

2.3 Opkrævningsregler på spildevandsområdet

Betalingsloven fastlægger de overordnede rammer for finansieringen af de offentlige spildevandsanlæg, og er grundlaget for de enkelte kommunalbestyrelses udformning af betalingsregler for såvel offentlige som private spildevandsanlæg, der afleder til det offentlige spildevandsanlæg.

Grundejere sørger altid selv for etablering samt drift af deres bundfældningstanke og dækker de hermed forbundne omkostninger.

For den løbende tømning af bundfældningstanken, der er omfattet af denne fordringstype, betaler grundejere på en af følgende to måder:

3. Til kommunal tømningsordning, jf. betalingslovens § 3, stk. 3.
4. Ved kontraktligt medlemskab hos et spildevandsselskab indgår betaling for tømning af bundfældningstanken i det vandafledningsbidrag, der betales til spildevandsselskabet, jf. § 7 a, stk. 2 og stk. 5, i betalingsloven.

2.4 Betalingsloven

Af betalingslovens § 1 fremgår det:

”Loven har til formål at sikre hensynet til princippet om omkostningsdækning, herunder dækning af miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger, og prissætning med tilskyndelsesvirkning samt gennemsigtighed for ejere af de tilsluttede ejendomme. Derudover skal der tages hensyn til, at de forskellige vandsektorer yder et passende bidrag, og til princippet om, at forurener betaler.

Stk. 2. I denne lov forstås ved spildevandsforsyningsselskaber, medmindre andet er angivet, sådanne spildevandsforsyningsselskaber, der er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 4 – 6 (...).

Stk. 7. Udgifter til tømning af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samle-tanke og bundfældningstanke som led i fælles, obligatoriske tømningsordninger dækkes af bidrag fra de berørte ejere af fast ejendom, jf. dog § 7 a, stk. 5.

Stk. 8 - 9 (...).”

Af betalingslovens § 3 fremgår det:

”Stk. 1 (...).

Stk. 2. De nærmere regler om betalingsordningen fastsættes i en vedtægt, der udarbejdes af spildevandsforsyningsselskabet og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvorfra spildevandsforsyningsselskabet modtager spildevand. For spildevandsforsyningsselskaber, som modtager spildevand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at den ene kommunalbestyrelse godkender vedtægten for de øvrige kommuner. Betalingsvedtægten skal være tilgængelig på spildevandsforsyningsselskabets hjemmeside

Stk. 3. De nærmere regler for betaling til fælles, obligatoriske tømningsordninger for bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra tanke for spildevand m.v. fastsættes i betalingsvedtægten efter stk. 2 eller i et særskilt regulativ for den eller de fælles, obligatoriske tømningsordninger. Spildevandsforsyningsselskabet udformer et særskilt regnskab for hver enkelt fælles, obligatorisk tømningsordning.

Stk. 4 - 8 (...).”

Af betalingslovens § 7 a fremgår det:

”I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen giver ejere af helårsboliger påbud efter miljøbeskyttelseslovens § 30, stk. 1, om forbedret spildevandsrensning for en eksisterende udledning, skal påbudet følges af et tilbud om et kontraktligt medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet.

Stk. 2. Medlemskab af spildevandsforsyningsselskabet efter stk. 1 indebærer, at spildevandsforsyningsselskabet skal forestå udførelse, drift og vedligeholdelse på ejerens vegne af en spildevandsløsning, der rensemæssigt opfylder påbudet, mod at ejeren af ejendommen betaler standardtilslutningsbidrag og vandafledningsbidrag svarende til en ejendom, der er tilsluttet et spildevandsforsyningsselskab, jf. §§ 2-4.

Stk. 3. Spildevandsforsyningsselskabets tilbud omfatter alene udførelse, drift og vedligeholdelse af et anlæg, der økonomisk svarer til det af kommunalbestyrelsen påbudte. Ønsker ejeren et mere omkostningskrævende anlæg, må ejeren selv bære differencen, hvilken ikke kan inddrages i afdragsordning efter § 4, stk. 2.

Stk. 4. Ejeren af ejendommen afholder udgifter til ledninger på egen grund frem til den valgte spildevandsløsning. Ejeren af ejendommen afholder endvidere udgifter til elektricitet og vandforsyningsvand til den valgte spildevandsløsning samt udgifter til etablering og drift af bundfældningstank, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Spildevandsforsyningsselskabet er ansvarlig for tømning af bundfældningstanke i forbindelse med etablering af anlæg efter stk. 1-4.

Stk. 6. (...).”

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (i det følgende ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for Fordringshavers spildevandskrav m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt. Tidspunktet for, hvornår Fordringshaver kan kræve fordringen betalt fremgår af de vedtagne betalingsvedtægter.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

- 19) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,
- 20) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller
- 21) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 2.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 1.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter betaling for enkeltstående ekstraomkostninger i forbindelse med bundfældningstanke, f.eks. ekstraordinær tømning eller flytning af tungt dæksel. Det er således omkostninger, der ikke er omfattet af den almindelige ordning.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 2.000 kr. Der er afdraget 1.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "hovedstol" er 2.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSPBUE.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Fordringshaver skal indtaste følgende beskrivelse i feltet:

"I henhold til [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato]"

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for enkeltstående ekstraomkostninger i forbindelse med tømning af bundfældningstanke, flytning af tungt dæksel mv.

Fordringer af denne fordringstype kan således kun henføres til en enkelt dag, dvs. der er tale om en "punkt i tid fordring". Fordringstypen har således ikke en periode.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** angiver en periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Idet der er tale om enkeltstående ekstraomkostninger, stiftes fordringen på tidspunktet for udførelsen af den betalingspligtige handling, f.eks. datoen for udførelse af den ekstra tømning, flytning af tungt dæksel m.v.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Gomard, Bernhard: Obligationsret del 1, 5. udg., 2016, Jurist-, og Økonomforbundets Forlag, s. 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat forfaldsdato for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Fordringer på enkeltstående ekstraomkostninger forfalder derfor straks til betaling.

Forfald er derfor altid sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Feltet udfyldes med CPR-nr. eller CVR-nr. på ejeren/ejerne af den berørte ejendom, som opkræves udgifter til tømning af bundfældningstanken m.v.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under indrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 13) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 14) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringsha-ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller re-ferencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSPBUE (Spildevand, bundfældningstanke, ekstra omkostninger)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 3.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_4		

R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.8 – Vand, anlægsbidrag (FOVAANL)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Anlægsbidrag er et engangsbetalt, der betales i forbindelse med, at en ejendom tilsluttes den almene vandforsyning. Anlægsbidraget skal dermed som udgangspunkt kun betales ved tilslutning. Dog kan der kræves supplerende anlægsbidrag, såfremt der er foretaget nye investeringer, eller såfremt der sker en ændring i anvendelsen af ejendommen e.l. Beskrivelsen af fordringstypen inddeles i følgende afsnit:

- Anlægsbidrag ved tilslutning
- Supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer
- Supplerende anlægsbidrag ved ændret anvendelse m.v.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.1.1 *Anlægsbidrag ved tilslutning*

Det følger af vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger (herefter "normalregulativet"), at anlægsbidraget ofte opdeles i tilslutningsbidrag, der omfatter et:

- bidrag til vandforsyningens hovedanlæg (indvindingsanlæg og hovedledninger)
- bidrag til forsyningsledningsnettet
- bidrag til stikledning

Tilslutningsbidragene til hovedanlæggene vil i reglen variere efter forskellige ejendomstyper, efter stikledningsdimensioner eller efter andre kriterier, men vil i øvrigt være ensartede for hele vandforsyningens område. Bidragene til forsyningsledninger kan opkræves med faste takster for hele vandforsyningens område eller variere efter udgiften ved den enkelte forsyningsledningsstrækning. Afgrænsningen mellem hovedanlæg og forsyningsledninger er ikke altid skarp, idet det navnlig i mindre forsyningsområder kan være svært at afgøre, hvor vandforsyningens hovedledninger hører op og forsyningsledningerne ud til ejendommene begynder. I større forsyningsområder vil det overordnede net af hovedforsyningsledninger klart høre til hovedanlægget. Vandforsyningen kan samle forsyningsledningsbidrag og bidrag til hovedanlæg til ét anlægsbidrag, hvis det er hensigtsmæssigt, jf. Vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning (herefter "vandforsyningsvejledningen").

Anlægsbidrag er et engangsbetalt, der betales i forbindelse med, at en ejendom tilsluttes den almene vandforsyning, jf. vandforsyningsvejledningen. En generel forhøjelse af vandforsynin-

gens anlægsbidrag for tilslutning af nye ejendomme kan ikke begrunde, at der opkræves supplerende anlægsbidrag fra ejendomme, der tidligere har betalt anlægsbidrag. I visse tilfælde kan vandforsyningen dog opkræve supplerende anlægsbidrag, jf. afsnit 1.1.2 og 1.1.3.

Anlægsbidraget fastsættes årligt af vandforsyningen og godkendes af kommunalbestyrelsen, jf. § 53, stk. 1 i lovebekendtgørelse nr. 118 af 22. februar 2018 om vandforsyning mv. med senere ændringer (herefter "vandforsyningsloven"), normalregulativet, vejledning af Naturstyrelsen af 2017 og Miljøstyrelsens vejledning nr. 1 af 1986 om vandværkstekster.

1.1.2 Supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer

Det følger af vandforsyningsvejledningen og af normalregulativet, at vandforsyningen kan forlange supplerende anlægsbidrag i forbindelse med væsentlig nyinvestering i vandforsyningsanlægget. Det supplerende anlægsbidrag betales af alle de tilsluttede ejendomme. Det supplerende anlægsbidrag skal fremgå af det godkendte takstblad. Formålet med at opkræve et supplerende anlægsbidrag til hovedanlægget er, at vandforsyningen derved kan betale anlægsudgifter, der væsentligt overstiger den løbende vedligeholdelse af anlægget.

1.1.3 Supplerende anlægsbidrag ved ændret anvendelse

Det følger af vandforsyningsvejledningen og af normalregulativet, at såfremt forudsætningerne for et fastsat og betalt anlægsbidrag ændres som følge af en senere om- eller tilbygning eller en ændret anvendelse af ejendommen, kan vandforsyningen forlange, at ejeren betaler den forøgelse af anlægsbidraget, der svarer til ændringen.

Vandforsyningen kan f.eks. opkræve supplerende tilslutningsbidrag ved oprettelsen af flere boligenheder på en ejendom, ved ændring af en ejendoms anvendelse, herunder omdannelse fra erhverv til bolig, samt udvidelse/ændring af bolig- eller erhvervsenheder, navnlig ved etablering af flere vandforbrugende installationer.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Vand, driftsbidrag, aconto, jf. FOVADAC.
- Vand, driftsbidrag, efterregulering, jf. FOVADEF.
- Vand, driftsbidrag, bagudrettet, jf. FOVADBU.
- Vand, passagebidrag, jf. FOVAPAS.

Herudover omfatter fordringstypen ikke passagebidrag i medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 4.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Vandsektorloven

Af § 2, stk. 1 i lov nr. 52 af 23. januar 2020 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (herefter "vandsektorloven") fremgår:

”Loven omfatter vandselskaber, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme, og som falder ind under en af følgende kategorier:

1) Vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune.

2) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 800.000 m³.

3) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 200.000 m³.”

Af vandsektorlovens § 6 fremgår det:

”Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.”

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og

1) en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og

2) en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Stk. 4. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion, jf. stk. 3, med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Stk. 5. For vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7-8. (...)."

Af vandsektorlovens § 6 a fremgår det:

"Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme korrigeres årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Stk. 4. (...)."

2.2 Vandforsyningsloven

Af vandforsyningslovens § 3, stk. 3 fremgår det:

"Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver."

Af vandforsyningslovens § 52 a fremgår det:

"Ved levering af vand fra en almen vandforsyning kan der under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,*
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,*
- 3) administration,*

- 4) bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,
- 5) driftsmæssige afskrivninger,
- 6) forrentning af fremmedkapital,
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,
- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,
- 9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,
- 10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
- 11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,
- 12) udgifter til dækning af en økonomisk godtgørelse efter § 64 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse,
- 13) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b,
- 14) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og
- 15) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.

Stk. 2-4. (...).”

Af vandforsyningslovens § 53 fremgår det:

”En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. 202 Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 3. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyninger i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 4-7. (...)."

2.3 Vejledninger vedrørende området vandforsyning

Der findes flere relevante vejledninger på vandforsyningsområdet. Se vejledning om fastsættelse af takster for vand af Naturstyrelsen af 2017, normalregulativ for almene vandforsyninger og vejledning af Naturstyrelsen af 2014.

2.4 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af nærværende fordringstype m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Det retlige grundlag tager ikke eksplicit stilling til forfaldsdatoen for fordringer omfattet af denne fordringstype, hvorfor forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

22) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

23) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

24) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 30.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen indeholder fordringer på almindeligt anlægsbidrag ved tilslutning samt supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer og ændret anvendelse m.v. Se uddybning nedenfor.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.2.1 Anlægsbidrag ved tilslutning

Det følger af vandforsyningslovens § 53, stk. 1, at en almen vandforsyning fastsætter anlægsbidrag en gang årligt. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven. Anlægs- og driftsbidrag kan dog i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. De godkendte anlægsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Af vandforsyningsvejledningen fremgår det, at der for de vandforsyninger, som er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, gælder et prisloft. Prisloftet udmeldes som en samlet kubikmeterpris for den enkelte vandforsyning, men stiller i øvrigt ikke krav til opbygning af takstbladet.

4.2.2 *Supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer*

Der ses ikke at fremgå noget i det retlige grundlag om hovedstolen eller beregningsgrundlaget for supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer. Det forudsættes, at opkrævningen er i overensstemmelse med hvile-i-sig-selv princippet, hvilket vil sige, at vandforsyningens indtægter over en årrække ikke overstiger dets omkostninger.

4.2.3 *Supplerende anlægsbidrag ved ændret anvendelse*

Vandforsyningen kan forlange, at ejeren betaler den forøgelse af anlægsbidraget, der svarer til ændringen.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOVAANL.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ikke er obligatorisk for denne fordringstype.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for enkeltstående anlægsbidrag, der betales i forbindelse med, at en ejendom tilsluttes den almene vandforsyning. Herudover kan der være tale om engangsbeløb, såfremt der skal betales supplerende anlægsbidrag.

Fordringer af denne fordringstype relaterer sig kun til en enkelt dag, dvs. der er tale om en "punkt i tid fordring". Fordringstypen har således ikke en periode.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** angiver en periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

4.7.1 Stiftelsestidspunktet for anlægsbidrag ved tilslutning

Det er aftalt, at stiftelsestidspunktet for anlægsbidrag fastsættes som tidspunktet for ejendommens tilslutning til en vandforsyning, dvs. når der er etableret stikledning, således at levering af vand er mulig til ejendommen.

4.7.2 Stiftelsestidspunktet for supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer

Det er aftalt, at stiftelsestidspunktet for supplerende anlægsbidrag ved nye investeringer fastsættes som datoen for den væsentlige investering, der udløste retten til at kræve supplerende anlægsbidrag.

Fordringshaver skal angive datoen for den endelige beslutning om, at der skal foretages en væsentlig investering, der udløser retten til at kræve supplerende anlægsbidrag.

4.7.3 Stiftelsestidspunktet for supplerende anlægsbidrag ved ændret anvendelse m.v.

Det er aftalt, at stiftelsestidspunktet for supplerende anlægsbidrag fastsættes som datoen for, hvornår forudsætningerne for et fastsat og betalt anlægsbidrag ændres som følge af en senere om- eller tilbygning eller datoen for, hvornår der skete en ændring af anvendelsen af ejendommen. Dette kan eksempelvis være datoen for omlæggelse af en privat ejendom til en erhvervs-ejendom (ændret anvendelse af ejendom), idet dette indebærer, at de forudsætninger, der lå til grund for fastsættelsen af anlægsbidraget er ændret (ændring af vandforbrug). Se hertil vandforsyningsvejledningen.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, s. 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat forfaldsdato for fordringer omfattet af denne fordrings-type.

Anlægsbidrag samt supplerende anlægsbidrag forfalder derfor straks til betaling.

Forfaldsdatoen er derfor altid sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Anlægsbidrag påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvor ejeren af en fast ejendom og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, betragtes bygningen som en selvstændig fast ejendom efter lovebekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014 om tinglysning med senere ændringer (herefter "tinglysningsloven") § 19. I dette tilfælde påhviler anlægsbidrag ejeren af bygningen.

Feltet "identifikation af skyldner" skal derfor angives med CPR-nr. eller CVR/SE-nr. på den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvis ejeren af ejendommen og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, skal feltet udfyldes med entydig identifikation på ejeren af grunden.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes som angivet ovenfor i afsnit 4 med det her angivne begyndelsestidspunkt og længde for forældelsesfristen. Dette indebærer, at forældelsesdatoen som udgangspunkt beregnes fra forfald, og forælder efter 3 år.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under indrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 15) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 16) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringsha-ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller re-ferencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOVAANL (Vand, anlægsbidrag)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 200.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises

R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.9 – Vand, driftsbidrag, aconto (FOVADAC)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter driftsbidrag for levering af vand fra almene vandforsyninger, jf. § 53, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 118 af 22. februar 2018 om vandforsyning mv. med senere ændringer (herefter "vandforsyningsloven").

Driftsbidrag er den løbende betaling for levering af vand, der opgøres på baggrund af skønnet forbrug og et fast bidrag. Der betales som altovervejende hovedregel driftsbidrag for alt leveret vand, jf. afsnit 5 i vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning (herefter "vandforsyningsvejledningen").

Driftsbidraget omfatter et bidrag pr. kubikmeter vand og kan tillige omfatte et fast årligt bidrag. Det følger af afsnit 13 i vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger (herefter "normalregulativet"), at (1) der kan forlanges driftsbidrag, der alene omfatter et årligt fast bidrag, (2) at der kan forlanges driftsbidrag, der alene vedrører bidrag som opgøres på baggrund af vandforbrug målt i kubikmeter, og (3) at der kan forlanges driftsbidrag, der både omfatter det faste driftsbidrag og løbende driftsbidrag (bidrag opgjort på baggrund af kubikmeter). I det følgende omtales førnævnte bidrag under betegnelsen "driftsbidrag".

De almene vandforsyninger har ansvaret for at fastsætte taksterne for driftsbidraget i overensstemmelse med vandforsyningsloven, samt at indsende taksterne til kommunalbestyrelsens godkendelse. Driftsbidraget fastsættes en gang årligt. Driftsbidragets fastsættelse skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov nr. 52 af 23. januar 2020 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (herefter "vandsektorloven"), jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

Driftsbidraget beregnes efter målt forbrug på ejendomsniveau, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau med senere ændringer (herefter "betalingsbekendtgørelsen"), hvoraf det fremgår, at der på alle ejendomme, der er tilsluttet almene vandforsyninger, skal være installeret vandmålere til afregning af målt forbrug. Er en afregningsmåler bortkommet, blevet beskadiget eller er der konstateret utætheder eller fejl ved måleren, fastsættes det løbende driftsbidrag ud fra et skønnet forbrug, jf. afsnit 13.6 i normalregulativet. Nærværende bilag omfatter netop løbende driftsbidrag, som er fastsat ud fra et skønnet forbrug.

Fordringstypen omfatter således fordringer på fast driftsbidrag og løbende driftsbidrag, som opkræves på baggrund af skønnet forbrug. Både det faste driftsbidrag og det løbende driftsbidrag opkræves i disse tilfælde som aconto. Ved aconto forstås en løbende, skønsmæssigt fastsat, delvis opkrævning/betaling for en given periode, der senere følges op af et eventuelt efterreguleringskrav. Denne fordringstype indeholder ikke fordringer på efterreguleringskrav, jf. bilag 1.10 (FOVADEF) og ej heller driftsbidrag beregnet på baggrund af måler, jf. bilag 1.11 (FOVADBU).

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Vand, anlægsbidrag, jf. FOVAANL.
- Vand, driftsbidrag, efterregulering, jf. FOVADEF.
- Vand, driftsbidrag, bagudrettet, jf. FOVADBU.
- Vand, passagebidrag, jf. FOVAPAS.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Vandsektorloven

Af vandsektorlovens § 2, stk. 1 fremgår det:

”Loven omfatter vandselskaber, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme, og som falder ind under en af følgende kategorier:

- 1) Vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune.*
- 2) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 800.000 m³.*
- 3) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 200.000 m³.”*

Af vandsektorlovens § 6 fremgår det:

”Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.”

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og

1) en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og

2) en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Stk. 4. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion, jf. stk. 3, med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Stk. 5. For vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7-8. (...)"

Af vandsektorlovens § 6 a fremgår det:

"Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme korrigeres årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Stk. 4. (...).”

2.2 Vandforsyningsloven

Af vandforsyningslovens § 3, stk. 3 fremgår det:

”Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver.”

Af vandforsyningslovens § 52 a fremgår det:

”Ved levering af vand fra en almen vandforsyning kan der under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,*
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,*
- 3) administration,*
- 4) bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,*
- 5) driftsmæssige afskrivninger,*
- 6) forrentning af fremmedkapital,*
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,*
- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,*
- 9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,*
- 10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,*
- 11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,*
- 12) udgifter til dækning af en økonomisk godtgørelse efter § 64 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse,*
- 13) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b,*

14) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og

15) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.

Stk. 2 – 4. (...).”

Af vandforsyningslovens § 53 fremgår det:

”En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. 202 Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 3. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyninger i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 4-7. (...).”

Af vandforsyningslovens § 55 fremgår det:

”Almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3-7. (...).”

2.3 Vejledninger vedrørende området vandforsyning

Der findes flere relevante vejledninger på vandforsyningsområdet. Se vejledning om fastsættelse af takster for vand af Naturstyrelsen af 2017, normalregulativ for almene vandforsyninger og vejledning af Naturstyrelsen af 2014.

2.4 Betalingsbekendtgørelsen

Af betalingsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

”Senest 1. januar 1999 skal der på alle ejendomme, der er tilsluttet almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3, være installeret vandmålere på ejendomsniveau. Uanset bestemmelsen i ejerlejlighedslovens § 4, stk. 1, anses en ejendom, bestående af flere ejerlejligheder - i relation til bekendtgørelsen - for en ejendom.

Stk. 2. Pligten og retten til at iværksætte installation - eller pålægge iværksættelse - af vandmålere, jf. stk. 1, påhviler vandforsyningen. Installationen sker af grundejeren for grundejerens bekostning på et af vandforsyningen godkendt sted.”

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særlige forældelsesregler for denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype, er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Se om forfaldsdato i afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende. Se om domsdato og forligsdato i afsnit 4.12.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

25) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

26) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

27) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 30.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Driftsbidraget for levering af vand fra vandforsyningen fastsættes en gang årligt i vandforsyningens takstblad og godkendes af kommunalbestyrelsen. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det retlige grundlag opstiller således ikke regler for driftsbidragets beløbsmæssige størrelse, idet disse årligt fastsættes af de almene vandforsyninger og godkendes af kommunalbestyrelsen. Hovedstolen skal derfor fastsættes med udgangspunkt i det pågældende vandforsynings-selskabs fastsatte driftsbidrag.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOVADAC.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Det følger af afsnit 14.1.2 i normalregulativet, at der på opkrævningen af driftsbidrag skal angives særlige poster for hver art af afgift.

Eksempelvis:

Krav vedr. 'Betaling af [bidrag...]', Fakturanr. [fakturanr., henv. til regning eller lign.] af [dato]

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Der ses ikke at gælde lovbestemte regler for, hvilken periode driftsbidraget skal opkræves efter. Perioden afhænger således af vandforsyningernes opkrævningspraksis.

På baggrund af oplysninger fra forsyningsselskaberne, er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt kan udgøre 1 år. Perioden kan dog være kortere afhængigt af vandforsyningernes praksis.

Feltet "periode start" skal angives med den første dag i perioden. Feltet "periode slut" skal angives med den sidste dag i perioden. Hvis fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Det tidligste tidspunkt, hvor vandforsyningen kan påbegynde leveringen af vand til ejendommen, er tidspunktet, hvor stikledningen er etableret. Det er aftalt, at driftsbidraget tidligst stiftes den dag, hvor stikledningen er etableret. På baggrund af, at der er tale om en fordringstype der kun vedrører aconto, stiftes fordringen på periodens første dag, hvilket er sammenfaldende med "periode start".

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Det løbende driftsbidrag fastsat på baggrund af skønnet forbrug kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har påbegyndt leveringen af vand til ejendommen. Det faste driftsbidrag kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har etableret stikledningen, så levering af vand er mulig til ejendommen, jf. afsnit. 5.3. i vandforsyningsvejledningen. Forfaldstidspunktet vil således altid være sammenfaldende med "periode start" og "stiftelsesdato".

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste

tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Driftsbidrag påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvor ejeren af en fast ejendom og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, betragtes bygningen som en selvstændig fast ejendom efter lovebekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014 om tinglysning (herefter "tinglysningsloven") § 19. I dette tilfælde påhviler driftsbidrag ejeren af bygningen.

Feltet "identifikation af skyldner" skal derfor angives med CPR-nr. eller CVR/SE-nr. på den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvis ejeren af ejendommen og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, skal feltet udfyldes med entydig identifikation på ejeren af bygningen.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Forsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis forsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt forsyningsselskabet var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor forsyningsselskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under indrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 17) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 18) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfiltet vil give Fordringsha-ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller re-ferencebase-ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOVADAC (Vand, driftsbidrag, aconto)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises

R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.10 – Vand, driftsbidrag, efterregulering (FOVADEF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter efterregulering af driftsbidrag for levering af vand fra almene vandforsyninger, jf. § 53, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 118 af 22. februar 2018 om vandforsyning mv. med senere ændringer (herefter "vandforsyningsloven").

Fordringstypen omfatter efterregulering af driftsbidraget, som er opkrævet aconto. Efterregulering gennemføres, når en skyldner for en nærmere fastsat periode enten er blevet opkrævet for meget eller for lidt for en given ydelse. Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af fordringstypen FOVADAC, hvor aconto opkrævningerne ikke har været tilstrækkelige til at dække den reelle udgift, der skal betales for den leverede ydelse.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Vand, anlægsbidrag, jf. FOVAANL.
- Vand, driftsbidrag, aconto, jf. FOVADAC.
- Vand, driftsbidrag, bagudrettet, jf. FOVADBU.
- Vand, passagebidrag, jf. FOVAPAS.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Vandsektorloven

Af § 2, stk. 1 i lov nr. 52 af 23. januar 2020 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (herefter "vandsektorloven") fremgår det:

"Loven omfatter vandselskaber, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme, og som falder ind under en af følgende kategorier:

- 1) Vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune.*
- 2) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 800.000 m³.*

3) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 200.000 m³.”

Af vandsektorlovens § 6 fremgår det:

”Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.”

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og

1) en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og

2) en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Stk. 4. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion, jf. stk. 3, med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Stk. 5. For vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7-8. (...).”

Af vandsektorlovens § 6 a fremgår det:

”Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for

vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme korrigeres årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Stk. 4. (...)."

2.2 Vandforsyningsloven

Af vandforsyningslovens § 3, stk. 3 fremgår det:

"Stk. 3. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver."

Af vandforsyningslovens § 52 a fremgår det:

"§ 52 a

Ved levering af vand fra en almen vandforsyning kan der under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,*
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,*
- 3) administration,*
- 4) bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,*
- 5) driftsmæssige afskrivninger,*
- 6) forrentning af fremmedkapital,*
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,*
- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,*
- 9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,*

- 10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
- 11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,
- 12) udgifter til dækning af en økonomisk godtgørelse efter § 64 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse,
- 13) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b,
- 14) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og
- 15) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.

Stk. 2 – 4. (...).”

Af vandforsyningslovens § 53 fremgår det:

”§ 53

En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. 202 Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 3. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyninger i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 4-7. (...)."

Af vandforsyningslovens § 55 fremgår det:

"§ 55

Almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3-7. (...)."

2.3 Vejledninger vedrørende området vandforsyning

Der findes flere relevante vejledninger på vandforsyningsområdet. Se vejledning om fastsættelse af takster for vand af Naturstyrelsen af 2017, vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger (herefter "normalregulativet").

2.4 Betalingsbekendtgørelsen

Af § 1 i bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau med senere ændringer (herefter "betalingsbekendtgørelsen") fremgår det:

"Senest 1. januar 1999 skal der på alle ejendomme, der er tilsluttet almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3, være installeret vandmålere på ejendomsniveau. Uanset bestemmelsen i ejerlejlighedslovens § 4, stk. 1, anses en ejendom, bestående af flere ejerlejligheder - i relation til bekendtgørelsen - for en ejendom.

Stk. 2. Pligten og retten til at iværksætte installation - eller pålægge iværksættelse - af vandmålere, jf. stk. 1, påhviler vandforsyningen. Installationen sker af grundejeren for grundejerens bekostning på et af vandforsyningen godkendt sted."

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særlige forældelsesregler for denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype, er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Se om forfaldsdato i afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende. Se om domsdato og forligsdato i afsnit 4.12.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

28) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

29) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

30) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 5.000 kr. Der er afdraget 2.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 3.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOVADAC. Hovedstolen udgør derfor differencen mellem de opkrævede acontobeløb over en given periode i forhold til den reelle udgift, som der skulle være betalt.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 5.000 kr. Der er afdraget 2.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 5.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOVADEF.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Det følger af afsnit 14.1.2 i normalregulativet, at der på opkrævningen af driftsbidrag skal angives særlige poster for hver art af afgift.

Eksempelvis:

Krav vedr. 'Betaling af [bidrag...]', Fakturanr. [fakturanr., henv. til regning eller lign.] af [dato]

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOVADAC. Efterreguleringsperioden følger den periode, der opkræves aconto for.

For fordringer omfattet af fordringstypen FOVADAC er det aftalt, at fordringsperioden som maksimum skal udgøre 1 år. Tilsvarende gælder derfor også for denne fordringstype.

Feltet "periode start" skal derfor altid udfyldes med den dato, der svarer til den første dag i den periode, der efterreguleres for. Feltet "periode slut" skal derfor altid udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag i den periode, der efterreguleres for. Hvis fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes feltet periode start og periode slut med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen.

Efterreguleringskrav opgøres efter udløbet af den periode, der efterreguleres for. Feltet "stiftelsesdato" skal derfor udfyldes med den første dag efter den periode, der efterreguleres for, dvs. dagen efter "periode slut".

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en forfaldsdato for efterreguleringskrav for fordringer på driftsbidrag.

På baggrund af, at det tidligste tidspunkt fordringshaver kan opgøre efterreguleringskravet (dvs. opgøre differencen mellem det allerede indbetalte bidrag og det endelige bidrag, der skal betales), er dagen efter udløbet af perioden, fastsættes forfald til dagen efter udløbet af perioden.

Fordringer på efterreguleringskrav omfattet af fordringstypen FOVADEF forfalder således dagen efter periode slut, da dette er det tidligste tidspunkt fordringshaver kan kræve fordringen betalt.

Forfald er derfor altid sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Driftsbidrag påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvor ejeren af en fast ejendom og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, betragtes bygningen som en selvstændig fast ejendom efter lovbekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014 om tinglysning med senere ændringer (herefter "tinglysningsloven") § 19. I dette tilfælde påhviler driftsbidrag ejeren af bygningen.

Feltet "identifikation af skyldner" skal derfor angives med CPR-nr. eller CVR/SE-nr. på den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvis ejeren af ejendommen og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, skal feltet udfyldes med entydig identifikation på ejeren af bygningen.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Forsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis forsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt forsyningsselskabet var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor forsyningsselskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registreret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 19) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 20) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfiltet vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOVADEF (Vand, driftsbidrag, efterregulering)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises

R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_7 R_6_8	Forfaldsdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.11 – Vand, driftsbidrag, bagudrettet (FOVADBU)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter driftsbidrag for levering af vand fra almene vandforsyninger, jf. § 53, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 118 af 22. februar 2018 om vandforsyning mv. med senere ændringer (herefter "vandforsyningsloven").

Driftsbidraget omfatter et bidrag pr. kubikmeter leveret vand og kan tillige omfatte et fast årligt bidrag. Det faste driftsbidrag må ikke erstatte afregning efter forbrug. Hvis vandforsyningen vil opkræve et drifts- bidrag pr. afregningsmåler (målerbidrag/målerleje) ud over et fast driftsbidrag, skal det fremgå entydigt af vandforsyningens regulativ, jf. afsnit 5.3 i vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning (herefter "vandforsyningsvejledningen").

Af vandforsyningsvejledningen fremgår, at det faste bidrag kan bestå af flere delelementer/faste driftsbidrag, der tilsammen udgør det driftsbidrag, som skal betales for den enkelte ejendom. Driftsbidraget kan f.eks. bestå af et driftsbidrag for at være tilsluttet forsyningen, et driftsbidrag der afhænger af forbruget eller belastningen af vandforsyningsanlægget og et driftsbidrag for målere opsat af vandforsyningen. Det faste driftsbidrag kan dække en del af de faste udgifter til administration, drift, vedligeholdelse m.v., der ikke varierer ret meget efter det faktiske forbrug.

Driftsbidraget beregnes efter målt forbrug på ejendomsniveau, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau med senere ændringer (herefter "betalingsbekendtgørelsen"), hvoraf det fremgår, at der på alle ejendomme, der er tilsluttet almene vandforsyninger, skal være installeret vandmålere til afregning af målt forbrug.

Nærværende fordringstype omfatter således driftsbidrag opgjort på baggrund af afregningsmålere samt dertilhørende fast bidrag. Fordringstypen omfatter således ikke driftsbidrag opgjort på baggrund af skønnet forbrug. Sådanne fordringer skal oversendes i fordringstypen FOVADAC.

De almene vandforsyninger har ansvaret for at fastsætte taksterne for driftsbidraget i overensstemmelse med vandforsyningsloven, samt at indsende taksterne til kommunalbestyrelsens godkendelse. Driftsbidraget fastsættes en gang årligt. Driftsbidragets fastsættelse skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov nr. 52 af 23. januar 2020 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (herefter "vandsektorloven"), jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Vand, anlægsbidrag, jf. FOVAANL.
- Vand, driftsbidrag, aconto, jf. FOVADAC.
- Vand, driftsbidrag, efterregulering, jf. FOVADEF.
- Vand, passagebidrag, jf. FOVAPAS.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Vandsektorloven

Af vandsektorlovens § 2, stk. 1 fremgår det:

”Loven omfatter vandselskaber, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme, og som falder ind under en af følgende kategorier:

1) Vandselskaber, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er eller efter den 1. januar 2010 har været ejet af en kommune.

2) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 800.000 m³.

3) Vandselskaber, som ikke er omfattet af nr. 1 eller 2, og som i 2 på hinanden følgende år har haft en årlig debiteret vandmængde på mindst 200.000 m³”

Af vandsektorlovens § 6 fremgår det:

”Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årlig debiteret vandmængde over 800.000 m³ én indtægtsramme for vandforsyningsaktiviteter og én indtægtsramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte indtægtsramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.”

Stk. 2. En indtægtsramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i vandselskabets tidligere fastsatte indtægtsrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en indtægtsramme, fastsættes den første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Indtægtsrammen korrigeres med et generelt årligt effektiviseringskrav, der fastsættes som summen af et eventuelt individuelt effektiviseringskrav, jf. stk. 5, og

1) en af ministeren fastsat procentdel af de driftsomkostninger, der indgår i den økonomiske ramme for 2017, og

2) en procentdel af de anlægsomkostninger, som indgår i grundlaget for den økonomiske ramme for 2017, og som fastsættes af Forsyningssekretariatet på grundlag af produktivitetsudviklingen i andre sektorer, hvis denne er positiv.

Stk. 4. Fastsættes indtægtsrammen første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion, jf. stk. 3, med udgangspunkt i denne indtægtsramme.

Stk. 5. For vandselskaber, der vurderes som ineffektive på grundlag af den totaløkonomiske benchmarking, jf. § 4, korrigeres indtægtsrammen endvidere med et individuelt effektiviseringskrav, der årligt kan udgøre op til 2 pct. af indtægtsrammen.

Stk. 6. Et vandselskab kan få korrigeret indtægtsrammen med et tillæg, jf. §§ 7 og 8.

Stk. 7-8. (...)"

Af vandsektorlovens § 6 a fremgår det:

"Forsyningssekretariatet fastsætter for vandselskaber omfattet af § 2, stk. 1, med en årligt debiteret vandmængde på højst 800.000 m³ én regnskabsmæssig kontrolramme for vandforsyningsaktiviteter og én regnskabsmæssig kontrolramme for spildevandsforsyningsaktiviteter, jf. dog § 3. Den enkelte regnskabsmæssige kontrolramme fastsættes for vandselskabets samlede omkostninger til drift og anlæg som en samlet beløbsmæssig grænse for vandselskabets indtægter.

Stk. 2. En regnskabsmæssig kontrolramme, jf. stk. 1, fastsættes med udgangspunkt i tidligere fastsatte regnskabsmæssige kontrolrammer og årsregnskaber. Er der ikke tidligere fastsat en regnskabsmæssig kontrolramme, fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang med udgangspunkt i vandselskabets faktiske driftsomkostninger i 2013-2015 samt investeringstillæg.

Stk. 3. Den regnskabsmæssige kontrolramme korrigeres årligt med en af ministeren fastsat procentdel af vandselskabets regnskabsmæssige kontrolramme for 2017. Fastsættes den regnskabsmæssige kontrolramme første gang for et senere år end 2017, foretages den årlige korrektion med udgangspunkt i denne kontrolramme.

Stk. 4. (...)."

2.2 Vandforsyningsloven

Af vandforsyningslovens § 3, stk. 3 fremgår det:

Stk. 3. Ved almene vandforsyninger forstås den person eller juridiske enhed, der ejer et eller flere vandforsyningsanlæg, der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme hver.

Af vandforsyningslovens § 52 a fremgår det:

”Ved levering af vand fra en almen vandforsyning kan der under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som måtte være fastsat for forsyningen i medfør af § 6 eller § 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, i prisen indregnes de i denne bestemmelse anførte udgifter, jf. dog stk. 3 og 4. Udgifterne omfatter

- 1) nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,*
- 2) lønninger og andre driftsomkostninger,*
- 3) administration,*
- 4) bidrag til dækning af udgifter til Forsyningssekretariatet, jf. kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,*
- 5) driftsmæssige afskrivninger,*
- 6) forrentning af fremmedkapital,*
- 7) underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,*
- 8) henlæggelser til nyinvesteringer,*
- 9) udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,*
- 10) udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,*
- 11) udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,*
- 12) udgifter til dækning af en økonomisk godtgørelse efter § 64 d, stk. 1, i lov om miljøbeskyttelse,*
- 13) udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 11 b,*
- 14) bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, og udgifter til opgaver, der falder ind under en fond omfattet af lov om fonde og visse foreninger samt regler udstedt i medfør heraf, som har til formål, at vandteknologi fremmes, udvikles og demonstreres, og*
- 15) bidrag til dækning af udgifter til oprettelse og drift af et godkendt privat tvistløsningsorgan efter § 6 i lov om alternativ tvistløsning i forbindelse med forbrugerklager og efter § 12 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold samt regler udstedt i medfør af de nævnte love.*

Stk. 2 – 4. (...).”

Af vandforsyningslovens § 53 fremgår det:

”En almen vandforsyning fastsætter anlægs- og driftsbidrag en gang årligt. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold. Anlægs- og driftsbidrag kan i særlige tilfælde fastsættes forskelligt for geografiske områder. De årligt fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender bidragene for de øvrige kommuner. De godkendte anlægs- og driftsbidrag skal være tilgængelige på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af § 2, stk. 1, i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, træffe bestemmelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis forhøjelsen er en nødvendig følge af, at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag.

Stk. 3. Såfremt et samarbejde etableret efter § 48 eller § 52 b omfatter almene vandforsyninger i flere kommuner, godkendes anlægs- og driftsbidrag af kommunalbestyrelserne i forening.

Stk. 4-7. (...).”

Af vandforsyningslovens § 55 fremgår det:

”Almene vandforsyninger skal udarbejde et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. Regulativet for almene vandforsyninger udarbejdes af den almene vandforsyning og godkendes af kommunalbestyrelsen i den eller de kommuner, hvor vandet forbruges. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab. For almene vandforsyninger, som forsyner med vand i flere kommuner, kan kommunalbestyrelserne aftale, at kun den ene kommunalbestyrelse godkender regulativet for de øvrige kommuner. Det godkendte regulativ skal være tilgængeligt på den almene vandforsynings hjemmeside.

Stk. 3-7. (...)."

2.3 Betalingsbekendtgørelsen

Af betalingsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

"Senest 1. januar 1999 skal der på alle ejendomme, der er tilsluttet almene vandforsyninger, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3, være installeret vandmålere på ejendomsniveau. Uanset bestemmelsen i ejerlejlighedslovens § 4, stk. 1, anses en ejendom, bestående af flere ejerlejligheder - i relation til bekendtgørelsen - for en ejendom.

Stk. 2. Pligten og retten til at iværksætte installation - eller pålægge iværksættelse - af vandmålere, jf. stk. 1, påhviler vandforsyningen. Installationen sker af grundejeren for grundejerens bekostning på et af vandforsyningen godkendt sted."

2.4 Vejledninger vedrørende området vandforsyning

Der findes flere relevante vejledninger på vandforsyningsområdet. Se vejledning om fastsættelse af takster for vand af Naturstyrelsen af 2017, vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger (herefter "normalregulativet").

2.5 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen"). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særlige forældelsesregler for denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype, er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Se om forfaldsdato i afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en

eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende. Se om domsdato og forligsdato i afsnit 4.12.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

31) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

32) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

33) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 30.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Driftsbidraget for levering af vand fra vandforsyningen fastsættes en gang årligt i vandforsyningens takstblad og godkendes af kommunalbestyrelsen. Fastsættelsen skal ske under overholdelse af den indtægtsramme eller den regnskabsmæssige kontrolramme, som er fastsat for forsyningen i medfør af §§ 6 eller 6 a i vandsektorloven.

Det retlige grundlag opstiller således ikke regler for driftsbidragets beløbsmæssige størrelse, idet bidragets størrelse årligt fastsættes af de almene vandforsyninger og godkendes af kommunalbestyrelsen. Hovedstolen afhænger således af de gældende takster og den faktiske forbrugte mængde.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOVADBU.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Det følger af afsnit 14.1.2 i normalregulativet, at der på opkrævningen af driftsbidrag skal angives særlige poster for hver art af afgift.

Eksempelvis:

Krav vedr. 'Betaling af [bidrag...]', Fakturanr. [fakturanr., henv. til regning eller lign.] af [dato]

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer omfattet af denne fordringstype udgør betaling for vand opgjort på baggrund af vandforbruget, dvs. der betales for pr. kubikmeter brugt vand. Driftsbidraget opkræves dermed bagudrettet. Der ses på denne baggrund ikke at gælde lovbestemte regler for, hvilken periode driftsbidraget skal opkræves efter. Perioden afhænger således af den enkelte vandforsynings opkrævningspraksis og regulativ.

På baggrund af oplysninger fra forsyningsselskaberne, er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt kan udgøre 1 år. Perioden kan dog være kortere afhængigt af de af forsyningsselskabernes fastsatte regler herom.

Feltet "periode start" skal angives med den første dag i perioden. Feltet "periode slut" skal angives med den sidste dag i perioden. Hvis der er tale om en fordring, der kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Der er tale om et driftsbidrag, der opgøres ved aflæsning af måler på baggrund af det faktiske vandforbrug (målt i kubikmeter). Herefter opkræves der bagudrettet betaling for det faktiske vandforbrug. Som følge heraf kan perioden først opgøres efter udløbet af den periode, fordringen dækker over. Som følger heraf stiftes fordringen dagen efter periodens udløb.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Forfaldsdatoen følger ikke af det retlige grundlag, hvorfor afgift på ledningsført vand forfalder straks. Forfaldsdatoen skal således angives som dagen efter periodens udløb. Forfaldsdatoen vil således altid være sammenfaldende med "stiftelsesdato".

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige beta-

lingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Driftsbidrag påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvor ejeren af en fast ejendom og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, betragtes bygningen som en selvstændig fast ejendom efter lovebekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014 om tinglysning med senere ændringer (herefter "tinglysningsloven") § 19. I dette tilfælde påhviler driftsbidrag ejeren af bygningen.

Feltet skal som udgangspunkt udfyldes med entydig identifikation på den, der har tinglyst adkomst på ejendommen. Hvis ejeren af ejendommen og ejeren af en bygning på grunden ikke er den samme, skal feltet udfyldes med entydig identifikation på ejeren af bygningen.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Forsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis forsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt forsyningsselskabet var ubekendt med fordringen

eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor forsyningsselskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 21) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 22) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase- rede og referencebase- rede regler. De indholdsbase- rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase- rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringsha- ver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase- ret eller re- ferencebase- ret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOVADBU (Vand, driftsbidrag, bagudrettet)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 100.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til ind- drivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med For- faldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises

R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.12 – Vand, passagebidrag (FOVAPAS)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter fordringer på manglende betaling af passagebidrag i henhold til § 53, stk. 4 i lovbekendtgørelsen nr. 118 af 22. februar 2018 om vandforsynings mv. med senere ændringer (herefter "vandforsyningsloven").

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Vand, anlægsbidrag, jf. FOVAANL.
- Vand, driftsbidrag, aconto, jf. FOVADAC.
- Vand, driftsbidrag, efterregulering, jf. FOVADEF.
- Vand, driftsbidrag, bagudrettet, jf. FOVADBU.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Vandforsyningsloven

Af vandforsyningslovens § 53, stk. 4 og stk. 5 fremgår det:

"Stk. 4. Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at pålægge bidrag efter stk. 4, herunder om at grundejerne under nærmere betingelser kan opnå midlertidig fritagelse for betaling af bidrag."

2.1.1 Bekendtgørelse om passagebidrag

I medfør af vandforsyningslovens § 53, stk. 5 fastsættes bekendtgørelse nr. 160 af 26. februar 2016 om passagebidrag med senere ændringer (herefter "passagebidragsbekendtgørelsen").

Af passagebidragsbekendtgørelsens § 1 fremgår:

"I forbindelse med anlæg af en vandforsyningsledning fra en almen vandforsyning kan ejere af ejendomme, hvortil der vil kunne leveres vand til almindelig brug fra ledningen, men som ikke ønsker at lade deres ejendomme slutte til ledningen, pålægges bidrag til ledningen (passagebidrag), når betingelserne i §§ 2-4 er opfyldt.

Stk. 2. Hvis der i forbindelse med ledningsanlægget føres stikledninger hen til de ejendomme, som ikke ønskes tilsluttet, eventuelt med afslutning i en stophane ved ejendommens skel, kan bidragene efter stk. 1 også omfatte bidrag til stikledning og stophane.

Stk. 3. Pålæg i henhold til stk. 1, forudsætter, at pålægget er godkendt af kommunalbestyrelsen. Godkendelse skal søges særskilt for hvert enkelt ledningsafsnit."

Af passagebidragsbekendtgørelsens § 2 fremgår:

"Det er en betingelse for pålæg af bidrag efter § 1,

1) at ledningen ligger inden for det forsyningsområde, der er fastlagt for den almene vandforsyning i kommunens vandforsyningsplan, herunder eventuelt en delplan for vandforsyningen, eller

2) at der er truffet beslutning om ledningen ved en konkret afgørelse efter vandforsyningslovens kapitler 4, 6 eller 8.

Stk. 2. Det er endvidere en betingelse, at den bebyggelse på ejendommen, som skulle vandforsynes fra ledningen, helt eller delvis ligger inden for 100 m fra ledningen, og at ledningen fører forbi eller hen over den del af ejendommen, hvor bebyggelsen ligger.

Stk. 3. Passagebidrag kan ikke kræves, hvis det i vandforsyningsplanen er bestemt, at ejendommen ikke skal forsynes fra vandforsyningen, eller hvis ejendommen har behov for vand i et omfang, som ikke kan leveres fra vandforsyningen.

Stk. 4. For ejendomme, som får deres vandforsyning fra en boring, kan passagebidrag kun kræves, hvis boringens vand ikke opfylder de gældende kvalitetskrav, jf. bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg, eller hvis boringens beliggenhed eller indretning ikke er tilfredsstillende."

Af passagebidragsbekendtgørelsens § 3 fremgår:

"Passagebidraget fastsættes på grundlag af ejendommens anvendelse på det tidspunkt, da det pålægges ejeren at betale bidraget.

Stk. 2. Bidraget skal svare til det bidrag, der i henhold til vandforsyningens regulativ og takstblad skulle betales til forsyningsledning og eventuelt stikledning og stophane, hvis

forsyning blev etableret, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, som gør, at taksten ikke med rimelighed kan anvendes.

Stk. 3. Bidraget kan ikke omfatte bidrag til vandforsyningens hovedanlæg.”

Af passagebidragsbekendtgørelsens § 4 fremgår:

”Passagebidrag kan tidligst opkræves 1 år forud for igangsættelsen af et forsyningsledningsarbejde, der skal muliggøre forsyning af ejendommen.

Stk. 2. Skal arbejdet udføres i flere afsnit med adskilte tidsperioder, kan bidrag tidligst opkræves 1 år forud for igangsættelsen af arbejdet på det ledningsafsnit, der skal omfatte ledningen forbi eller hen over ejendommen.

Stk. 3. Udskydes udførelsen af ledningsarbejdet ud over 1 år, kan bidrag, der herefter er betalt for tidligt, kræves tilbagebetalt med renter for den forløbne tid. Hvis ikke andet er aftalt, skal rentesatsen beregnes som angivet i lov om renter ved forsinket betaling m.v.”

Af passagebidragsbekendtgørelsens § 5 fremgår:

”Når en ejendom, for hvilken der er betalt passagebidrag, senere slutes til den almene vandforsyning, skal der ikke betales anlægsbidrag til de dele af vandforsyningsanlægget, som der er ydet betaling til gennem passagebidraget.

Stk. 2. Hvis der på tilslutningstidspunktet skal betales anlægsbidrag på grundlag af flere enheder end dem, der var lagt til grund for passagebidraget, kan der dog forlanges forsyningsledningsbidrag for de yderligere enheder. Dette bidrag beregnes efter satserne på tilslutningstidspunktet.”

Af passagebidragsbekendtgørelsens § 6 fremgår:

”Den adgang, som en almen vandforsyning på grundlag af sit regulativ har til at opkræve tilslutningsbidrag fra udstykningsforetagender med hensyn til de enkelte ejendomme i udstykningen, gælder uafhængigt af reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Bekendtgørelsen er endvidere ikke til hinder for, at der på andet grundlag, f.eks. i salgsvilkår, stilles videregående krav om betaling til områdets almene vandforsyninger fra ejere af ikke tilsluttede ejendomme.”

2.1.2 Vejledninger vedrørende området vandforsyning

Der findes flere relevante vejledninger på vandforsyningsområdet. Se vejledning nr. 9214 af 7. marts 2017 om fastsættelse af takster for vandforsyning (herefter ”takstvejledning”) samt vejledning nr. 9289 af 4. maj 2014 om normalregulativ for almene vandforsyninger.

Af takstvejledningens afsnit 5.2. vedrørende passagebidrag fremgår:

”Der er i visse tilfælde mulighed for at opkræve bidrag fra ejendomme, der ikke ønsker at tilslutte sig en vandforsyningsledning, der føres forbi ejendommen (passagebidrag).

Ved anlæg af en forsyningsledning til en ejendom uden for vandforsyningens naturlige forsyningsområde sker der samtidig en udvidelse af det naturlige forsyningsområde. Det kan derfor virke urimeligt, hvis den enkelte ejendom kommer til at betale hele den nye forsyningsledning, som de øvrige ejendomme i det nu udvidede naturlige forsyningsområde senere kan tilslutte sig mod betaling af et væsentligt lavere anlægsbidrag. Muligheden for at opkræve passagebidrag kan medvirke til en mere rimelig omkostningsfordeling. Pålægget om at betale passagebidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om passagebidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 4.

Passagebidrag omfatter bidrag til etablering af forsyningsledningen, og kan også omfatte stikledning og eventuel stophane frem til ejendommens skel. Passagebidraget kan ikke omfatte bidrag til vandforsyningens hovedanlæg.

Passagebidrag er ikke et fuldt anlægsbidrag, da ejendommen netop ikke bliver tilsluttet. Når der er betalt passagebidrag for en ejendom, og denne senere tilsluttes til det almene vandforsyningsanlæg, skal der dog ikke igen betales anlægsbidrag til de dele af vandforsyningsanlægget, der allerede er betalt for med passagebidraget, dvs. bidrag til forsyningsledning og eventuelt også til stikledning og stophane.

Passagebidrag skal ikke fremgå af takstbladet, men fastsættes individuelt for ejendommene i det pågældende område, når kommunalbestyrelsen har godkendt pålægget.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Der gælder ikke særskilte forældelsesregler for fordringer omfattet af nærværende fordringstype m.v., hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af fordringstypen er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Forfaldsdagen anses for at være den dag, hvor Fordringshaver tidligst kunne kræve fordringen betalt.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesfrister i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

34) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

35) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

36) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 30.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende. Der henvises til afsnit 2.1.

Bidraget kan **ikke** omfatte bidrag til vandforsyningens hovedanlæg.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 50.000 kr. Der er afdraget 20.000 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 50.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOVAPAS.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet **ikke** er obligatorisk for denne fordringstype.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringer af denne fordringstype relaterer sig kun til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt. Fordringstypen har således ikke en fordringsperiode.

Det er aftalt, at Fordringshaver **ikke** angiver en periode, dvs. ikke udfylder felterne periode start og periode slut.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringen stiftes, når betingelserne for at pålægge passagebidrag er opfyldt.

Fordringshaver skal således udfylde feltet stiftelse med datoen for, hvornår kravet på passagebidrag opstår.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et kravs forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, s. 113ff.

Passagebidrag kan tidligst opkræves 1 år forud for igangsættelsen af et forsyningsledningsarbejde, der skal muliggøre forsyning af ejendommen. Hvis arbejdet skal udføres i flere afsnit med adskilte tidsperioder, kan bidrag tidligst opkræves 1 år forud for igangsættelsen af arbejdet på det ledningsafsnit, der skal omfatte ledningen forbi eller hen over ejendommen. Se hertil passagebidragsbekendtgørelsens § 4, stk. 1 og 2.

Fordringshaver skal angive forfaldsdatoen som det tidligste tidspunkt, passagebidraget kan kræves betalt.

Det bemærkes, at fordringens forfaldsdato tidligst kan være sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Sidste rettidige betalingsdato afhænger således af opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af vandforsyningslovens § 53, stk. 4, at ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale (passage)bidrag til ledningsanlægget og til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.

Skyldner er dermed grundejer.

Fordringshaver skal udfylde feltet identifikation af skyldner med CPR-nummer eller CVR-nummer.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes som angivet ovenfor i afsnit 4 med det her angivne begyndelsestidspunkt og længde for forældelsesfristen. Dette indebærer, at forældelsesdatoen som udgangspunkt beregnes fra forfald, og forældes efter 3 år.

Fordringshaver skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis fordringshaver i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt fordringshaver var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor fordringshaver fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 23) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 24) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOVAPAS (Vand, passagebidrag)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises

R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 50.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3	Forfaldsdato skal tidligst ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.13 – Statsafgift på vand og spildevand, aconto (FOSTAAC)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter afgifter på spildevand og ledningsført vand, som forsyningsselskaberne på vegne af kommunerne opkræver, jf. 15, stk. 2 i lovebekendtgørelse nr. 1323 af 11. november 2016 om afgift af spildevand med senere ændringer (herefter "spildevandsafgiftsloven") og § 14, stk. 1 i lovebekendtgørelse nr. 171 af 25. februar 2020 om afgift af ledningsført vand med senere ændringer (herefter "vandafgiftsloven"). Herudover omfatter fordringstypen drikkevandsbidrag i medfør af vandafgiftslovens § 3, stk. 2.

Fordringstypen omfatter afgifter for:

- 1) spildevand,
- 2) ledningsført vand, og
- 3) drikkevandsbidrag.

Der er tale om afgifter, som forsyningsselskaberne opkræver på vegne af kommunerne. Fordringer i denne fordringstype er acontobetaling for afgifter vedr. vand og spildevand. Ved acontobetaling forstås en løbende, skønsmæssigt fastsat, delvis betaling for en given periode, der senere følges op af et eventuelt efterreguleringskrav. Det bemærkes, at nærværende fordringstype ikke indeholder fordringer på efterregulering eller bagudrettet betaling på baggrund af måler. Der henvises i den forbindelse til fordringstypen FOSTAEF vedr. efterregulering og FOSTABU vedr. bagudrettet betaling.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

Afgift på spildevand

Der er tale om afgifter, som forsyningsselskaberne opkræver på vegne af kommunerne. Der opkræves afgifter for spildevand, der udledes til søer, vandløb eller havet og spildevand, der nedsives eller udledes på marker o.l. med henblik på nedsivning, jf. § 1, stk.1, jf. § 15, stk. 2 i spildevandsafgiftsloven.

Fordringstypen omfatter kun de tilfælde, hvor det er ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand, jf. spildevandsafgiftsloven § 2, stk. 2. Afgiftspligten påhviler således ejere af ejendomme med afløb, der ikke er tilknyttet et fælles spildevandsanlæg. Der vil primært være tale om spredt bebyggelse uden for byerne, fritidshuse samt visse industrivirksomheder med egen

udledning, jf. forslag til lov nr. 249 af 17. april 1996 om afgift af spildevand, under afsnittet om bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, til § 2.

Afgift for ledningsført vand

Det følger af vandafgiftslovens § 1, at der skal betales en afgift til statskassen for ledningsført vand. Der opkræves afgifter for ledningsført vand, herunder vand som bliver ført gennem ledningsnet fra vandværker eller lokale boringer/brønde.

Fordringstypen omfatter kun tilfælde, hvor det er ejeren af ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning, jf. vandafgiftslovens § 2, stk. 2. Afgiftspligten påhviler således ejere af ejendomme, der ikke får leveret vand fra almene vandværker, men som forsynes med ledningsført vand på anden måde, f.eks. fra enkeltboringer. Regnvand opsamlet i bassiner o.lign. er ikke omfattet af afgiftspligten, selv om det føres til huset gennem en ledning. Vand i flasker, pap mv., der sælges i detailhandelen, er heller ikke afgiftspligtigt. Det er antaget, at loven forudsætningsvist kun omfatter ferskvand og ikke saltvand, se hertil TfS1998.362, SKM2001.609LSR og SKM2014.433SR.

Drikkevandsbidrag

Det følger af vandafgiftslovens § 3, stk. 2, at der indtil den 31. december 2020 skal betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Skatteministeriet har ved e-mail af 24. juni 2019 oplyst, at de administrative opkrævningsregler, som gælder for afgift på ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse for drikkevandsbidraget.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Statsafgift på vand og spildevand, efterregulering, jf. FOSTAEF.
- Statsafgift på vand, bagudrettet vha. måler, jf. FOSTABU.
- Afgiftspligtige på spildevand og ledningsført vand, jf. § 2, stk. 1 i spildevandsafgiftsloven og § 2, stk. 1 i vandafgiftsloven, som skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Afgifter på spildevand – spildevandsafgiftsloven

Af spildevandsafgiftsloven § 1 fremgår det:

”§ 1

Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af spildevand, der udledes her i landet til søer, vandløb eller havet. Endvidere betales der afgift af spildevand, der nedsives eller udledes på marker og lignende med henblik på nedsivning.

Stk. 2. Spildevand, der udspreddes på marker med andre formål end nedsivning, er ikke afgiftspligtigt.”

Af spildevandsafgiftslovens § 2 fremgår det:

”§ 2

Afgift betales af spildevandsanlæg, hvortil der er tilsluttet mere end en ejendom.

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand uden om de i stk. 1 nævnte spildevandsanlæg.

Stk. 3. (...)”

Af spildevandsafgiftslovens § 3 fremgår det:

”§ 3

Afgiften udgør for følgende stoffer indeholdt i spildevandet:

Totalnitrogen 33,39 kr. pr. kg

Totalfosfor 183,64 kr. pr. kg

Organisk materiale opgjort som biologisk iltforbrug efter 5 dage (BI5 (modificeret)) 18,36 kr. pr. kg”

Af spildevandsafgiftslovens § 6 fremgår det:

”§ 6

Den afgiftspligtige mængde beregnes som udledningen af vand i afgiftsperioden ganget med koncentrationen af de enkelte stoffer i udledningen.”

Af spildevandsafgiftslovens § 15 fremgår det:

”Stk. 1 (...)

Stk. 2. Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, af andre end registrerede spildevandsudledere, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften. Kommunen kan bestemme, at almene forsyningsselskaber kan opkræve afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven, berettiget til at forordre afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Kommunerne kan fastsætte et minimumsgebyr på indtil 50 kr. ved forsinket indbetaling.”

2.2 Afgifter på vand samt drikkevandsbidrag – vandafgiftsloven

Af vandafgiftslovens § 1 fremgår det:

”§ 1

Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges her i landet.”

Af vandafgiftslovens § 2 fremgår det:

§ 2

”Afgift betales af registrerede virksomheder.

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning.”

Af vandafgiftslovens § 3 fremgår det:

”§ 3

Afgiften udgør 6 kr. og 18 øre pr. m³ vand.

Stk. 2. Der skal indtil den 31. december 2020 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Bidraget udgør 39 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 og 19 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020.”

Af vandafgiftslovens § 14 fremgår det:

”§ 14

Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Afgiftsbeløbet forhøjes med 25 pct. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften. Kommunen kan bestemme, at almene forsyningssselskaber kan opkræve afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven, berettiget til at fordre afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 2. (...).”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag

Gældsstyrelsen, som er det offentlige restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særlige forældelsesregler for denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype, er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Se om forfaldsdato i afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende. Se om domsdato og forligsdato i afsnit 4.12.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

37) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

38) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

39) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet ”beløb” er 300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter fordringer på afgifter for spildevand og vand samt drikkevandsbidrag, hvorfor der sondres i hovedstolen for disse fordringer. Der henvises til de uddybende beskrivelser nedenfor.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 500 kr.

4.2.1 Hovedstol for afgift på spildevand

Hovedstolen for afgift af spildevand følger af spildevandsafgiftslovens § 3, som angiver, at afgiften udgør for følgende stoffer indeholdt i spildevand:

- Totalnitrogen 30 kr. pr. kg
- Totalfosfor 165 kr. pr. kg
- Organisk materiale opgjort som biologisk iltforbrug efter 5 dage (BI5 (modificeret)) 16,5 kr. pr. kg

4.2.2 Hovedstol for afgift på vand

Hovedstolen for afgift af ledningsført vand følger af vandafgiftslovens § 3, stk. 1, som angiver, at afgiften udgør 6 kr. og 18 øre pr. m³ vand. Hovedstolen afhænger af således af perioden for afgiften samt den udledte eller forbrugte mængde. Det følger desuden af vandafgiftslovens § 14, stk. 1, at afgiftsbeløbet forhøjes med 25 procent.

4.2.3 Hovedstol for drikkevandsbidrag

Det følger af § 3, stk. 2 i vandafgiftsloven, at bidraget udgør 39 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 og 19 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSTAAC.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Fordringshaver skal indtaste følgende beskrivelse i feltet:

"I henhold til [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato]"

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

De nærmere regler for indbetalingen af afgifter for spildevand og afgifter for ledningsført vand fastsættes af kommunen, jf. spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 2 og vandafgiftslovens § 14, stk. 1. Skatteministeriet har oplyst, at de administrative opkrævningsregler, der gælder for ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse på drikkevandsbidraget. Der ses på denne baggrund ikke at gælde lovbestemte regler for, hvilken periode afgiften på spildevand og ledningsført vand, skal opkræves efter.

På baggrund af oplysninger fra forsyningsselskaberne, er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt skal udgøre 1 år. Perioden kan dog være kortere afhængigt af de af kommunen fastsatte regler herom.

Feltet "periode start" skal angives med den første dag i perioden. Feltet "periode slut" skal angives med den sidste dag i perioden. Hvis fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, skal feltet periode start og periode slut, udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationeret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Fordringstypen opkræves ved en form for acontobetaling, hvorfor stiftelsesdatoen er den første dag i den periode, som acontobetalingen vedrører.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Forfaldsdatoen følger ikke af det retlige grundlag, hvorfor afgift på spildevand og vand forfalder straks. Fordringshaver skal således angive en forfaldsdato, der er den første dag i den for acontobeløbet underliggende periode. Forfaldsdatoen vil således altid være sammenfaldende med "periode start" og "stiftelsesdato".

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Det kan dog udledes af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 2 og vandafgiftslovens § 14, stk. 1, at kommunen skal fastsætte en senest rettidig betalingsdato efter forfaldsdagen. Fordringshaver skal således angive en sidste rettidig betalingsdato, der ligger efter forfaldsdatoen. Hvornår sidste rettidige betalingsdato foreligger, afhænger dog af forsyningssekskabernes opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgift for spildevand betales af ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand uden om de i spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 1 nævnte spildevandsanlæg.

Det følger tilsvarende af vandafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgift for ledningsført vand betales af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, og ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning. Skatteministeriet har oplyst, at de administrative opkrævningsregler, som gælder for afgift på ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse for drikkevandsbidraget, hvorfor drikkevandsbidraget ligeledes skal opkræves af ejer.

Feltet "identifikation af skyldner" skal angives med CPR-nr. eller CVR/SE-nr. på ejeren/ejerne af den ejendom, der udleder spildevand, eller forsynes med ledningsført vand i overensstemmelse med lovens bestemmelser herom.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Forsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis forsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt forsyningsselskabet var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor forsyningsselskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 25) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 26) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiltet med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfiltet vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indhold- eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSTAAC (Statsafgift på vand og spildevand, aconto)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises

R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 10.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.14 – Statsafgift på vand og spildevand, efterregulering (FOSTAEF)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter efterregulering af afgifter på spildevand og ledningsført vand, som forsyningselskaberne på vegne af kommunerne opkræver, jf. 15, stk. 2 i lovbekendtgørelse nr. 1323 af 11. november 2016 om afgift af spildevand med senere ændringer (herefter "spildevandsafgiftsloven") og § 14, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. februar 2020 om afgift af ledningsført vand med senere ændringer (herefter "vandafgiftsloven"). Herudover omfatter fordringstypen drikkevandsbidrag i medfør af vandafgiftslovens § 3, stk. 2. Skatteministeriet har oplyst, at de administrative opkrævningsregler, som gælder for afgift på ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse for drikkevandsbidraget.

Fordringstypen omfatter således efterregulering af:

- 4) afgift for spildevand,
- 5) afgift for ledningsført vand, og
- 6) drikkevandsbidrag.

Fordringstypen omfatter efterregulering af afgifter på spildevand og ledningsført vand samt drikkevandsbidrag, som løbende er opkrævet aconto på baggrund af et skønnet forbrug. Efterregulering gennemføres, når en skyldner for en nærmere fastsat periode enten er blevet opkrævet for meget eller for lidt for en given ydelse, f.eks. når afgiften skal beregnes af et højere forbrug end forventet. Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af fordringstypen FOSTAAC, hvor aconto opkrævningerne ikke har været tilstrækkelige til at dække den reelle udgift, der skal betales for den leverede ydelse.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Statsafgift på vand og spildevand, aconto, jf. FOSTAAC.
- Statsafgift på vand, bagudrettet vha. måler, jf. FOSTABU.
- Afgiftspligtige på spildevand og ledningsført vand, jf. § 2, stk. 1 i spildevandsafgiftsloven og § 2, stk. 1 i vandafgiftsloven, som skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Afgifter på spildevand – spildevandsafgiftsloven

Af spildevandsafgiftslovens § 1 fremgår det:

”§ 1

Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af spildevand, der udledes her i landet til søer, vandløb eller havet. Endvidere betales der afgift af spildevand, der nedsives eller udledes på marker og lignende med henblik på nedsivning.

Stk. 2. Spildevand, der udspreddes på marker med andre formål end nedsivning, er ikke afgiftspligtigt.”

Af spildevandsafgiftslovens § 2 fremgår det:

”§ 2

Afgift betales af spildevandsanlæg, hvortil der er tilsluttet mere end en ejendom.

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand uden om de i stk. 1 nævnte spildevandsanlæg.

Stk. 3. (...).”

Af spildevandsafgiftslovens § 3 fremgår det:

”§ 3

Afgiften udgør for følgende stoffer indeholdt i spildevandet:

Totalnitrogen 33,39 kr. pr. kg

Totalfosfor 183,64 kr. pr. kg

Organisk materiale opgjort som biologisk iltforbrug efter 5 dage

(BI5 (modificeret)) 18,36 kr. pr. kg.”

Af spildevandsafgiftslovens § 6 fremgår det:

”§ 6

Den afgiftspligtige mængde beregnes som udledningen af vand i afgiftsperioden ganget med koncentrationen af de enkelte stoffer i udledningen.”

Af spildevandsafgiftslovens § 15 fremgår det:

”§ 15

Stk. 1. (...)

Stk. 2. Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, af andre end registrerede spildevandsudledere, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften. Kommunen kan bestemme, at almene forsyningsselskaber kan opkræve afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven, berettiget til at forlange afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Kommunerne kan fastsætte et minimumsgebyr på indtil 50 kr. ved forsinket indbetaling.

Stk. 3. (...)."

2.2 Afgifter på vand – vandafgiftsloven

Af vandafgiftslovens § 1 fremgår det:

"§ 1

Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges her i landet."

Af vandafgiftslovens § 2 fremgår det:

"§ 2

Afgift betales af registrerede virksomheder.

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning."

Af vandafgiftslovens § 3 fremgår det:

"§ 3

Afgiften udgør 6 kr. og 18 øre pr. m³ vand.

Stk. 2. Der skal indtil den 31. december 2020 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Bidraget udgør 39 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 og 19 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020."

Af vandafgiftslovens § 14 fremgår det:

"§ 14

Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Afgiftsbeløbet forhøjes med 25 pct. Kommunerne fastsætter de nærmere regler for indbetalingen af afgiften. Kommunen kan bestemme, at almene forsyningsselskaber kan opkræve afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato

efter forfaldsdagen, er kommunen eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven, berettiget til at fordrø afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 2. (...).”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af med senere ændringer (herefter ”forældelsesloven”) foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særlige forældelsesregler for denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype, er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Se om forfaldsdato i afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende. Se om domsdato og forligsdato i afsnit 4.12.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

40) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

41) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

42) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOSTAAC. Hovedstolen udgør derfor differencen mellem de opkrævede acontobeløb over en given periode i forhold til den reelle udgift, der skal betales for den udledte eller forbrugte mængde.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 500 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSTAEF.

4.5 Beskrivelse

Bemærk at teksten medtages i Gældsstyrelsens breve til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Beskrivelsesfeltet må udelukkende udfyldes med entydig identifikation af fordringen, eksempelvis ved angivelse af fakturanummer, dokumentnummer, afgørelse e.l., som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Feltet er obligatorisk, og hvis feltet ikke udfyldes, bliver fordringen afvist.

Fordringshaver skal indtaste følgende beskrivelse i feltet:

"I henhold til [fakturanr., henvisning til regning eller lignende] af [dato]"

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

Fordringstypen omfatter efterreguleringskrav af fordringer omfattet af fordringstypen FOSTAAC. Efterreguleringsperioden følger den periode, der opkræves aconto for.

Fordringshaver har oplyst, at fordringsperioden kan overstige et år som følge af selvaflæsning af måler. På baggrund heraf er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt kan udgøre 13 måneder.

Feltet "periode start" skal derfor altid udfyldes med den dato, der svarer til den første dag i den periode, der efterreguleres for. Feltet "periode slut" skal derfor altid udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag i den periode, der efterreguleres for. Hvis fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, skal periode start og periode slut, udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationeret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen.

Efterreguleringskrav opgøres efter udløbet af den periode, der efterreguleres for. Feltet "stiftelsesdato" skal derfor udfyldes med den første dag efter den periode, der efterreguleres for, dvs. dagen efter "periode slut".

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en forfaldsdato for efterreguleringskrav for fordringer på afgifter for spildevand og ledningsført vand samt drikkevandsbidrag.

På baggrund af, at det tidligste tidspunkt fordringshaver kan opgøre efterreguleringskravet (dvs. opgøre differencen mellem det allerede indbetalte bidrag og det endelige bidrag, der skal betales), er dagen efter udløbet af perioden, fastsættes forfald til dagen efter udløbet af perioden.

Fordringer på efterreguleringskrav omfattet af fordringstypen FOSTAEF forfalder således dagen efter periode slut, da dette er det tidligste tidspunkt fordringshaver kan kræve fordringen betalt.

Forfaldsdatoen er derfor altid sammenfaldende med stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidige betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Det kan dog udledes af spildevandsafgiftslovens § 15, stk. 2 og vandafgiftslovens § 14, stk. 1, at kommunen skal fastsætte en senest rettidig betalingsdato efter forfaldsdagen. Fordringshaver skal således angive en sidste rettidig betalingsdato, der ligger efter forfaldsdatoen. Hvornår sidste rettidige betalingsdato foreligger, afhænger dog af forsyningssekskabernes opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgift for spildevand betales af ejeren af en ejendom med afløb, der udleder spildevand uden om de i spildevandsafgiftslovens § 2, stk. 1 nævnte spildevandsanlæg.

Det følger tilsvarende af vandafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgift for ledningsført vand betales af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, og ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning. Skatteministeriet har ved e-mail af 24. juni 2019 oplyst, at de administrative opkrævningsregler, som gælder for afgift på ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse for drikkevandsbidraget, hvorfor drikkevandsbidraget ligeledes skal opkræves af ejer.

Feltet "identifikation af skyldner" skal derfor angives med CPR-nr. eller CVR/SE-nr. på ejeren/ejerne af den ejendom, der udleder spildevand, eller forsynes med ledningsført vand i overensstemmelse med lovens bestemmelser herom.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Forsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis forsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt forsyningsselskabet var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor forsyningsselskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 27) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 28) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-rede eller referencebase-rede regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSTAEF (Statsafgift på vand og spildevand, efterregulering)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 10.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_7 R_6_8	Forfaldsdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 13 måneder minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

Bilag 1.15 – Statsafgift på vand, bagudrettet vha. måler (FOSTABU)

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Fordringstypen omfatter afgifter på ledningsført vand, som forsyningsselskaberne opkræver på vegne af kommunerne, jf. § 2, stk. 2 og § 14, stk. 1 i lovebekendtgørelse nr. 171 af 25. februar 2020 om afgift af ledningsført vand med senere ændringer (herefter "vandafgiftsloven"). Fordringstypen omfatter således ikke afgifter på spildevand opgjort på baggrund af aflæsning af måler.

Den enkelte kommune kan bestemme, at afgiften ikke skal betales efter et standardforbrug, men efter et målerregistreret forbrug, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 530 af 29. maj 2016 om kommunernes opkrævning af afgift af ledningsført vand m.v. med senere ændringer (herefter "vandafgiftsbekendtgørelsen"). Denne fordringstype vedrører afgift af bagudrettet betaling af ledningsført vand opgjort ved aflæsning af vandmåler.

Herudover omfatter fordringstypen drikkevandsbidrag i medfør af vandafgiftslovens § 3, stk. 2. Det følger af vandafgiftslovens § 3, stk. 2, at der indtil den 31. december 2020 skal betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Skatteministeriet har oplyst, at de administrative opkrævningsregler, som gælder for afgift på ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse for drikkevandsbidraget.

Det bemærkes, at nærværende fordringstype ikke indeholder fordringer på afgifter af acantobetalinger eller efterregulering. Der henvises i den forbindelse til fordringstypen FOSTAAC vedr. acantobetalinger og FOSTAEF vedr. efterregulering.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgrænsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter **ikke** følgende fordringstyper:

- Afgifter på vand og spildevand, acantobetalinger, jf. FOSTAAC.
- Afgifter på vand og spildevand, efterregulering, jf. FOSTAEF.
- Afgiftspligtige på spildevand og ledningsført vand, jf. § 2, stk. 1 i spildevandsafgiftsloven og § 2, stk. 1 i vandafgiftsloven, som skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Vandafgiftsloven

Af vandafgiftslovens § 1 fremgår det:

"Efter bestemmelserne i denne lov betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges her i landet."

Af vandafgiftslovens § 2 fremgår det:

"Afgift betales af registrerede virksomheder.

Stk. 2. Afgift betales endvidere af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, men ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning."

Af vandafgiftslovens § 3 fremgår det:

*"§ 3
Afgiften udgør 6 kr. og 18 øre pr. m³ vand.*

Stk. 2. Der skal indtil den 31. december 2020 betales et bidrag til drikkevandsbeskyttelse. Bidraget udgør 39 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 og 19 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020."

Af vandafgiftslovens § 7 fremgår det:

"Stk. 1-5. (...).

Stk. 6. For den, der er afgiftspligtig i henhold til § 2, stk. 2, er den afgiftspligtige mængde 170 m³ årligt pr. helårsboligenhed og 70 m³ årligt pr. boligenhed, der ikke er en helårsbolig, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at den afgiftspligtige mængde i de i stk. 6 nævnte tilfælde efter den enkelte kommunes bestemmelse i stedet kan opgøres ved hjælp af en måler. Ministeren kan herunder fastsætte regler om kommunernes kontrol og om, at kommunen eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven, kan opkræve et gebyr til dækning af udgifterne ved ordningen. Ministeren kan endvidere bemyndige kommunerne til at fastsætte regler om regnskabsførelse og om indretning, montering og kontrol af måler hos de afgiftspligtige."

Af vandafgiftslovens § 14 fremgår det:

"Afgift, der skal betales efter § 2, stk. 2, opkræves af den kommune, hvori ejendommen er beliggende. Afgiftsbeløbet forhøjes med 25 pct. Kommunerne fastsætter de nærmere

regler for indbetalingen af afgiften. Kommunen kan bestemme, at almene forsyningselskaber kan opkræve afgiften. Sker betaling ikke senest på en af kommunen fastsat dato efter forfaldsdagen, er kommunen eller den, som på vegne af kommunen varetager opgaven, berettiget til at fordre afgiftsbeløbet forrentet efter reglerne i § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 2. (...).”

2.2 Vandafgiftsbekendtgørelsen

Skatteministeren har i medfør af vandafgiftslovens § 7, stk. 7 fastsat vandafgiftsbekendtgørelsen.

Af vandafgiftsbekendtgørelsens § 1 fremgår det:

”§ 1

Hver enkelt kommune kan bestemme, at den afgiftspligtige mængde vand efter lovens § 7, stk. 6, for alle eller en del af de afgiftspligtiges vedkommende i stedet kan udgøres af vandforbruget på ejendommen opgjort efter måler. Opgørelsen finder sted for den del af forbruget på ejendommen, der vedrører ejendommens beboelse. Hvis flere boligenheder forsynes fra samme anlæg eller boring, skal de alle være omfattet af målerordningen.”

2.3 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver hovedfordringen, skriftligt underrette skyldneren om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Der gælder ikke særlige forældelsesregler for denne fordringstype, hvorfor fordringer under denne fordringstype forældes efter forældelseslovens regler.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

Forældelseslovens § 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhjemlet sidste rettidig betalingsdag.

Der gælder ikke lovhjemlede løbedage for fordringer omfattet af denne fordringstype.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for fordringer omfattet af denne fordringstype, er derfor som udgangspunkt forfaldsdatoen. Se om forfaldsdato i afsnit 4.8.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, dvs. hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en

eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende. Se om domsdato og forligsdato i afsnit 4.12.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringer omfattet af denne fordringstype ses på det foreliggende grundlag ikke at falde ind under de særlige forældelsesregler i forældelseslovens kapitel 4, hvorfor forældelsesfristen for fordringer under denne fordringstype er den almindelige 3-årige forældelsesfrist.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristen er 10 år,

43) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,

44) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller

45) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3.”

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Er eksistens og størrelse på en fordring omfattet af denne fordringstype således fastslået i en dom eller i et forlig, gælder en 10-årig forældelsesfrist for den pågældende fordring.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. september 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. september 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringstypen angives i det følgende Fordringshavers og Gældsstyrelsens fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

For fordringer omfattet af denne fordringstype udgør fordringens beløb den til en hver tid værende restgæld på fordringen på tidspunktet for kravets oversendelse til inddrivelse.

Beløbet er ikke nødvendigvis det samme som hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Restbeløbet som skal angives i feltet "beløb" er 300 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet hovedstol anføre fordringens oprindelige pålydende.

Fordringstypen omfatter fordringer på afgift af bagudrettet betaling af ledningsført vand opgjort ved aflæsning af vandmåler samt betaling for drikkevandsbidrag. Afgiften og bidraget fastsættes således ud fra det målte vandforbrug på ejendommen. Se nedenfor.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis det samme som beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og opkrævningsgebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige størrelse ved stiftelse er 500 kr. Der er afdraget 200 kr. inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Hovedstolen, som skal angives i feltet "hovedstol" er 500 kr.

4.2.1 Hovedstol for afgift på vand

Hovedstolen for afgift af ledningsført vand følger af vandafgiftslovens § 3, stk. 1, som angiver, at afgiften udgør 6 kr. og 18 øre pr. m³ vand. Hovedstolen afhænger af således af perioden for afgiften samt den udledte eller forbrugte mængde. Det følger desuden af vandafgiftslovens § 14, stk. 1, at afgiftsbeløbet forhøjes med 25 procent.

4.2.2 Hovedstol for drikkevandsbidrag

Det følger af § 3, stk. 2 i vandafgiftsloven, at bidraget udgør 39 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 og 19 øre pr. kubikmeter vand i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2020.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden FOSTABU.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner.

Det er aftalt, at feltet ikke er obligatorisk for denne fordringstype.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter "periodens længde").

De nærmere regler for indbetaling af afgifter for ledningsført vand fastsættes af kommunen, jf. vandafgiftslovens § 14, stk. 1. Skatteministeriet har oplyst, at de administrative opkrævningsregler, der gælder for ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse på drikkevandsbidraget. Der ses på denne baggrund ikke at gælde lovbestemte regler for, hvilken periode afgiften på ledningsført vand og drikkevandsbidraget, skal opkræves efter.

På baggrund af oplysninger fra forsyningsselskaberne, er det aftalt, at fordringsperioden maksimalt udgør 1 år. Perioden kan dog være kortere afhængigt af de af kommunen fastsatte regler herom.

Feltet "periode start" skal angives med den første dag i perioden. Feltet "periode slut" skal angives med den sidste dag i perioden. Hvis fordringen kun relaterer sig til en bestemt dag eller et bestemt tidspunkt, udfyldes periode start og periode slut med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet. Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 109, definerer stiftelsestidspunktet således:

"En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet."

Fordringens stiftelsesdato ses ikke at være nærmere reguleret i lovgivningen. Denne fordrings-type vedrører bagudrettet betaling af ledningsført vand opgjort ved aflæsning af vandmåler. En bagudrettet afgift opgjort på baggrund af måleraflæsning, kan først opgøres efter udløbet af den periode, fordringen dækker over. Som følger heraf stiftes fordringen dagen efter periodens udløb.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdagen er lig med det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Bernhard Gomard, Obligationsret, 1. del, 5. udgave, 2016, side 113ff.

Forfaldsdatoen følger ikke af det retlige grundlag, hvorfor afgift på ledningsført vand forfalder straks. Forfaldsdatoen skal således angives som dagen efter periodens udløb. Forfaldsdatoen vil således altid være sammenfaldende med "stiftelsesdato".

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, f.eks. hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Der ses ikke i lovgivningen at være fastsat en sidste rettidig betalingsdato for krav omfattet af denne fordringstype. Det kan dog udledes af vandafgiftslovens § 14, stk. 1, at kommunen skal fastsætte en senest rettidig betalingsdato efter forfaldsdagen. Fordringshaver skal således angive en sidste rettidig betalingsdato, der ligger efter forfaldsdatoen. Hvornår sidste rettidig betalingsdato foreligger, afhænger dog af forsyningsselskabernes opkrævningspraksis, herunder om der fastsættes løbedage, foretages opkrævning i rater eller anden form for opkrævning.

Feltet udfyldes med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. og/eller CVR/SE-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen.

Det følger af vandafgiftslovens § 2, stk. 2, at afgift for ledningsført vand betales af ejeren af en ejendom, der forsynes med ledningsført vand, og ikke får leveret vand fra en almen vandforsyning. Skatteministeriet har oplyst, at de administrative opkrævningsregler, som gælder for afgift på ledningsført vand, ligeledes finder anvendelse for drikkevandsbidraget, hvorfor drikkevandsbidraget ligeledes skal opkræves af ejer.

Skyldner vil således altid være ejeren/ejerne af den faste ejendom, der forsynes med ledningsført vand. Feltet "identifikation af skyldner" skal derfor angives med CPR-nr. eller CVR/SE-nr. på ejeren/ejerne af den ejendom, der forsynes med ledningsført vand i overensstemmelse med lovens bestemmelser herom.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Forældelsesfristen for fordringer omfattet af denne fordringstype ses ikke at være reguleret i lovgivningen, hvorfor forældelseslovens regler finder anvendelse. Det fremgår af forældelseslovens § 3, stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.

Forældelsesfristen beregnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1. Dette tidspunkt svarer til forfaldstidspunktet. Der henvises til afsnit 5.8 om forfaldsdatoen.

Forsyningsselskabet skal selv beregne og indsætte en anden forældelsesdato, hvis forsyningsselskabet i sin opkrævning har foretaget forældelsesafbrydende skridt m.v., eller hvis fristen i en periode har været suspenderet. Såfremt forsyningsselskabet var ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes den 3-årige forældelsesfrist først fra den dato, hvor forsyningsselskabet fik eller burde have fået kendskab hertil.

Fordringshaver har oplyst, at der gennemføres forældelsesafbrydende skridt i opkrævningen, eksempelvis ved indgåelse af afdragsordninger. For at tage højde herfor er det aftalt, at indgangsfileret indstilles således, at fordringer med en registeret forældelsesdato, som ligger senere end 4 år efter forfaldsdato, sendes i høring. Indgangsfileret ændrer ikke på, at fordringerne forældes efter forældelseslovens regler.

Feltet "forældelsesdato" skal udfyldes med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Felterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældsstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning, og som kan medføre en længere forældelsesfrist for fordringer af denne fordringstype, der er under inddrivelse. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 29) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 30) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILERET I NYMF

I NyMF er der et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-ede og referencebase-ede regler. De indholdsbase-ede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-ede

adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for FOSTABU (Statsafgift på vand, bagudrettet vha. måler)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 3 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 4 år efter Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 10.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til indrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_17 R_6_18	Stiftelsesdato skal ligge 1 dag efter Periode slut	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises

